

پسرگلره بود گداشت و حانی مجاهد سیر را کوچک شنید

گیلان آذر ماه ۱۳۰۱

از اشارات او رهیل فریاد داشت اسلامی گیلان

سخنرانیهای اجلاسیه

کنگره بزرگداشت روحانی مجاهد
میرزا کوچک جنگلی

(گیلان)

۱۳۶۸ آذرماه

اسکن شد

از انتشارات اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان

اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان - رشت

- سخنرانیهای اجلاسیه کنگره بزرگداشت روحانی مجاهد میرزا کوچک جنگلی
- با همکاری سارا خدیوی فرد - بهرام نوائی - محمدجواد سهیل نقشی
- طرح روی جلد: مبتکر (خورسندي)
- سال چاپ: ۱۳۶۹
- حروفچيني: بيشگام
- ليتوگرافي: لادن
- چاپ: گونه
- تираж: ۳۰۰۰ جلد

میرزا کوچکخان جنگلی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

همزمان با جنگی جهانی اول دولتهای استعمارگر روس و انگلیس بیطرفی ایران را نقض و کشور ما را اشغال نمودند. سراسر خطة شمال تحت سلطه روسهای تزاری بود. اوضاع اجتماعی مردم پریشان و فقر اقتصادی شدیداً گریبانگیر ملت بود. در چنین شرایطی روحانی مجاهد و آزادیخواه میرزا کوچک جنگلی بطریفداری از استقلال و آزادی ایران و مبارزه علیه تسلط دول استعمارگر روس و انگلیس قیام کرد.

میرزا در دل جنگلهای سرسیز گیلان به تشکیل کانون مقاومت پرداخت و به سلطه روس و انگلیس در گیلان بکلی خاتمه داد و چنان قدرت یافت که در گیلان حکومت جمهوری تأسیس کرد. درست بهنگامی که انقلاب گیلان به اوج عظمت خود رسیده بود و میرفت تا قوای خود را جهت تصرف پایتخت بسیج کند و ملت ایران را از اسارت شرق و غرب برها ند، کودتا بی علیه نهضت جنگل توسط خیانتکاران کمونیست داخلی که در نهضت جنگل نفوذ کرده بودند بوقوع پیوست و به یکباره شیرازه انقلاب از هم پاشید و

بدینسان حماسه قیام میرزا کوچک جنگلی سرکوب شد.
میرزا مظہر روحانیت مبارز و بنیانگذار حرکت
مسلحانه همراه با بار عقیدتی و مجاهدی خستگی ناپذیر
بود که در تاریکترین ادوار تاریخ کشورمان ندای توحید
سر داد و علیه کفر و طاغوت قیام کرد و در این راه ایثار
گرانه حماسه آفرید.

وی هفت سال تمام با وجود سلاح اندک در سایه ایمان
به مبارزه علیه دشمنان اسلام و وطن مشغول بود و سرانجام
در راه آرمان والا و مقدس خود در ۱۱ آذر ۱۳۵۰ شمسی به
شهادت رسید.

دشمنان خود فروخته میرزا پس از شهادتش برای نشان
دادن کینه خود نسبت به او سرش را از تن جدا کردند و
بعدها یاران میرزا سر و بدن او را به رشت منتقل و در
آرامگاه ابدیش سلیمانداراب، بخارک سپردند.

تا پیش از انقلاب اسلامی ایران، آرامگاه میرزا در
سلیمانداراب متوقف بود و پس از پیروزی انقلاب عرصه‌ای
شده بود برای مقاصد گروهکهای مختلف که هریک می-
کوشیدند با انتساب میرزا بخود، از اعتبارش کسب آبرو
نمایند. در چنین شرایطی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی
گیلان در سال ۱۳۵۹ شمسی ضمن مطرح کردن شخصیت
روحانی و سیاسی میرزا به پاس گرامیداشت و تجلیل از
فداکاریهای این شهید راه مکتب و وطن با همکاری شهرداری
رشت و دفتر فنی حفاظت آثار باستانی وقت در صدد برآمد
بنای آرامگاه جدیدی که متناسب با شخصیت مذهبی و
سیاسی این روحانی مجاهد باشد احداث نماید تا یاد آن

مباز راستین راه اسلام را زنده نگهداشد.

لذا طرحی برای ساختمان بنا انتخاب شد که هم نمایانگر شخصیت روحانی و مذهبی میرزا و هم نشان دهنده روحیه مبارز و شیفتۀ به طبیعت و جنگل بوده و هم عوامل معماری اصیل اسلامی و بافت سنتی منطقه را دربن داشته باشد.

از آن به بعد هر ساله از طرف اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان در روز یازدهم آذر ماه بمناسبت سالروز شهادت میرزا کوچک جنگلی مراسم بزرگداشت و یادبودی برگزار می‌شود و از این مجاهد بزرگ تجلیل بعمل می‌آید. در سال ۱۳۶۸ با همکاری فرمانداری فومن کنگره بزرگداشتی از تاریخ ۹ الی ۱۱ آذرماه با حضور اندیشمندان و دانشمندان و دوستداران میرزا در فومن و سلیماندار ارب رشت برگزار گردید و جمعی از علماء و محققین و پژوهندگان از سراسر کشور تحقیقات ارزنده خود را به کنگره عرضه داشتند. این کتاب حاصل پژوهش‌های این بزرگان است که به همت اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان به طبع رسیده است.

و من... التوفيق

* با یاد شهید جاوید گیلان رهبر نهضت خونین جنگل،
سردار دلاور و رزم‌نده میرزا کوچک جنگلی کنگره
بزرگداشتش را با احترام به سرود جمهوری اسلامی ایران
و تلاوت آیاتی از کلام... مجید آغاز می‌کنیم*.

با عرض خیر مقدم محضر همه بزرگان، محققین،
اندیشمندان، دانشمندان که در این کنگره بزرگ شرکت
کردند من اعلام بر نامه می‌کنم: خیر مقدم از طرف نماینده
محترم مردم شهرستان فومن آقای افتخاری، پیام جناب آقای
دکتر خاتمی وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی که احتمالاً
خود بنده قرائت خواهم کرد. سخنرانی نماینده محترم ولی
فقیه در استان گیلان و امام جمعه رشت حضرت حججه‌الاسلام
و المسلمين حاج آقا احسان‌بخش و سخنان برادر بزرگوارمان
جناب آقای تابش استاندار محترم استان گیلان، حدود ۴ تا
سرود اجرا می‌شود که بزبان محلی است و مربوط بخود
مرحوم سردار جنگل میرزا کوچک جنگلی است. بسیاری از

* مطالب با ستاره: سخنان حججه‌الاسلام مظفری مدیرکل ارشاد
اسلامی گیلان است که شخصاً اداره کنگره را بعده داشته‌اند.

بزرگان و محققان کشور را در سالن می بینیم که حضور همه سروران خیر مقدم عرض می نمایم و گزیده ای از مکاتبات و خطابه ها و نامه های مرحوم میرزا کوچک چنگلی را در فواصل برنامه ها قرائت خواهیم کرد، بدلیل اینکه شخصیت فکری و فرهنگی و مکتبی و انقلابی میرزا را فقط از طریق مکاتبات و متن نامه هایش میتوانیم استخراج کنیم. از جناب آقای افتخاری خواهش میکنم که محبت کنند از طرف کنگره برای میهمانان ما که بما افتخار دادند مطالبی را بیان کنند

سخنان آقای افتخاری نماینده محترم مردم فومن در مجلس شورای اسلامی

بسم الله الرحمن الرحيم

با درود و سلام و تعیيات فراوان به روان مقدس و پاک
امام امت و بنیانگزار جمهوری اسلامی و سلام به مقام
محترم ولی امر مسلمین رهبر انقلاب جمهوری اسلامی
حضرت آیت‌الله خامنه‌ای و با درود و سلام بی‌پایان به روان
قدس شهدا از آغاز تهریض مخصوصاً شهادای چنگ تهمیلی
بویشه شهادای منطقه فومنات. چون در ایام هفته بسیج
مستضعفین هستیم، جا دارد که از شهادای بسیجی جان بر
کف این شهر و منطقه یادی داشته باشیم و درودمان به روح
قدس سردار بزرگ چنگل میرزا کوچک چنگلی این روحانی
مجاهد و مبارز و قهرمان که در ۶۹ سال قبل پایه اتحاد
اسلامی را گذاشت و چنگ مسلحانه را در آنروز بر علیه
نظام جنایت و ستمشاھی آنزمان بنا نهاد.
و با عرض خیر مقدم و تشکر از همه شرکت‌کنندگان،

علماء اعلام، دانشمندان، محققین و قشرهای مختلف که من حضورشان را در این کنگره می‌بینم، از طرف خودم و مدیریت محترم ارشاد اسلامی استان و همچنین نهادها و ارگانهای این شهر و روحانیت معظم این منطقه بویژه از دست اندرکاران برنامه کنگره بزرگداشت میرزا کوچک جنگلی و همه شهر و ندان عزیز، مخصوصاً علمای اعلام که خودشان بانی و وارث این کنگره هستند که در راس همه آنها وجود مبارک نماینده ولی فقیه در استان گیلان امام جمعه معظم رشت و همچنین دانشمند محترم امام جمعه لاھیجان و سروران و برادرانی که از وزارت ارشاد اسلامی حضوردارند تقدیر و تشکر می‌شود که در اولین کنگره میرزا کوچک در تالار شهید بهشتی فومن شرکت نموده‌اند.

من در ضمن خیر مقدم و با کسب اجازه دو سه نکته‌ای را می‌خواهم از این قهرمان بزرگ تاریخ و سردار جنگل بتناسب یاد کنم و قبل از اینکه وارد چند نکته‌ای که در ارتباط با میرزا کوچک بعرض می‌رسانم،

مجدداً این عذرخواهی را از همه شرکت‌کنندگان دارم که اگر کم و کاستی‌هایی را در طول این کنگره مشاهده می‌کنید انشا... با بزرگی خودتان خواهید بخشید. استحضار دارید که تشکیل یک کنگره آنهم در چنین مدت کوتاهی دشوار است حتی اگر متولی این امر ارشاد اسلامی استان و میزبان کنگره برادران و عزیزان و شهر و ندان عزیز فومنی باشند.

البته فرماندار محترم این شهرستان در این زمینه تلاش زیادی داشته‌اند آنها یی هم که از نظر فکری و از

جهات دیگر این کنگره را یاری داده‌اند و از همه نهادها، ارگانها، سپاه، بسیج، نیروهای انتظامی، مخصوصاً از برادر بزرگوار حضرت حجه‌الاسلام آقای شفیعی که سهم بزرگی در مساعدت این کنگره داشته‌اند. تشکر می‌کنم.

همه شما در مورد میرزا کم و بیش خاطره‌هایی را در ذهن دارید، گرچه باید اذعان کنیم که این کنگره شاید آنطور که در شان میرزا و درخور مقام وی باشد نیست، و پس از ۶۹ سال بعد از شهادت وی شاید نتوانسته باشیم اهمیت و عظمت این شخصیت را برای نسل فعلی و نسل آینده‌مان در یک مجمع بیان کنیم. البته آنها ای که اهل تحقیق و تفحص از این شخصیت مبارز بوده و هستند کم و بیش مطالبی را خوانده و شنیده‌اند و من برای اینکه وقت کنگره را نگرفته باشم بطور اشاره و فشرده بعضی از نکات و خصوصیات اخلاقی این مرد بزرگ را برای شما عرض می‌کنم.

همانطور که میدانید اسمش یونس بود معروف به میرزا کوچک فرزند میرزا بزرگ در سال ۱۲۹۸ ه. ق در محله استادسرای رشت در خانواده متوسطی چشم به جهان گشود. این شخصیت بزرگ و قتیکه حرکت و نهضتی را آغاز کرد از ویژگیهای اخلاقیش و امتیازاتی که داشت این بود که در طول مبارزات خود هیچگاه گرد تزویر و ناراستی نرفت. او از آنجله رهبران سیاسی نبود که عقیده دارد، هدف وسیله را توجیه می‌کند او هیچ سیاستی را موثرتر از این شعر که همیشه زمزمه می‌کرد نمی‌دانست.

اگرچه فرش من از بوریاست طعنه مزن
چرا که خوابگه شیر در نیستان است

میرزا از شخصیت‌های نادر و از آن چهره‌های تابناک است که در ایران و برای منطقه فومنات در ۶۹ سال قبل و بعد از شهادت آنچنان درخشیده که امروز خاطره او را ارج می‌نهیم و گرامی میداریم. انگیزه و علت اینکه چرا این کنگره را در فومن برگزار کردند این است که میدانید میرزا از نظر مادری اهل فومن بود و الان تعدادی از فامیل و خویشاوندانش در همین زیده و اشکلن و خشکنودهان هستند و بالاترین میدان مبارزه و نبردش هم در جنگلهای منطقه فومنات یعنی جنگل ماکلوان و کلرم و گسکره و قسمت بزرگی از همین گوراب زرمیخ که قبلاً مربوط به فومن و فومنات بود و شما استحضار دارید که فومنات از نظر جغرافیائی وسیع بود و بخش تولمات و همینطور قسمتی از شاندرمن و ماسال را هم در بر میگرفت که بعداً کم کم صومعه‌سرا بصورت شهرستان و مستقل درآمد که من نمی‌خواهم در این زمینه زیاد وقت بگیرم فقط میخواهم نکات برجسته او را یاد کنم که از شخصیتهای مذهبی بود که به استخاره یک عقیده عجیبی داشت و هرگاه به مشکلی برخورد میکرد یا تردید در جریان کار مورد نظرش حاصل میشد فوراً دستش به تسبیح بود و مشغول استخاره میشد.

میرزا هنگام بمباران مجلس شورای ملی از طرف محمد علیشاه، در سال ۱۳۲۶ ه. ق در قفقاز بود و اقامتش در تفلیس و بادکوبه تا حدی وی را به مقتضیات دنیای جدید آشنا ساخت. پس از آن در فتح تهران و سرنگونی استبداد صغیر محمدعلی شاهی همراه مجاهدین گیلانی شرکت فعال داشت.

وقتی که کارت دعوت کنگره میرزا را برای بعضی از نمایندگان مجلس میدادم شما استحضار دارید که غالباً برای تشکیل یک کنگره پنج شش ماه قبل باید برنامه ریزی کرد و در تدارک برنامه بود و دست بکار شد. در همین زمان کوتاهی که برادران در تشکیل اولین کنگره همت کردند، در همین مدت کوتاه ظرف یک هفته که کارتها از طرف ارشاد اسلامی بدستمان رسید وقتیکه با نمایندگان صحبت می‌کردم میدیدم که اکثر نمایندگان و مخصوصاً آنها که اهل تحقیق و تفحص و اهل دانش بودند و اشتیاق به شنیدن خاطره زندگی جناب میرزا داشتند با چه روحیه‌ای عشق می‌ورزیدند که بتوانند در کنگره شرکت کند، منتها با توجه به وقت کم اظهار تاسف میکردند که نمیتوانند شرکت کنند. یکی از چیزهایی که خیلی مهم است اینجا اشاره کنم و زیاد هم در مسئله خیر مقدم برای عزیزان تصدیع فراهم نکنم. از کلمات میرزا کوچک است سخنانی که او همیشه سعی میکرد با این نوع سخنان اهداف مقدسش را پیش ببرد. یک فرازی از سخنان او را من در اینجا آورده‌ام جناب میرزا کوچک در آن روز به سفیر کبیر شوروی نوشته بود.

«ایران میدان غرض انسانی بیگانگان و متعددیان عامل بشری بوده و حیات اجتماعی آن دستخوش استفاده سرمایه‌داران خارجی و نفع‌پرستان داخلی است من و یارانم در مشقات فوق الطاعه چندین ساله هیچ مقصودی نداشته و نداریم. جز حفظ ایران از تعرضات خارجی و فشار خائنین داخلی، تامین آزادی رنجبران ستمدیده و استقلال حکومت اسلامی» جانبازیهای سردار جنگل و همزمان دلاورش را در این

کنگره گرامی میداریم و به روان همه آنها و روان بهترین
چهره هایی که همراه میرزا کوچک بوده اند درود و شادباش
میگوئیم و به روان مقدس و پرفتوح رهبر کبیر انقلاب
بنیانگزار جمهوری اسلامی امام امت هم درود می فرستم. در
خاتمه بار دیگر بهمه شما خیر مقدم میگوییم و تشکر میکنم
و امیدوارم انشااا... این کم و کاستیهای که در این کنگره
می بینید یا کتبأ و یا احیاناً با تماس با ما در میان بگذارید.
تا در بنامه ریزیهای آینده در تشکیل کنگره موفق تر از
حال باشیم.

والسلام عليکم و رحمه الله و برکاته.

* با کسب اجازه از بزرگان مجلس پیام جناب آقای
دکتر خاتمی را به استحضار تان می رسانم.

پیام وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (بمناسبت برپائی
کنگره بزرگداشت کوچک جنگلی)

بسم الله الرحمن الرحيم

در تاریخ کشورمان لحظاتی بوده است که زورمندان و
ستمگران زنجیر سلطه خود را به گردن ملت استوار و به
جنگ با آئین و آرمان مردم برخاسته اند این لحظات تاریک
در حیات سیاسی اجتماعی ملت ما کم نیست اما در ظلمانی-
ترين ایام حاکمیت ظلم و استبداد، بوده اند کسانی که
وجودشان همچون مشعلی راه مبارزه را روشن کرده و ملت
را به آینده امیدوار ساخته و کوره مبارزه با ظلم و ستم و
بی ایمانی را گرم نگه داشته و پرچم مبارزه و مقاومت را

بر افراشته است. وجود ذیقیمت مردان حق و طالبان عدالت و جویندگان نور فروغ که دین خود را یاری داده و خلق خدا را به تداوم مبارزه دلگرم و به درستی راهشان امیدوار ساخته است میرزا کوچک جنگلی ازاین دسته انسانها است. مردی که در کسوت روحانیت که از پایگاه عبادت حق به ستیز با دشمنان خلق برخاست و صفیر گلوله را برای محظوظ و ببعدالتی به طنین تکبیر درآمیخت و در راه احیاء اسلام از جان خویش مایه گذاشت. حصار ترس و وحشتی که حاکمان از خدا بی خبر بر جامعه ما استوار کرده بوده اند و هماوا ای اجانب و حاکمان دست نشانده آنان در داخل کشور برای محظ مقاومت و تراج فرنگ و ایمان مردم قطعاً به نتیجه میرسید اگر میرز ای آزاده و خدا پرست بر پا نمی خاست و مردم را به وحدت و توحید فرامیخواند دشمنان خدا و خلق بسیار کوشیده اند مقاومت اسلامی انسانی میرزا کوچک را در چهار چوب قومیت محصور کنند. اما با هم خیانتهای تاریخی مورخان، امروز همه میدانند که قیام میرزا قیامی اسلامی- ملی بوده است، قیامی برای نجات ملت در پناه دین و در سایه اسلام. قیامی برای وحدت ملی در سایه توحید. قیامی در جهت رهائی مظلومان با فریاد الله اکبر.

شاید اگر حمایت دولتی اجنبي پشتوانه قیام بزرگ میرزا میشد او آنچنان مظلومانه در جنگل های انبوه آواره نمیشد و در زمین زمستانی سخت در حصار برف به شهادت نمی رسید اما در آن صورت پرچم سرخ عاشورائیش به اهتزاز در نمی آمد و مظلومیت این شیعه مخلص حسین ابن علی (ع) در لا به لای صفحات تاریخ مدفون میشد آنانکه

میرزا کوچک را شرپید کردند در سرتاسی زندگانیشان حتی یک برگ افتخارآمیز ندارند. اما میرزا هم با مظلومیت تاریخی اش امروز و هر روز نامی پرآوازه است او را یاغی - و شورشی و خرابکار نامیدند اما فراموش کرده‌اند که ظالمان همه مبارزان طریق خدا را در همه تاریخ به این القاب و اوصاف توصیف کرده‌اند بدون آنکه از این تلاش طرفی بسته باشند خورشید حقیقت را شاید بتوان برای مدتی کوتاه با ابر متراکم تبلیغاتی شیطانی از نظرها پنهان داشت اما حقیقت همیشه از پس پرده بیرون می‌آید و هرگاه که سر برکند شفاقت و زلاتتر از پیش در منظر و نظر انسانها آشکار می‌شود. امروزه چهره میرزا کوچک برای هر مسلمانی و هر انسانی و هر آزاده نجیب‌تر و پاک‌تر از دیروز است و قطعاً در فردا و فرداها شفاقت و پر فروغتر از امروز ما. اینکه یاد مردی بزرگ را گرامی میداریم که در سلسله مبارزان راه حق و عدالت جائی شایسته و والا دارد نام او از دلها پاک نمی‌شود چرا که قیام او برای خدا بوده و هر کس در راه خدا گام بر میدارد اجرش را هم از خدا می‌گیرد.

اینجانب به‌هم خود از همه کسانیکه خاطره قیام میرزا کوچک جنگلی را یعنوان یک تکلیف دینی و ملی ارج می‌نمهد و همه ساله در بزرگداشت نام و مقام این بزرگ‌مرد مبارز مراسم برپا کرده‌اند و می‌کنند تشکر می‌کنم و از اهل قلم و هنر که در راه زدودن ابر اتهام از نهضت جنگل تلاش کرده‌اند و خواهند کرد سپاسگزارم و از خداوند بزرگ می‌خواهم که ما را در طریق خدمت به آرمان الهی

اسلام موفق و مواریث فرهنگی مان را از تاراج بی فرهنگان
مصنون و محفوظ بدارد.

انه ولی التوفيق
خاتمی - وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

* در بزرگداشت این کنگره ما من هون بسیاری از مردم
خوب این شهر هستیم، مخصوصاً جدیت فرماندار محترم،
شهردار، بخشدار و برادر بسیار خوبمان جناب آقای پور-
قاسمی که این سالن را به احترام این کنگره در اختیارمان
گذاشتند و همچنین از برادران بسیار خوب آموزش و پرورش
اینجا که شبانه روز مانند و تلاش کردند و از گروه سرود
امور تربیتی آموزش و پرورش فومن من خودم را موظف
میدانم از آنها تشکر کنم. »

سخنان آیت‌ا... احسانبخش نماینده محترم ولی فقیه
و امام جمعه رشت در کنگره بزرگداشت روحانی
مجاهد میرزا کوچک جنگلی

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله و الصلوه و السلام على
رسول الله و على آل الله آل الله قال الله تعالى في كتابه: بسم الله
الرحمن الرحيم

قل اللهم مالك الملك توتي الملك من تشاء و تنزع الملك
من تشاء و تعز من تشاء و تذل من تشاء بيديكَ الخير انكَ
على كل شيء قدير (آيه ٢٦ سوره آل عمران)
اولین کنگره است که گیلان با عظمت درباره شرییدی از
این مرز و بوم برگزار میکند. و برای اینکه چهره میرزا
بهتر شناخته شود من در فصول مختلفی درباره میرزا صحبت
میکنم:

- ۱- کودکی و تحصیلاتش ۲- کلمات مورخین درباره
- میرزا ضد و نقیض است ۳- انگیزه میرزا در انقلاب جنگل
- ۴- میرزا و جنگل ۵- میرزا و اعتقادات مکتبی اش ۶- جنگ

با روسها و انگلیسیها و جنگی با سردار سپه ۷- میرزا و کودتای دوستان بر علیه او ۸- نتیجه جدائی و تفرقه دوستان میرزا ۹- جنگ سردار سپه با میرزا ۱۰- شعله‌ای که خاموش شد و گلی که از بوستان گیلان پرپر شد.

من قبل از آنکه به بحث درباره میرزا شروع کنم، میگوییم اسلام همان اندازه که از فقر گریزان است از ثروت متنفر است. یکی از علل اختلاف بین مسلمین بعداز رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم همین انگیزه بود. علی عقیده‌اش، این بود، باید در مملکت ثروت و بیت‌المال بین مسلمین توزیع عادلانه بشود، ولی معاویه میخواست از کنار بیت‌المال دوست پیدا کند یکی از علل اختلاف علی با عثمان همین بود. او بیت‌المال را بین اعمام و فامیلیین خود هر طور که میخواست صرف میکرد ولی علی و طرفداران علی با این مساله مخالف بودند میگویند یک روز خلیفه دوم، سلمان فارسی را خواست و گفت:

سلمان از تو سخنی میپرسم، بمن واقعیت را بگو. گفت: مرا خلیفه میدانی یا سلطان؟ سلمان نگاهی به خلیفه کرد و گفت: اگر در همی از بیت‌المال را بخواسته نفس خرج کنی سلطانی و اگر در مسیر حق و آنچه که خدا خواسته خلیفه‌ای. بعد از اسلام نهضت‌های حق و باطل در جهان زیاد شده نهضت خوارج چه بلاها سالها برای ما اینجا بوجود آوردند که هنوز هم این عثمان پایه حکومتش بر شرک و خوارج است زنگبار خوارج‌اند. ابو‌مسلم خراسانی، ابو‌سلمه حداد، محمد بن‌کثیر اصفهانی، سرخ‌جامگان، خرمدینان، مقفعه‌ها، خلیفه و حسن جوری‌ها، اسماعیلیان و قرامطه پر است در

تاریخ اسلام از انقلابها و قیامها. قیام مشروطه در کنار قیام مشروطه، قیام جنگل و در پایان قیام البری - قیامی که بر علیه همه جهانخواران و همه استکبار عالمین بوقوع پیوست قیام حضرت امام خمینی رضوانا... تعالیٰ علیه.

میرزا که بود: اسمش شیخ یونس، پدرش در استادسرای بود اما اصلاً اهل زیده بود و بزرگشده رشت بود. میرزا در مدرسه حاج حسن صالحآباد و مدرسه جامع راسته زرگرها و در مدرسه محمودیه تهران درس خواند. علی-التحقیق میرزا صرف را بپایان رسانید. آنقدر خوشاستعداد بود که در مسیر اجتهاد افتاد. چون من غیر از آنچه که در کتابهای نوشته‌اند خودم از میرزا مطالبی میدانم. استاد من که سه سال پیش او درس خواندم از مقدمات تا مدبیرالعالم. مرحوم علم‌الهدی از اتحاد اسلام و قاضی جنگل میرزا بود و من سه سال جسته و گریخته مطالب میرزا را از ایشان شنیده‌ام.

میرزا مردی بلند بالا، قوی‌البنيه، ورزشکار بود. با بسیاری از بچه‌هایی که به جنگل می‌پیوستند زور آزمایی می‌کرد و پنجه در پنجه ایشان می‌افکند. که اگر پنجه میرزا را بخواهند معلوم است پهلوان است و یا بازویی بچه‌ها را می‌گرفت تا سرتبری بازوانش را آزمایش‌کند و در انواع ورزش اطلاع داشت ولی در کشتی گیله‌مردی از پهلوانان نام‌آور بود. میرزا مردی مودب و متواضع و خوشاستعداد و صریح الله‌جهه بود. خیلی با مردم پرده‌پوشی نداشت و در مدرسه حاج حسن و مدرسه جامع مدافع حقوق طلاب یا متولیان موقوفات بود. میرزا از هرگونه اعتیاد حتی سیگار بدور

بود. کمتر کسی پیدا میشد که یکبار یا دو بار با میرزا هم—
جلیس بشود. و محبت میرزا را در دل خود نگیرد.
میرزا دو برادر داشت یکی محمدعلی و یکی رحیم و یک
خواهر داشت، زن داشت ولی یچه نداشت میرزا در سن ۴۵
سالگی شهید شد. صدا و سیما ایران در ۹ یا ده شب فیلمی
از میرزانشان داد که به رومان شبیه‌تر بود تا با واقعیات و
متاسفانه آنها که میرزا را نمی‌شناختند نتوانستند حقیقت
وجودی میرزا را از فیلمهای تصویری صدا و سیما پیدا
کنند. اگرچه صدا و سیما آنرا با تمام نرساند و به امید آنکه
روزی آنرا تمام کند.

میرزا و کلمات ضد و نقیض: ملک‌الشعراء بهار او را
فحش میدهد. دیگران بدش گفتند ولی درباره میرزا من
کلماتی از صاحبنظران علمی، تاریخی، جنگی – سیاسی
آورده‌ام. دشمنان میرزا، میرزا را تحقیر کردند. دوستان
میرزا، آنان که از میرزا اطلاعاتی داشتند از ترس نتوانستند
آنچه که از میرزا بلد بودند به رشته تحریر درآورند.
فخرائی را در اطراف امامزاده ابراهیم قلعه رودخان گرفتند
ولی او را اعدام نکردند چون صدھا نفر از طرفداران میرزا
را اعدام کرده بودند. به او عنوانی دادند. استخدام
دولتی اش کردند. آنچه که فخرائی از میرزا میدانست
نتوانست به رشته تحریر بیاورد و مردم گمان میکنند هرچه
فخرائی نوشته میرزا همان بوده است و نمیدانند که فخرائی
نتوانست حقیقت را بنویسد و فقط جلوه‌ای از حقایق
میرزا جسته و گریخته در کتابش پیدا میشود.
دکتر مهدی ملک‌زاده نویسنده تاریخ انقلاب مشروطیت

ایران اینطور مینویسد:

میرزا کوچک یک مجاهد و یک فرد مومن و آزاده بود که در راه آزادی می‌جنگید و می‌گوید او یک مبلغ آزادی بود و همیشه از حق و عدالت و حقوق انسانها دفاع می‌کرد. ژنرال دنسترویل از انگلستان آمده بود ماموریت داشت از همدان، تهران - قزوین سایه‌وار میرزا را تعقیب می‌کرد. این مرد درباره میرزا چنین می‌گوید. کتابی دارد بنام خاطراتش خاطرات نسترویل یا سرکوبگر جنگل. در این کتاب درباره میرزا مینویسد:

«میرزا کوچک انقلابی معروف یک ایده‌آلیست باشوف و منصفی بود». در جای دیگر می‌گوید میرزا کوچک از وطن- پرستان بود و امثال میرزا کوچک در ایران کمیاب و یا خیلی نادر بودند عبدالله مستوفی نویسنده تاریخ اجتماعی دوره قاجاریه می‌گوید:

میرزا در تمام نهضت جنگل یک قدم برخلاف دیانت و حب وطن برنداشت از یک سگ بگویم که درباره میرزا چه گفته و آن سگ رضاخان است او درباره میرزا چه نظر داده: بعد از آنکه سردار سپه متوجه گیلان شد میراز دو نفر را فرستاد پیش سردار سپه. این دو نفر یکی نامش بود محمد علی خمامی و دیگری عبدالحسین شفائی. آنها وقتی نزد سردار سپه آمدند مثل یک دیو مثل یک حیوان به این دو حمله کرد و گفت: میرزا غارتگر است. میرزا دزد است میرزا از کجا پول آورده خرج لشکر یانش که خودش می‌گوید: ۷ هزار نیرو دارم می‌کنم، گفتند املاک خالصه را تصرف کرده. املاک خالصه املاکی بود که مال شاه بود و میرزا

آنرا تصرف کرده بود و مال الاجاره اش را میگرفت. گفت: املاک خالصه که نمیتواند درآمد داشته باشد و جنگل را اداره کند، گفتند: عشريه ميگيريم: چقدر ميگيريد، گفتند: ماهی ۳۰ الى ۴۰ هزار تومان ميگيريم (عشريه يعني ماليات) رضاخان سرش را انداخت پائين. يك لحظه فكر کرد و بعد سرش را بلند کرد و گفت که تا اينجا کار ميرزا خيلي خوب بود. از کمال حسن نيت او و مليت او و ملت خواهی او و وطن پرستی او من تصدیق ميکنم کار ميرزا بنفع ملت و کشور ايران است. ميرزا کشور را از تعرض بیگانگان حفظ کرد. حیف که ميرزا از مرکز کشور بدور بود. او قابلیت رهبری مملکت را داشت که به این دو نفر کار بکجا ميرسد. ميرسد به آنجا که جنگ شروع ميشود. بقيه حرفها يش را آنجا برای شما ميزنم.

چرا انقلاب کرد: انگيزه انقلاب جنگل چه بود: يقيناً شما شخصيتها که در اينجا جمعيعد ميدانيد ميرزا در سال ۱۹۱۴ ميلادي قيام کرد. شما ميدانيد در سال ۱۹۱۴ ميلادي دو سال از جنگ بین المللی عالم ميگذشت و میدانيد ايران هم اعلن جنگ نکرده بود با دنيا ولی عثمانيه، آلمانيها، انگلسيسيها و روسها ديدند که بنده در اين جنگ بین المللی آن کسی است که ايران را به عنوان پل داشته باشد. انگلسيسيها و روسها ميخواستند در مسئله ايران سر آلمانيها، سر عثمانيه را کلاه بگذارند.

در سال ۱۹۰۷م کشور تزار با کشور سلطنتي انگلستان يك عهدنامه محربانه بسته بودند. آن عهدنامه محربانه اين بود که ايران را دو قسمت کنند. شمال و جنوب. شمال مال روسها

و جنوب مال انگلیسیها. همین که شهریور بیست تشخیص دادند ایران پل پیروزی است که اگر ایران نباشد روسها شکست میخورند و آلمانیها لینینگراد و استالینگراد را میگیرند و تا پشت مسکو خواهند رفت از این عهدنامه هیچکس اطلاع نداشت وقتی که تروتسکی در سال ۱۹۱۷ م یک اعلامیه از باکو داد مثل بمب صدا خورد. تروتسکی در سال ۱۹۱۷ م که انقلاب سوریه بر علیه تزارها و انقلاب کمونیستیشان جان گرفت اعلام کرد قرارداد ۱۹۱۷ را زیر پا گذاشته و هیچکس حق تعرض به ایران را ندارد. تازه متن این عهدنامه بیرون آمد. فرمیدند که پشت پرده بین تزار و انگلیس تقسیم ایران بوده. وقتی که میرزا دید عثمانیها، آلمانیها انگلیسیها و روسها آمدند بطرف ایران عثمانیها قسمت آذربایجان را داشتند. آلمانیها در طرف همدان بودند و انگلیسیها خودشان را رسانده بودند از طرف جنوب به گیلان و قزوین و روسها هم در بندر انزلی بودند. غیرت مردانگی میرزا، شجاعت میرزا، حب وطن میرزا، شرافت میرزا اجازه نداد که میرزا ساكت بشود. چون روسها از میرزا بدشان میآمد. چرا که در انقلاب مشروطیت اینها میرزا را شناسائی کرده بودند اینها در انقلاب مشروطیت از میرزا سخت عصبانی بودند و پنج سال میرزا را به تهران تبعید کرده بودند.

میرزا از فرصت جنگ بین‌المللی خودش را به رشت میرساند و در رشت پنهان میشود. اول کسی که از ورود میرزا آگاه میشود مرحوم آسید محمود روحانی بود که از علمای بزرگ رشت داماد مرحوم آشیخ علی خمامی آنکسی

که گفت: به مظفر بگوئید اینقدر پشت در من باشد تا پشت پایش علفها خشک بشود وی بجای اینکه بدیدن میرزا برود بدیدن کنسول روس رفت. گفت آمدم یک چیزی بتو بگویم اما باید قول بدھی. گفت چه قول بدھم. گفت باید قول بدھی بعد از شنیدن عکس العمل نشان ندهی. گفت قول میدھم. گفت میرزا به رشت آمده و آمده‌ام از تو برایش امان بگیرم که متعرض او نشوی. کنسول روس گفت: امان میدھم بشرطی که اگر کوچکترین خلافی ایندفعه از او ببینم با جانش بازی میکنم. و میرزا بجای اینکار به جنگل رفت — جنگل را انتخاب کرد. در جنگل هم همه نوع افراد پیدا میشد. چون ایران عموماً شلوغ بود. مشهد شلوغ بود. تبریز شلوغ بود. اصفهان شلوغ بود. همه‌جا سخن از اتحاد اسلام بود من نمیدانم ریشه اتحاد اسلام را میدانید یا فقط خیال میکنید که میرزا مخترع و یا مبدع اتحاد اسلام بوده، نه در بسیاری از بلاد اسلام، اتحاد اسلام بود. اتحاد اسلام جمعیتی بود که توسط مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی و شیخ عبده تشکیل شده بود برای بیداری اسلام. برای متعددان مسلمین و برای اینکه مسلمین از این فقر و مذلت بیرون بیایند و مثل امروز نشوند که خاک بر سرها گرفتار شرق و غرب بشونند. با جده او بشوند. مثل امروز بشوند که زکی بدر خاک بر سر پدر سوخته به عنوان سخنرانی بیاید در کویت و بگوید من اعلام خطر میکنم با این روندی که بچه‌های جوان ما در مصر و اردن و الجزایر و در مراکش و تونس بطرف اسلام میروند دیری نگذرد که ما نتوانیم بچه‌مسلمانها را کنترل کنیم بد بخت‌ها انقلاب ما صادر شده. انقلابی که

امام میگفت باید صادر بشود. با اسلحه نمیگفت. با زور نمیگفت با معنی منطق میگفت. اما حالا زکی بدر از نام اسلام میترسد چون در جنگل همه‌جور آمدند به میرزا ملحق شدند. چپی‌ها آمدند. فرست طلب‌ها آمدند. پولدارها، بی‌پولها، هر خالو قربان دزد گردنه از فلان جا آمدند.

ولی در یک انقلاب شما میدانید، همه شما الان بچه انقلابید، تاریخ انقلاب را خوانده‌اید یک انقلاب در روزهای اول حالت جذبی دارد نه حالت دفعی. در انقلاب در روزهای اول که ما راه‌پیمائی میکردیم. همین آقای حجازی که اینجا نشسته بمن گفت گلوی خیابان سردارجنگل شلوغه ما رفتیم راه‌پیمایی داریم میکنیم دیدم محور آخوندها هستند پیشاپیش راه‌پیمائی آخوندها هستند. سخنران آخوند است یکی از آن بچه‌چپی‌ها برگشت و بما گفت: که شما اگر گمان میکنید بعد از پیروزی ما میگذاریم آب خنک به گلوی شما فرو بروд خیال خامی است. ولی نه، ما آب خنک را نگذاشتم به گلوی آنها فرو برد. ما آب خنک را نه به گلوی امیریکا نگذاشتم فرو برد و نه به گلوی شوروی. انقلاب ما دنیا را طوری متغير ساخت وقتی که امام میگوید:

«گور باچف، کمونیست را باید توی موزه گذاشت.»

آغاز جنگل از شوال ۱۳۲۲ شروع شد و تا ربیع‌الثانی ۱۳۴۰ فرو کشید ولی میرزا با ارتباطی که در تهران با رجال سیاسی پیدا کرده بود جنگل را انتخاب کرد. اما جنگل، کجای جنگل؟ دیوسالار مازندرانی بود، اهل کجور مازندران. دیوسالار عقیده داشت باید از جنگلهای کجور شروع بشود و میرزا عقیده داشت که باید از جنگلهای گیلان

این قیام شروع شود و بین این دو اختلاف نظر افتاد دیو— سالار نتوانست نقشه‌اش را پیاده کند و میرزا جنگل گیلان را انتخاب کرد. میرزا وقتی که داشت به جنگل میرفت با این ایدئولوژی رفت. اولین پیامی که داد این بود. ما قبل از هرچیز طرفدار استقلال مملکت ایرانیم. استقلالی به تمام معنا بدون اندکی مداخله هیچ دولت اجنبی. اصلاحات اساسی مملکت. رفع فساد تشکیلات دولتی که هرچه بر سر ایران آمده از فساد تشکیلات دولتی و وابستگی اینها به اجانب آمده است. ما طرفدار یگانگی عموم مسلمانانیم. اینست نظریات ما. اولین هدیه‌ای که در جنگل به میرزا رسید از طرف انورپاشا فرمانده ارتش عثمانی در تبریز بود. وی ۳۰۰ قبضه اسلحه به عنوان ارمغان فرستاد برای میرزا که بزرگترین پشتوانه را میرزا با این اسلحه‌ها بدست آورد. یک جلد قرآن. یک شمشیر و یک ساعت بغلی طلا جزو این هدايا بود ساعت بغلی اش را در آن لحظه آخری که میرزا با زنش خدا حافظی میکرد به او داد و گفت از من جدا بشو، که تاریخ آن مفصل است ولی زن زیبا که اکثر رجال سیاسی تهران به خواستگاریش آمدند او می‌گفت: من میرزا را در آغوش دارم و آن ساعتی بود که با صدای زنگ او آن زن به نماز بر میخاست میرزا اولین پیامی که در جنگل دریافت کرد، از انگلیسی‌ها بود که مأمور دسترسی ویل ژنرال انگلیسی برایش فرستاد، که اگر میرزا کاری در گیلان بما نداشته باشد ما آماده‌ایم جنگل، حکومت جنگل و فرمانروایی میرزا را در جنگل به رسمیت بشناسیم ولی یک شرط دارد. باید میرزا دوستی خود و وفاداری اش را با دولت بریتانیا اعلام کند.

میرزا وقتی با دوستانش این مطلب را مطرح میکند دوستانش دو جبهه میشوند. عده‌ای میگویند روز نیاز ماست ما به حمایت انگلستان نیاز داریم ما میخواهیم انگلستان یار ما باشد.

به امام گفتند: اماما، همه پلها را نبر، با همه سر جنگ نداشته باش او میفرمود: روس بدتر از امریکا. امریکا بدتر از روس. اسرائیل بدتر از همه گفتند انگلیسیها چطور، میگفتند با یکی بساز با یکی خوش و بش بکن. فقها به او گفتند مصلحت ماست که الان برای قوی شدن و برای محکم شدن و برای جای پا پیدا کردن اعلان دوستی با بریتانیا بکنیم. میرزا یک جواب داد: نوشت بزای من و همکاران من یک حکومت مقتصدر زیر نفوذ شما مقررون به افتخاری نمیباشد و پیشنهاد را رد کرد. من تیتروار می‌گویم. نمیتوانم هرچه را که خواندم و در ذهن دارم بگویم. آفتاب عمر من لب بام است. شاید یک روزی یک کنگره دیگری هم گرفتند و گفتند بیائید نوار صوت احسانبخش را بگذاریم تا یک دورنمائی که از میرزا در خواندن پنج شش کتاب و با شناختی که خودش از اساتید خود از میرزا داشته بیادگار باشد.

میرزا و عقاید مذهبی او:

رضاخان و پرسش سعی داشتند در افکار عمومی عنوان کنند میرزا طرفدار چپی‌ها بود. میرزا طرفدار کمونیستها بود. میخواسته به زیارت لنین برود، راهش نداده‌اند رفته تا نزدیکی باکو برگشته. میخواستند در افکار عمومی مردم

از میرزا یک چهره ضد دین بسازند. یک چهره ضد خدا بسازند. این استخاره‌ای که الان حجت‌الاسلام والمسلمین آقای افتخاری گفتند. نه اینکه بعضی‌ها خیال کنند میرزا خرافاتی بوده نه حتی میرزا با این عمل میخواسته بگوید که اگر آنها ائمۀ میگویند من کمونیست هستم اینطور نیست نه به کوری چشم شما من حتی به استخاره و تسبیح عقیده دارم من در تنگناها با تسبیح استخاره میکنم و با خدا مشورت میکنم.

میرزا در سخت‌ترین شرایط واجباتش از نماز و روزه ترک نمیشد و حتی ادعیه بین نمازها را ترک نمیکرد. میرزا این آیات را همیشه زیر لب در راه بیراه، جلسه، نشسته بود این آیات زیر زبان میرزا بود.

قل اللهم مالك الملك توتي الملك من تشاء و تنزع الملك
من تشاء و تعز من تشاء و تذل من تشاء بيدك الخير انك
على كل شيئ قدير (آية ۲۶ سوره آل عمران)
و ديگر آن آيه را زياد میخواند. من يتوكل على الله فهو
حسبه ... (آية ۳ سوره طلاق) (هر که بر خدا توکل کند
خدا او را کفایت خواهد کرد).

و نيز اين آيه را ميرزا زياد در هر راه، سواره و پياده
با خود زمزمه میکرد.

ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا...
(آية ۱۶۹ سوره آل عمران)

شما از این آیات چه می‌فهمید. چه استنباط میکنید.
علماء، فضلا، اندیشمندان شنووندگان شما غیر از یک چهره
مذهبی از میرزا می‌بینید. بجای آواز خواندن. سرود

خواندن. شعر خواندن. دست زدن بزیارت بگو: قل اللهم مالک الملک بگو حکومت از آن خدادست. جهان محضر خدادست. بگو جز خدا نبینید. خدا باور شوید. غیر از این است که امام میگفت جهان محضر خدادست و میرزا نیز همین فکر را داشت.

در تاریخ ۳۱ اردیبهشت ۱۲۹۹ پس از انقلاب کبیر در شوروی (۱۹۱۷ م) راسکولینکف فرمانده ارتش نیروی دریائی در ارتش آمد با میرزا ملاقات کرد. در ضمن ملاقاتش در لفافه به میرزا فهماند که اگر حکومت لینینیسم را پذیرا باشی تحت عنایت مایی. اگر در جنگل کمونیسم را تزریق کنی و اگر جنگل را بطرف ما بکشانی ما تو را تائید میکنیم ما الان حاضریم با شما معاهده‌ای بیندیم و من ماموریت دارم و اختیار و حق معاهده بستن با شما را دارم. اولین جمله‌ای که میرزا به آقای راسکولینکف گفت این بود. باید از تبلیغات مسلکی کمونیستی در گیلان جلوگیری شود. این خیلی قدرت میخواهد خیلی نیرو میخواهد. آدمی که امروز نیاز دارد. انگلیسیها تحت فشارش قرار داده‌اند دنیا تحت فشارش قرار داده، میگفت: پذیرفتن کمونیسم یعنی شکست انقلاب اسلام

میرزا گفت من قراردادی مینویسم باین ترتیب، خلاصه میگوییم:

- ۱- عدم اجرای اصول کمونیسم و مصادره اموال و املاک مردم
- ۲- ممنوع بودن تبلیغات کمونیستی
- ۳- تاسیس حکومت جمهوری انقلابی

۴- تاسیس مجلس مبعوثان

۵- هیچ حکومتی حق ورود به گیلان بدون اجازه ما را

ندارد.

۶- سپردن مقدورات و زندگی مردم بخود مردم
میرزا پس از آنکه به جنگل می‌رود اولین اعلامیه‌ای که
میدهد می‌گوید «هوالحق» کلمه «هو» آن کلمه هویی که در
جنگ بدر حضرت علی(ع) صبح از خواب بیدار شد گفت
یا رسول الله دیشب یک خوابی دیدم.

من حوم طبرسی در کتاب مجمع البیان در تفسیر سوره قل
حوالله احمد مینویسد:

حضرت علی(ع) عرض کرد یا رسول الله من دیشب
خواب پیر مردی را دیدم بمن گفت: فردا که به میدان می‌روی
بگو «یاهو» «یا من هو» «یا من لیس الا هو» پیامبر یک نگاهی
کرد و فرمود: یا علی آن خیر بود اسم مخصوص خدا را بتو
آموخت آن اسمی که مطلق است همه اسماء مقیدند آن اسمی
که قید نمی‌پذیرد. آن اسم خالص خدا است «هوالحق» «هوالله»
اسمی که در آخر سوره حجر است با کلمه هو آمده است.

میرزا اولین اعلامیه‌اش را در جنگل بنام «هوالحق» میدهد.
وقتی که اسماعیل کسمائی مدیر روزنامه جنگل می‌شود
با اینکه خیلی امروزی‌ماه است می‌خواهد برای روزنامه
خودش سرتیتر بردارد و یا غلامحسین نویدی چون اول
غلامحسین نویدی روزنامه جنگل را داشت وقتی می‌خواهند
برای روزنامه جنگل تیتر انتخاب کنند میرزا این تیتر را
انتخاب می‌کند «این روزنامه فقط نگهبان حقوق ایرانیان و
منور افکار اسلامیان است» پس می‌بینیم میرزا مسلمان است

علامت اعتقاد مذهبی اش ۲۷ نفر را به عنوان اتحاد اسلام در جنگل معرفی میکند. در میانه اینها بینیم چندتا آخوند بودند چندتا روحانی مجتبه بودند. یکی از مجتبه‌دین را من نامش را دیده‌ام. سید عبدالوهاب صالح است. بخدا وقتی که من اذن اجتهاد آیت‌الله مرحوم آخوند خراسانی را درباره مرحوم سید عبدالوهاب صالح دیدم به بزرگی و عظمت آن اجازه من اجازه‌ای ندیده‌ام. میرزا که مفز جنگل است. میگوید آخرین حرف را باید آنها بزنند. آخرین تصمیم را باید آنها بگیرند. آخرین حرف ما را الان در انقلاب ما باید آن شورا بزنند. میرزا اینها را به عنوان اتحاد اسلام و جنگل معرفی کرد. شیخ محمد رضا حکیمی پدر این حاج آقا فخری حکیمی. سید محمود روحانی. شیخ علی علم‌الهبدی که من سه سال پیش درس خوانده‌ام. من یک تکه از این مرد بشما میگویم. سال ۱۳۲۹ بود. نفت ملی شده بود به عنوان یک طلبه آدم نزد آقای علم‌الهبدی. داشتم ژست میگرفتم پیش او. گفتم اینطور شده آنطور شده. دیدم خنده کردم چون یک سه سالی در زندان عثمانی در بغداد زندانی بود. همانجا درس میخواند. من هرچه گفتم گفت برو درس بخوان. من هرچه بیشتر داد زدم، گفت: گفتم برو بیشتر درس بخوان. گفتم آقا آخر چرا؟ گفت: پسر انگلیسی‌ها پیش شده‌اند آبرو ندارند دیگر دنیا آنها را قبول نمیکند. یک چیز تازه میخواهند جایش بکارند. اینها که داد میز نند قبله دیگری را میکشند اینجا. اینها امریکا را میخواهند بیاورند اینجا. تو برو درست را بخوان تا آخر عمرش فکرش اینجوری کار میکرد. میرزا محمد علی انشائی، کلاهی بود، اما از آخوندی

چیزی اطلاع داشت شیخ بهاءالدین املشی از شاگردان مرحوم آخوند نائینی و از علمای بزرگ بود. میر منصور هدی. شیخ محمود کسمائی. شیخ عبدالسلام کسمائی روحانی بودند. عزتالله خان هدایت که فومنی بود وقار-السلطنه رشتی. میرزا هادی لاکانی. محمدعلی پیر بازاری همینکه بیمارستان پورسینای رشت از اثرات خیرات اوست. سید عبدالکریم کاشی. اسکندرخان امانی جواد گل افزانی. وقتی که میرزا بند اول ماده را مینویسد که این انقلاب باید حمایت از اسلام کند میبینیم رادیو باکو میرزا را به بیکفایتی نسبت میدهد و میگوید. آدم بیکفایتی است و روسها سخت عصبانی میشوند. دو جنگ را از میانه جنگها برداشته ایم که مفصل درباره آن صحبت میکنیم. یکی جنگ با انگلیسیها دوم جنگ با روسها.

اولین باری که جنگلیها جنگ کردند و ضرب شصت نشان دادند جنگ با انگلیسیها در رشت بود میرزا از طرف پسیخان به چمارسرآ آمد چمارسرارا دور زد رفت کسیخ. کسیخ میدانید که الان نزدیک نیروی دریائی رشت است و از آنور آمد بطرف ساغری‌سازان و خودش قلب شهر را در اختیار گرفت سر میدان را که کنسولگری انگلیس سر این میدان ماهی فروشها جای داشت بعد از اینجا رفتند خیابان بیستون کنار این کلیسایی که در خیابان بیستون است اینجا جنگ عجیبی کردند. بیشترین کشته‌ها را در ولی بزرگوار دادند. ولی بزرگوار الان کنار سپاه پاسداران گیلان است. یک رودخانه بین آنها و سپاه پاسداران گیلان فاصله شده است. انگلیسیها با توپخانه و با زرادخانه و با وسایلی که

داشتند بعد از دو روز جنگ. جنگلیها را عقب زدند. جنگلیها آمدند و باز در جنگل مستقر شدند. اما روسها که از همان روزهای اول از دست میرزا سخت عصیانی بودند در فکر آنکه میرزا را غافلگیر کنند در این فکر شدند که میرزا را پیدا کنند که خوابگاهش کجاست و به این نتیجه رسیدند که میرزا شبها را در کسما میخواهد. مفاخر الملک را احضار کردند که باید کار میرزا را تمام کنی. مفاخر-الملک که بود؟ وی اصلاً اصفهانی بود. در خواهر امام دعا-نویسی میکرد. خوش خط بود. چون خوش خط بود، یکی از علماء معینالعلما او را بخانه خودش آورد برای نامه نوشت. بعداً که نظمیه درخانه معینالعلما رفت و آمد میکرد دید عجب خوش خط است او را آورد در نظمیه به عنوان نامه-نویس. روسها در آنجا با او آشنا شدند. دیدند آدم با استعدادی است میتوانند از استعدادش استفاده کنند وقتی که رئیس شهریانی و استاندار نتوانست کاری انجام دهد کنسول روس دستور داد که رئیس نظمیه رشت باید مفاخر بشود.

مفاخر هم به عنوان اینکه میرزا را غافلگیر کند شبانه میخواست به کسما وارد شود و به میرزا ضربه بزند و این راه را برای خودش انتخاب کرد. پسیخان. راسته کنار. سسمسن تولم. گوراب. خراط محله. صیقلمندان. کسما. از این طریق خود را به کسما رساند ولی خاکه برس مفاخر-الملک نمیدانست که میرزا در تمام دهات چشم و عین و اذن دارد و تمام روستائیان آنقدر میرزا را دوست داشتند که تا این جمعیت آمدند این روستا اطراف کنند، تا چند دقیقه

دیگر به روستای دیگر خبر میدادند که مفاحر با سیصد نفر آمده است اینجا تا ده دیگر میرزا متوجه شد آمد خودرا پشت کسما پنهان کرد. آقای مفاحرالملک وقتی وارد کسما شد و وارد خانه فلان کس شد که استراحت کند. کسما محاصره شد و مفاحر دستگیر شد که این قسمت فیلم را صدا و سیما یک مقدار خوب نشان داد که من آنرا دیدم. بنظرم بد نبود و مفاحر گرفته میشود و کشته میشود و مردم فردا کفزنان و دفزنان یک نیروئی و جانی میگیرند و شعر میسرایند. شعرش این بود.

مفاحر	ای کشته داس و تبر
مفاحر	فرمانده سیصد نفر
مفاحر	با حاج تقی کردی سفر
مفاحر	نوغان رویی در کمر
مفاحر	گفتی کنم شق القمر
مفاحر	کسما کنم زیر و زبر
مفاحر	آتش زنم بر خشک و تر

خلاصه میرزا جانی پیدا کرد و نیرومند شد وقتی میرزا نیز و مند شد دیگر میخواست حالت تعرضی پیدا کند. میرزا یک اشتباه نظامی کرد. با حدود سه الی هفت هزار نفر تا نزدیک پل منجیل آمد ولی پل را نگرفت. پل منجیل را که یک حالت استراتژیکی دارد نگرفته، آمد تپه‌ها را گرفت اما دنسترویل انگلیسی آمد پل را گرفت دو تا هوا— پیما از قزوین آمد گفت تو بمن خط بدہ من میدانم توی جنگل آنها را نمیتوانی بکشی ولی تو بمباران بکن. اینها

با اسلحه خودشان تیرباران کنند ما آنها را جائی ببریم که با تیرهای دوربرد آنها را بزنیم. و همین کار را هم کردند. دو تا هواپیما از قزوین حرکت کرد آمد جنگل را بمباران کرد جنگلیهای ناشی غافل از اینکه سلاحهای شان نمیتواند هواپیماها را بزند ولی آنها جایگاه جنگلیهای را پیدا کردند و با توپهای دوربرد زدند. بالنتیجه منجیل تخلیه شد تعقیب شد. رودبار تخلیه شد تعقیب شد. امامزاده هاشم تخلیه شد تعقیب شد. گفتند فردا سردار سپه میخواهد بباید رشت اعلام کردن مدارس تعطیل شود. محصلین ببایند مردم ببایند و از سردار سپه استقبال کنند.

ولی میرزا نپذیرفت. نامه انگلیسیهای را میرزا قبول نکرد ولی انگلیسیهای سردار سپه را با یک تشریفات آورده بود. رشت محصلین را در صف آورده بود یک کاری کردند که سردار سپه پدر سوخته تا زنده بود یادش نرفت و آن کار این بود که دانشآموزان در سر صف قرار گرفتند بمجرد آنکه سروکله رضاخان را دیدند فرار کردند و گریختند. یک گروه که گریختند همه دنبال سرشان گریختند و مردم بنا کردند به دویدن و فرار کردن. رضاخان خیلی عصبانی شد که بنظر من یک تاکتیک خیلی قوی بود. خواستند بگویند ما شما را نمیخواهیم شما زورید. شما زور میگوئید. شما پنجاه سال زور گفتید وقتی که چهره امام نمایان شد. آمدند به شاه گفتند ما شما را نمیخواهیم. ما پذیرای زور نیستیم دانشآموزان آن روز رشت فرار کردند. مدیران نتوانستند محصلین را جمع و جور کنند. حتی من خواندم معلمینشان هم فرار کردند. رضاخان خیلی عصبانی شد.

اما رو سها. رو سها وقتی مفاخر شکست خورد برای نصرتاللهخان ضرغام السلطنه پیغام فرستادند من یک نشانه بدhem بشما. هر که میخواهد بطرف هشتپر و آستارا برود به منطقه ای میرسد بنام «پونل» روی تپه پونل خانه ای است که حالا ویرانه اش مانده این خانه نصرتاللهخان طالش بود که فامیلی اش ضرغام السلطنه بود به او (نصرتالله خان طالش) دستور میدهد برای سرکوبی میرزا و نصرتاللهخان برادر خود سردار شجاع را برای دفع میرزا فرستاد او تا ضیابر می آید اما چون می بیند نمیتواند بجنگند ضیابر را غارت میکند و میرود.

کی میرزا گرفتار میشود؟ دست میاست آمد در جنگل، ایجاد تفرقه، برادران، مردمی که در خط انقلابید، روحانیون، بسیجیان، از روحانیت فاصله نگیرید. سپاهیان از روحانیت فاصله نگیرید. از هم متفرق نشوید. مرگ ما در تفرق ماست. آیات وحدت الهی خدا اغلب در اواخر عمر پیغمبر آمده:

و اعتصموا بحبل الله جميعاً و لاتفرقوا (آیه ۱۰۳ سوره آل عمران)

و لا تكونوا كالذين تفرقوا و اختلفوا من بعد ما جائتهم البینات و اولئك لهم عذاب عظيم (آیه ۱۰۵ سوره آل عمران) در جنگل روح تفرق و تشتبت را دیدید. میرزا احمد کسمائی پولدار رئیس مالیه میرزا آمد نزد او یک نامه در درست داشت گفت این نامه برای ما رسیده چه بکنیم گفت: نامه چیست؟ حاج احمد گفت انگلیسیهای نامه نوشته اند که ما بتو که میرزا احمد هستی با ده نفر در عمارت صفه سر

میخواهیم صحبت کنیم چه کنیم؟ میرزا احمد گفت: میرزا من یاغی نیستم تو میخواهی با دولت یک دولت یاغی شوی. من حالت طفیان به دولت را ندارم من به تو گفته بودم که با خارجی‌ها بجنگیم، تو حالا داری پای ما را برآهی میبری تا با دولت هم بجنگیم. میرزا فریاد کرد تو میگویی من. با وثوق‌الدوله مصالحه کنم؟ تو نمیدانی وثوق مملکت را به انگلیسی‌ها فروخته است؟ تو نمیدانی وثوق مزدور است؟ من دست به دست وثوق‌الدوله بدhem؟ من دست به دست قوام‌السلطنه بدhem؟ ایران را به بازار لندن بفروشم؟ حاجی گفت میرزا من برای تو تکلیف تعیین نمیکنم. خدا حافظ.

میرزا گفت راه باز است. بفرما. میرزا که از در بیرون آمد گفت: او گمان میکند که من نمیدانم برادرش در تهران حکومت فومن را به او وعده داده است که میدانم به حکومت فومن نمیرسد وقتی که میرزا احمد را به تهران برندند و از تهران با شصت نفر به فومن فرستادند بین راه او را دستگیر کردند و آوردند او را در رشت زندانی کردند. در رشت بجای آب به او آب شور میدادند. میگفت: این آب چیه؟ میگفتند تو میخواستی آب خنک فومن را بخوری حالا آب شورش را بخور آنجا توی زندان ماند. کور شد و مرد.

تاریخ جنگل را بخوانید هر کس از میرزا برید به فلاکت مرد. بالاخره دوستان از میرزا بریدند. میرزا در یک جلسه دوستانش را خواست و گفت که: عزیزتر از امام حسین(ع) هیچکس نبود. هیچکس در زیر سایه این آسمان از حسین عزیزتر نبود.

وقتی که دوستان امام حسین دیدند که به خط پایان

رسیده‌اند. حسین (ع) به آنها گفت: شب تاریک است هر کس میخواهد راهش را پیش گیرد و برود من شما را حلال میکنم هر که میخواهد برود، برود. رضاخان فقط مرا کار دارد و بس. دولت فقط مرا کار دارد و منم از حسین (ع) عزیزتر نیستم. آن شب بسیاری از دوستان میرزا از کنار میرزا بیرون آمدند و خودشان را به دولتیان معرفی کردند. میرزا دید که دیگر نمیتواند در فومنات بماند چرا؟ برای اینکه متوجه شد او را تعقیب دارد. مخصوصاً جنگ نمایانی که شده بود، بعد از متارکه، جنگ چون بین سردار سپه و میرزا چهل و هشت ساعت متارکه جنگ شده بود که بیایند در بازار جمعه بنشینند و با هم حرف بزنند و میرزا گفته بود محل صحبت باید در صومعه‌سرا باشد. در این بین نعمت‌اله خان آلیانی داماد آلیانی از این متارکه جنگ اطلاع نداشت. از ماسوله داشت پائین می‌آمد در محله چوپول قزاقان سردار سپه مصادف شدند با یاران میرزا. در آنجا جنگ درگیر شد. در این جنگ سه نفر از افسران سردار سپه با پانزده نفر از سربازانش کشته می‌شوند. سردار سپه گمان میکند که میرزا برایش دام تنیده است. میخواهد او را بدام بیندازد. از چهار سو دستور حمله میدهد به میرزا یوسف‌خان صبا می‌گوید از شفت حمله کند. به نصرت‌اله‌خان ضرغام‌السلطنه می‌گوید تو باید از طرف طالش حمله کنی خودش با فوجه‌ای به جلیل‌زاده فومنی می‌گوید تو از فومن حرکت کن. به درویشعلی بازار جمعه‌ای می‌گوید تو باید نیروی خود را جمع کنی. از هر راه سعی میکنند میرزا را غافلگیر کنند. به سید جلال چمنی می‌گوید تو از درون میرزا

را خر به بزن میرزا از کسما به زیده میروند و چون میداند که زیده هم امکان دارد خطرناک باشد به کلرم میروند کلرم در ۶ کیلومتری گسکره است ولی یاران سردار سپه کلرم را محاصره میکنند. دو روز در آنجا جنگ عجیبی میشود. شما که آمدید این کنگره را در فومن تشکیل دادید بشما میگوییم آخرین لحظاتی که میرزا را یاری کردند این منطقه بود میرزا از کلرم به گسکره و نارنجکوه پناه برداشته بود میرزا در آنجا بسیار کشته میشوند و میرزا میماند با هشت نفر. هشت نفر هم از یکدیگر جدا میشوند. میرزا میماند با دو نفر. یکی خودش یکی گائوک آلمانی و یکی هم آقای آلیانی میرزا به آلیانی میگوید برگرد. آلیانی نمیپذیرد. کمی که میروند میبینند کار میرزا تمام شده است. به عنوان اینکه آنها را گم کرده است. از میرزا جدا میشود. میرزا به گائوک میگوید همه رفته اند تو هم برگرد. گائوک میگوید تا آخرین نفس با تو هستم میرزا تصمیم میگیرد به خلخال پناه ببرد. و در این فکر میشود که بروند پیش عظمت خانم. عظمت خانم کیست؟ یکبار میرزا از عظمت خانم خدمت دیده. میرزا اسماعیل زنجانی بنام امیر تومن به جنگ میرزا آمده بود. میرزا مشهدی علیشاه را به جنگ او فرستاد. یکدفعه سر و کله عظمت خانم پیدا شد که با ایل شاهسون آمد به جنگ امیر تومن امیر تومن را در قلعه میگیرند و میکشند. و میرزا به این فکر میافتد حالا که در میانه این مردم مرد پیدا نمیشود پس باین زن پناه ببرم بدنبال عظمت خانم بروم. حالا من از نامه های میرزا که برای مردم نوشته: میدانم که شما مرده پرستید، میدانم بعد از من به این فکر میافتید،

میدانم بعد از من بیاد جنگلیهای می‌افتیم. میدانم آثارشان را گرامی میداریم. میدانم مردم می‌فهمند که ما برای چه قیام کردیم. میدانم که مردم میدانند خواسته ما چه بوده است. ما اخلاقگر نبودیم. ما دزد نبودیم ما راههنن نبودیم. ما جز خدا، جز وطن، جز اسلام، جز واقعیت، جز دفاع از مظلومین هدفی نداشتیم.

عظمت خانم میشنود که میرزا دارد بطرف او می‌آید. شصت نفر را برای یاری و آوردن میرزا میفرستد که میرزا را از گدوک بگذرانند. بین راه خلخال یک کوهی است که حتی در تابستان هم برف دارد. همانجایی که منافقین رفته بودند پناهنه شده بودند تا به گیلان ضربه بزنند. در همین وقت سردار سپه پیغام میدهد برای امیر مقتدر ضرغام— السلطنه از تالش که میرزا از چنگ ما گسربخته است و شنیدیم که بطرف خلخال دارد میاید راه را بر او بیند او با سیصد نفر میرود دنبال میرزا — تا خانقاہ که یکی از روستاهای ماسال است میرود کرم نام کرد که از خلخال داشت می‌آمد دید چیزی توی برف دارد دست و پا میزند اول خیال کرد حیوانی است که گرفتار برف شده است خودش را به این موجود رسانید دو تا مرد ریشو دید یک نگاهی کرد میرزا را شناخت. دید میرزا رمقدار. نفسش را در نفس گائوک آلمانی انداخت هرچه سعی کرد که به او جانی بدهد نتوانست آمد به خانقاہ و گفت: من دو مرد را دیدم توی برف مرده بودند و فکر میکنم یکی میرزا است. سالار شجاع برادر نصرت‌الله خان امیر مقتدر طالش، رفت میرزا را به خانقاہ آورد. اینجا به مشهدی رضای اسکستانی دستور داد

سر میرزا را که مرده بود بپرند. پیش خودشان فکر میکردند
میرزا رختی، پولی، طلائی دارد. مثل اعلیحضرت همایونی
آریامهر که میرود بیست و پنج میلیارد دلار پول با خودش
میبرد. وقتی جیبش را نگاه کردند. دیدند یک قران پول
توی جیبش هست و یک مهر که نوشته السبع میرزا. سر را
آوردنده به رشت. در نفت انبار. همین نفت انباری که الان
نیروی دریائی است حدود چهار پنج روز سر را آنجا آویزان
کردند که مندم بیایند تماشا بکنند هر که آمد نفرین کرد.
هر که آمد اشک ریخت. هر که آمد ناراحت شد. هر که آمد
غصه خورد دیدند آبرویشان دارد میروند. سر را دادند به
خالوقربان. خالو قربانی که موزرش را باز کرد و به سردار
سپه داد. و سردار سپه درجه سرهنگی به او داد. ولی سر-
انجام با بدیختی و فلاکت مرد. او را ترور کردند. سر
میرزا را در تهران به سردار سپه دادند. او تلفن کرده سر
را در حسن آباد تهران دفن کردند. حسن آباد جایی است که
الان آتش نشانی است. بعدها مرحوم مشهدی کاس آقای
خیاط عمومی مرحوم حسام شبانه سر را می‌دزدد و از آنجا
می‌آورد در همین جا که حالا دفن است، دفن میکند. در
شهریور ۱۳۲۰ بدن میرزا و استغوانش را از خانقه
بر میدارند و به سرش ملحق میکنند.

ای جان و تنم فدائی جنگل
جان تازه شد از ندای جنگل
اسلام و وطن به صوت دلکش
شد ساحت دلگشای جنگل
غیرت همه بچه شیر زاید
از تربیت هوای جنگل
شیران نرنده خفته اینک
در پای درختهای جنگل

ای خسته ظلم و جور برخیز.
عدل است همه بنای جنگل
فرض است مرا ثنای جنگل
دانش همه نصر و فتح بیند

حسام الاسلام دانش دوره اول وکیل مجلس مشروطه
بوده است. از فضلا و عاظ رشت و از عرفا و خطباء بوده
است.

در خاتمه از مدیر کل ارشاد اسلامی، از نماینده مردم
فومنات، از فرماندار فومن روحا نیون محترم و از مردم
خوب فومن که متکفل تدارک این کنگره شدند از همه
میهمانان عزیز که خجالت کشیدند و به احترام موی سفید
من از جا بلند نشدند و این مجلس را گرمی بخشیدند اظهار
قدردانی و تشکر میکنم. بهروان پاک حضرت امام و کسی
که ما در گیلان او را از شاگردان مکتبی امام میدانیم یعنی
میرزا صلواتی ختم کنید. خداوندا اسلام و اهلش را یاری
فرما. بارالها آنها بی را که میخواهند اسلام را بشکنند،
ستون فقراتش را درهم بشکن. خدایا شهدای ما درجاتشان
عالی است. متعالی بگردان. خدایا اسرای ما را خلاص کن.
خداوندا مفقودین ما را بیا بگردان. خداوندا ما را از
لغزشها و خطاهای بدبور بدار. والسلام عليکم و رحمه الله و
برکاته.

* با عرض تشکر از همه میهمانان بزرگی که محبت
کردند و تا این لحظه ما را یاری کردند، بعلت تراکمی که
مجلس دارد ما در سالن تلویزیون مدار بسته گذاشته ایم و
بسیاری از میهمانان ما بیرون نشسته اند و از طریق

تلويزيون شا هد اين مراسم هستند. من بسياري از بزرگان فرهنگي کشور را در اين سالن می بینم فکر ميکنم اگر به اسامي آنها بپردازم. اولا بسياري از آنها را شخصا می شناسم، اما اسماء نمي شناسم. بسياري را اسماء می شناسم، شخصا نمي شناسم. مگر آنهاي را که اسماء و شخصا می شناسم اكتفا بکنم جناب استاد اميرخانی رئيس انجمن خوشنويسان ايران، جناب آقای بنی عامريان، جناب آقای دکتر الهی قمشه‌اي، جناب آقای علی دوانی، جناب آقا رضا استادی، برادر بزرگوارمان جناب آقای صاحبی، جناب آقای دکتر غفوری فرد که منتظر شان هم بوديم و حالا ولو دير تشریف آوردنده ولی خوش تشریف آوردنده.

عرض کردم بسياري از شخصيتهاي استان هم بزرگى کرده‌اند و محبت کرده‌اند و در اينجا حضور بهم رسانده‌اند و در اين بزرگداشت مفتخرمان فرموده‌اند. از جناب استاندار خواهش ميکنم تشریف بياورند لحظاتي را ما در خدمتشان باشيم.

سخنان جناب آقای مهندس تاپش استاندار محترم گیلان

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين: با درود به روح
مطهر حضرت امام و ارواح پاک شهدای انقلاب اسلامی.
من اولاً قصد صحبت نداشتم و قرار هم نبود. در جمع علمی
و فرهنگی که اینجا تشکیل شده صحبت من هم جایز نیست.
صرفاً به اصرار برگزارکنندگان برای عرض خیر مقدم
خدمت میهمانان عزیز و گرامی به پشت تریبون آمدم. لذا
بر خود لازم می‌بینم اولاً از برگزارکنندگان این سمینار و
این کنگره تشکر میکنم. از مدیر کل محترم ارشاد اسلامی،
از نماینده محترم فومن از فرماندار محترم این شهر و همه
افرادی که در برگزاری این کنگره نقش داشتند، صمیمانه
قدرتانی و تشکر می‌کنم و همچنین به همه شما عزیزان خیر
مقدم می‌گویم. مخصوصاً به میهمان عزیzman جناب آقای
دکتر غفوری فرد معاونت محترم رئیس جمهور و همه
حضاری که زحمت کشیدند و در این کنگره شرکت کردند.

امیدوارم در این آغاز خدمتی که در استان گیلان هستم، انشاءالله بتوانم وسایل و امکانات رشد و توسعه فرهنگی این منطقه را فراهم کنم. امیدوارم خداوند متعال بمن توان دهد که به مردم خوب و عزیز و گرامی این منطقه که صاحب فرهنگی غنی و اسلامی و پویا هستند بیش از پیش خدمت کنم و از این بابت خداوند بزرگ را شکر میکنم که موجبات این خدمت را برای من فراهم کرد. انصافاً مردم گیلان شایسته خدمت هستند. حضورشان در صحنه‌های مختلف انقلاب و در جنگ و در همه مراحل این را نشان میدهد. که چقدر با علاقه، با پشتکار همه مسائل انقلاب اسلامیمان را دنبال میکردند از خداوند متعال میخواهم که همه ما را توفيق عنایت کند که در همه کارهاییمان انشاءالله در خدمتی که میخواهیم به اسلام و انقلاب بکنیم موفق باشیم و در این کار هم نیاز به همکاری همه اقوشار مردم بویژه روحانیت معظم و علمای اعلام و دانشمندان و اندیشمندان و اهل فن این علوم برنامه‌ریزی در این منطقه دارم که امیدوارم مرا بیش از پیش یاری کنند. برای شادی روح حضرت امام صلوات ختم کنید.

* جناب آقای نوروزی مسئول تبلیغات دولت از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشریف آورده بزیرگوارمان جناب آقای حسین نیا، ایشان مشاور ویژه جناب آقای دکتر خاتمی هستند که در این کنگره شرکت فرمودند و البته خود ایشان راضی نبودند من ایشان را معرفی کنم. فرمانده محترم ژاندارمری استان گیلان با همراهانشان تشریف آورده از مساعدتشان تشکر میکنیم مدیر کل محترم

دارائی استان. مدیر کل محترم تربیت بدنی. سرپرست محترم کمیته امداد. مدیر کل حج و اوقاف، مدیر کل محترم آموزش و پژوهش در این کنگره حضور دارند که ما هرچه از جناب آقای پورقاسمی تجلیل و سپاس کنیم کم است.

البته ما وقت صحبتی برای ایشان گذاشته بودیم. ایشان فرمودند ما وقت ایشان را به برادران دیگر بدهیم. از مسئولین محترم کمیته انقلاب که در بسیاری از زمینه‌ها مساعدت داشتند از برادران بزرگوار استانداری که در معیت جناب آقای استاندار آمدند، برادر بسیار خوبمان جناب آقای دهقان که برای شرکت در این کنگره زحمت زیادی کشیدند و اینهمه راه را تشریف آوردند. جناب آقای دکتر رازی سرپرست محترم میراث فرهنگی استان و بقیه برادرانی که من بموقع از آنان تجلیل و تقدیر و سپاس خواهم کرد.

بعضی از قضات محترم دادگاه انقلاب اسلامی هم تشریف دارند که راضی نیستند اسمی آنها برده شود برادرانی از ستاد کل سپاه پاسداران قم هستند، جناب آقای دکتر ورسه‌ای رئیس محترم دانشگاه گیلان را با همراهانشان دیدم از ایشان تشکر میکنم، جا دارد از آقای زیباکناری تشکر کنیم. اولین سرودی که در اینجا اجراء شد شعر و آهنگش از آقای زیباکناری بود. آقای زیباکناری از نیروهای بسیار خوبی بودند که بعد از پیروزی انقلاب قدم به قدم با جنگه همراه بودند و بسیاری از سرودهایی که بوسیله رادیو گیلان پخش میشود از خدمات و فعالیتهای ایشان است.

جناب آقای مهندس ناظرداکی با همراهانشان تشریف دارند من از ایشان تشکر میکنم. جناب آقای توسلی تشریف

دارند که زحمات زیادی را من لم یشکر المخلوق لم یشکر
الخالق، ایشان بنیانگزار بنای مزار میرزا هستند و زحمت
کشیدند البته کار را ایشان شروع کردند. میرزا الان یک
بارگاه بسیار مجللی دارد که انشاءا... پس فردا میهمانان
ما از نزدیک خواهند دید. از ایشان هم تشکر میکنیم. از
برادران گروه سرود هم که زحمت کشیدند تشکر و قدردانی
میشود.

سخنرانی حجہ الاسلام حاج شیخ رضا استادی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلی الله علی سیدنا و آلہ اجمعین
عرايضی را که میخواهم تقدیم نمایم با يك سوال آغاز
میکنم: البته در این محفل باشکوه آقایان اساتید محققین
اندیشمندان و کسانی که در رشته تاریخ مطالعات زیادی
دارند حضور دارند و با حضور ایشان سوال را مطرح می-
نمایم توضیح سوال اینست:

همه میدانیم که در این صد سال اخیر یعنی از اوائل
سده چهاردهم هجری قمری تا زمان حاضر نهضت‌ها انقلاب‌ها،
قیام‌ها و اقدام‌های متعددی توسط روحانیت شیعه انجام
شده بانند نهضت تنبیکو بهره‌بری میرزا شیرازی بزرگ،
پس از آن قیام مشروطیت، و بعد از مشروطه داستان شیخ
شهید حاج شیخ فضل الله نوری، و پس از آن انقلاب عراق
که به رهبری روحانیت عراق و مرحوم میرزا شیرازی
کوچک (مرحوم میرزا محمد تقی شیرازی) انجام شد، بعد

داستان مرحوم مدرس، قیام مرحوم خیابانی، قیام میرزا کوچک خان جنگلی، و در سال‌های اخیر قیام آیه‌الله کاشانی و مساله ملی شدن نفت، و بعد داستان فدائیان اسلام یعنی نواب صفوی و همکرها و همراهایش، و سپس انقلاب با عظمت امام خمینی رضوان‌الله تعالیٰ علیه، اینها قیام‌ها و اقدام‌هایی است که توسط روحانیت ترتیب داده شده و انجام و دنبال شده است و همه مورخان معاصر دخالت روحانیت را در این نهضت‌ها قبول دارند.

اما هنگامی که به تاریخ مدون این انقلاب‌ها مراجعه میکنیم متاسفانه می‌بینیم از قصه تنباكو گرفته تا داستان فدائیان اسلام و مرحوم نواب صفوی هرکدام که در تاریخ بیان شده کنارش حرف‌هایی زده شده که یا اصل آن قیام و نهضت را زیر سوال برده و یا تا حدی نقاط ابهام در آن ایجاد کرده‌اند به طوری که برای خواننده بی‌اطلاع یا کم‌اطلاع این سوال مطرح می‌شود که آیا اصلاً این نهضت‌ها کارهای صحیح و مفید و مشروعی بوده یا نه؟

مثلاً در داستان نهضت تنباكو که همه میدانیم نهضتی بوده صد درصد اسلامی و مفید، روحانیت آن زمان به رهبری مرحوم میرزا محمد حسن شیرازی (میرزا بزرگ) آن را انجام داده و برای قطع ید بیگانگان و کوتاه کردن دست اجانب بسیار موثر بوده، و این مطلب از نظر ما جزو بدیهیات است هنگامی که به تاریخ‌هایی که این قضایا را نوشته‌اند مراجعه می‌کنیم می‌بینیم کنارش یک چاشنی‌هایی دارند که گاهی اصل مساله و گاهی برخی از فروع آن را و گاهی موثر و مفید بودن آن را زیر سوال می‌برد. مثلاً

در باره فتوای معروف میرزا شیرازی: «الیوم استعمال تنباكو در حکم محاربه با امام زمان است» هنگامی که به تواریخ مراجعه میکنیم میبینیم گاهی اینطور مینویسند: آیا این فتوی را میرزا صادر کرده یا از تهران کسی این فتوی را منتشر نموده و بعداً میرزا آن را تایید کرده است؟ و آیا این کار خود میرزا بوده یا نقشه‌اش را از تهران کشیدند و ترتیب دادند و ایشان در مقابل عمل انجام شده قرار گرفت؟ و یا باز در برخی از تواریخ مینویسند: این کاری که توسط میرزا و روحانیت آنروز انجام شد با غرامتی که انگلیس از دولت آن روز گرفت به نفع ایران نبوده بلکه به ضرر بوده است با اینکه عرض شد از نظر ما به نفع اسلام و ایران بودن آن جزو بدیهیات است.

و همینطور تک تک این قصه‌ها را که در تاریخ میخوانیم میبینیم کنارش حرف‌های مشکوک و زننده‌ای آمده است مثلًا شیخ شهید مرحوم حاج شیخ فضل الله نوری در برخی کتابها جوری معرفی شده است که گویا ایشان حامی شاه قاجار و مروج دربار و ستم‌های آنان و تحت الحمایه برخی از دول بیگانه بوده است و همچنین درباره سایر قیام‌ها و اقدام‌های روحانیت مطالبی میگویند که یا قداست آن قیام را از بین ببرند و یا قداست آن را کمرنگ جلوه دهند. سوال من این است: چه شده این نهضت‌ها که یکی هم همین نهضت مرحوم میرزا کوچک‌خان است (که راجع به ایشان هم حتماً ملاحظه فرموده‌اید چه حرف‌های نادرستی زده شده، چه قضاؤت‌های غیرواقعی علیه ایشان شده) با اینکه ما میدانیم اسلامی بوده، و هیچ ریشه‌ای جز

اسلام، جز قرآن، جز خدا، جز پیامبر نداشته، در تواریخ جوری منعکس شده که اگر یک آدم بی اطلاع این تاریخ‌ها را بخواند دست کم بعد از خواندن مردد می‌شود که آیا این قیام‌ها و اقدام‌ها کارهای درستی بوده یا نه؟ کارهای مفید و به صلاح مملکت بوده یا نه اکنون که سوالم تا حدی روشن شد به پاسخ آن می‌پردازم:

سر این مطلب آن است که متاسفانه از روز اولی که روحانیت، مسلمان‌ها، بچه مسلمان‌ها، حوزه‌های علمیه، شروع کردند علیه ظلم، استبداد، استعمار و استکبار حرفی بزنند، علیه بیگانگان اقدامی بکنند و نگذارند بیش از پیش بر ممالک اسلامی مسلط باشند و دست تسلط آنان را قطع کنند، خودشان تاریخ این کارهای خود را ننوشتند بلکه دیگران نوشتند، و باید عرض کنم هرچه خواستند نوشتند نه هرچه لازم و صحیح و مطابق با واقع بود.

و این همان هشداری بود که بارها امام خمینی رضوان الله تعالیٰ علیه میداد و می‌فرمود خودتان باید تاریخ انقلابتان را بنویسید و از همین حالا بنویسید و نگذارید دست دیگران بیفتند دست دیگران که افتاد چون با اسلام خوب نیستند با روحانیت خوب نیستند از روی غرض ورزی مطالبی می‌نویسند و انقلاب را بد جلوه میدهند و یا به خاطر اینکه تعت تاثیر القاثات بیگانگان هستند انقلاب را خوب درک نمی‌کنند و آن را تحریف نموده و وارونه جلوه میدهند.

هنگامی که برخی از کتابهای راجع به نهضت تنباکو را مطالعه می‌کردم دیدم نویسنده آن با اینکه ایرانی است،

خودی است، در صدور آن فتوای معروف از مرحوم میرزا^۱ شیرازی اظهار شک و تردید میکند و میگوید: آیا آن فتوی از میرزا هست یا نه؟ آنگاه برای این اظهار شک و تردید سند ارائه میدهد و میگوید از اسناد باقیمانده در سفارت انگلیس چنین برمیآید که این فتوی را میرزا صادر نکرده است.

پیدا است کسی که بخواهد تاریخ نهضت تنبکو را بنویسد و مصدر و مدرکش حرف خود انگلیسی‌ها باشد یعنی همانهایی که میرزا با آنها درافتاده و مردم با آنها درافتاده‌اند نوشته او نمی‌تواند قابل اعتماد باشد.

به نظر بنده داستان مرحوم میرزا کوچک‌خان جنگلی هم دقیقاً گرفتار همین بی‌توجهی شده است. اگر در کتابهای درباره او قضاوتهای گوناگون شده، و حرف‌های مختلفی گفته‌اند به‌خاطر اینست که از روز اول خودی‌ها، تاریخ این نهضت را ننوشتند و بعضی‌ها هم که خواستند بنویسند با فاصله چند سال آن هم با ملاحظاتی که می‌کردند چون همانطور که میدانید برعی از نویسندگان تاریخ نهضت جنگل و میرزا کوچک، خودشان گرفتار خودسانسوری بوده‌اند و به اقرار خودشان مطالب را خودشان سانسور می‌کردند و با خود می‌گفتند چه مطلبی را بنویسیم و چه را ننویسیم، چه صلاح است و اجازه چاپ می‌دهند و چه صلاح نیست و اجازه چاپ نمی‌دهند.

پس اولاً دیر شروع کردند به نوشتمن، و در این فاصله بسیاری از مطالب حذف و محو شد، بعد هم که شروع به نوشتمن شد هر مطلبی را ننوشتند، و من اینجا مجبورم این

مطلوب را عرض کنم نهضت‌هایی که اساس اسلامی دارد یعنی تکیه‌اش فقط و فقط به قرآن و اسلام است تاریخ-نویشش باید از یک روحیه اسلامی خیلی قوی برخوردار باشد زیرا در غیر این صورت نمی‌تواند آن نهضت را آن جوری که هست منعکس نماید. یک نهضتی که پایگاه اسلامی، قرآنی دارد کسی باید تاریخش را بنویسد که او هم اساس را اسلام بداند. پایگاه را قرآن بداند. باور کرده باشد که این آقا برای اسلام و قرآن خودش را اینقدر به زحمت انداخته است و گرنه خیلی ساده قضایا را به صورت مادی توجیه و تاویل می‌کند.

این بود مقدمه عرايضم که طولانی هم شد اما موضوعی که می‌خواهم با اتكاء با استناد معتبر در این محفل بزرگ عنوان کنم اينست که میرزا کوچک‌خان یک مسلمان معتقد، یک روحانی مومن بوده، و قیام او یک قیام اسلامی و در راستای سایر قیام‌هایی است که فقط و فقط منشا دینی داشته و اينست برخی از دليل‌ها و گواههای آن:

سنده اول اعلامیه‌ای است به قلم خود میرزا کوچک این اعلامیه، میرزا و روحیه اسلامی او را تا حدی به ما می-شناساند و گفتار آنان را که می‌خواهند قیام او را فقط برای آزادی توجیه کنند باطل می‌کنند این اعلامیه با عنوان «تمنا» در روزنامه جنگل چاپ شده است:

یکی از علل خرابی‌های ما تقید به القاب و احترامات بی‌مأخذ صوری است که غالباً تمایل به آنها تولید مفاسد کثیره می‌کند هر کس که دو قدم در راه اصلاح مملکت برداشت و یا دو کلمه برای آزادی ملتی نطق و تحریر کرد

و یا دو روزی به خدمات نوع خود مشغول شد فوراً یک لقب و یا عنوان بزرگی از خود یا دیگران باو چسبیده و همان سبب کبر و غرور گشته، بلکه تهیه وسائل و تجملی که لازمه آن لقب است آن را از طریق حق و صواب منصرف میکند. کسی که مقصودش خدمت به وطن و ملت، و نیتش خالص است نباید مقید به این پیرایه‌ها گردد. این بنده که شاید اغلب بدانند قصدم خدمت به دیانت و ایرانیت است نه برای تحصیل جاه و جلال، از عموم تمنا میکنم که از القاب معموله معافم داشته و به همان اسم خودم مخاطبیم دارند و در این کار منتی بزرگ بگذارند کوچک جنگلی» آیا این همان جمله‌ای نیست که امام خمینی رضوان‌ا... تعالی علیه می‌فرمود که به من بگویید خادم، نه رهبر. آری طرز فکر یک مسلمان اصیل و معتقد اینست که چون من می‌خواهم برای اسلام کار کنم باید نیتم خالص باشد و حتی از مردم توقع لقب هم نداشته باشم.

سند دوم: مطلبی است که باز از روزنامه جنگل نقل میکنم. این یادداشت علاقه میرزا کوچک و جنگلی‌ها را به روحانیت و مراجع تقلید آنروز منعکس می‌سازد:

«قدرت و سطوت ملی از راه دیانت و امانت یک وقت به عهده کفایت شیخ کاظم خراسانی و شیخ عبدالله مازندرانی و حاج میرزا حسین حاج میرزا خلیل و آقا سید عبدالعله بهبهانی شهید و میرزای شیرازی شهیر بود که نام نامیشان تا ابد در دفتر هواخواهان آدمیت ثبت است.

و امروز نعم البدل و یادگار آن ستوهای دیانت که مغزهای مقدس ایشان مربوط به سیاست نیز هست امثال

آقای شیخ الشریعه، آقا میرزا حسین نائینی، آقا سید ابوالحسن اصفهانی، آقا سید علی داماد فاضل مقانی، آقا سید محمد طباطبائی مهاجر معروف، آقا سید محمد بهبهانی نعم الخلف مرحوم آقا سید عبدالله شهید بهبهانی و حاج آقا نورالله اصفهانی.

و آنها که صرف مجسمه ترویج شرایع و دین اسلامند امثال آقا سید محمد کاظم یزدی آقا میرزا محمد تقی سامراء شیرازی، آقای صدر اصفهانی است که در مقام احتیاج حبلالمتین شرع و شریعت در کف آهینین آنها است»

در این مقال می بینیم که حتی از آقا سید محمد کاظم یزدی صاحب عروه که به هر علتی در امور سیاسی دخالت نمی کرد و از مخالفان سرسخت مشروطه بود تجلیل می شود با اینکه طبع یک طلبه و روحانی انقلابی، یک مسلمان انقلابی ایجاب می کند که با هر روحانی و آخوند که کار او و امثال او را تصویب نمی کنند مخالف باشد و نعوذ بالله اهانت کند همانطور که در دوران مشروطه این چنین بود و مثلاً علیه همین صاحب عروة رحمة العلیه، افراد داغ انقلابی بی پروا مطالبی می گفتند از اینجا به این نتیجه می رسیم که میرزا و جنگلیها یک روحیه اسلامی و علاقمند به روحانیت و علماء و مراجع داشتند که حتی در بعدهم گرمی بازارشان به آقایانی که با آنها هم صدا نبودند چون آنها را پاک و منزه میدانستند هیچگونه اهانتی نمی کردند بلکه تجلیل و احترام هم می نمودند و این نشانه پابند بودن به احکام اسلام می باشد آری از این قبیل یادداشت ها می فرمیم که میرزا کوچک یک روحانی علاقمند به روحانیت و مراجع

تقلید است و اقدام او بر اساس برنامه‌های اسلام و صاحب اسلام است.

سند سوم: پاسخ میرزا کوچک است به یکی از بیگانگان که به او گفت: اگر تو را در محکمه الهی حاضر کنند و بگویند این تلفات را مسئول کیست چه جواب میدهی؟

پاسخ میرزا اینست: «در قانون اسلام مدون است که کفار وقتی به ممالک اسلامی مسلط شوند مسلمین باید به مدافعه برخیزند ولی دولت انگلیس فریاد میکشد که من اسلام و انصاف نمی‌شناسم باید دول ضعیف را اسیز و آزار و کشته مقاصد مشئوم خود سازم... با این ادله وجود ادام محکوم است در راه سعادت کشورم سعی کنم گو آنکه کروها نفوس و نوامیس و مال ضایع شود در مقابل جوابی را که موسی به فرعون و محمد صلی الله علیه و آله به ابوجهل و سایر مقتنین و قائنین آزادی و روحانی در محکمه عدل الهی دهند من میدهم»

امام خمینی رضوان الله تعالیٰ علیه می‌فرمود در قرآن داستان موسی و فرعون و ابراهیم و نمرود و امثال اینها بی‌خود مطرح نشده، اگر داستان موسی و فرعون در قرآن آمده برای این بوده که مردم بدانند باید در مقابل فرعون‌ها بایستند و قیام کنند به نظر می‌رسد مرحوم میرزا کوچک همین مطلب را در جواب آن بیگانه می‌خواسته بگوید یعنی قیام خود را در راستای همان قیام‌های الهی دانسته و گفته اگر ایراد و اشکالی باشد باید نمود بالله به پیامبران هم ایراد باشد و هر جوابی آنان دادند من میدهم زیرا کار من هم در راستای کار آنها است.

سند چهارم: من فکر میکنم اولین کسی که درباره میرزا کوچک خان چیزی نوشته مرحوم دهخدا است و این نوشته از یادداشت‌های اصلی دهخدا است نه اینکه بعدها اضافه شده باشد. و تا آنجا که بنده خبر دارم دهخدا طرز فکرش چوری نبوده که بخواهد از روحانیت یا روحانیون دفاع کند بلکه شواهدی در دست است که گاهگاهی با آنان معارضه هم میکرده و بالاتر اینکه گاهی تحقیر هم می‌نموده است البته لفت نامه ایشان خدمتی است به فرنگی ما و هیچ‌کس منکر این خدمت نیست اما روحیه‌اش روحیه‌ای نبوده که روحانیت را ترویج کند ایشان در این یادداشت چنین آورده است:

«میرزا کوچک خان از مجاهدین گیلان بود که با میرزا کریم خان و سردار محیی الدین برای بیرون کردن محمدعلی شاه به تهران آمد، او سربازی بی‌نهایت شجاع بود... اول بار که او را دیدم جوانی خوش قیافه به سن سی سال می‌نمود در نهایت درجه معتقد به اسلام و به همان حد نیز وطن پرست بود شاید آن هم از راه اینکه ایران وطن او یک مملکت اسلامی است و دفاع از او را واجب می‌شمرد نماز و روزه او هیچ وقت ترک نمی‌شد از تمام محترمات دینی مجتنب بود لیکن در دین خرافی بود چرا که همه کارها از فعل و ترک با استخاره سبحة و یا قرآن می‌گرد آنگاه که در تهران بود لباس عادی داشت و دیش خود را نمی‌تراشید چه آن را خلاف شرعاً می‌شمرد قانع و بی‌طمع بود... همیشه متفسک بود و بسیار کم تکلم می‌گرد... می‌گفتند در اول طلبه دینی بود و مقدماتی از عربی و فقه میدانست رحمه۔

الله علیه»

این نوشته مرحوم دهخدا یکی از اولین سندهایی است که می‌تواند اسلامی بودن نهضت میرزا کوچک را تایید و تثبیت کند عرض کردم دهخدا آنجرور نیست که بخواهد از یک روحانی ترویج کند در همین نوشته هم بالاخره نیش خود را زده و چون میرزا در کارها با خدا مشورت میکرده او را خرافی دانسته است ولی در عین حال میگوید او یک مسلمان مقید متشريع پای بند به احکام اسلام است قضاوت دهخدا اینست که میرزا در نهایت معتقد به اسلام بود و اگر به مملکت هم علاقه داشت شاید به خاطر اسلام بود و از همه گناهان اجتناب میکرد و حتی ریش تراشیدن را چون خلاف شرع میدانست انجام نمی‌داد.

سند پنجم: ملک الشعراه بهار در تاریخ مختص احزاب می‌نویسد:

مرحوم میرزا مردی بود مذهبی و قدری و غالباً استخاره میکند. جوانی بود از طلاب علوم دینیه و ادبیات، در مدارس رشت به تحصیل مشغول بود و عمامه بهسر داشت بعد از انقلاب مشروطه در سنه ۱۳۲۶ هجری قمری که در گیلان بر ضد محمدعلی شاه و استبداد صغیر قیامی شد جمعی از طلاب و جوانان هم به آن قیام پیوستند که یکی از آنها مرحوم میرزا کوچک خان بود. میرزا با عقیده اتحاد اسلام به گیلان رفت و در جنگی بین الملل تشکیلاتی در شهر و در جنگل فومن به نام اتحاد اسلام راه انداخت.

سند ششم: در کتابی که در شرح حال مرحوم سید حسن مدرس نوشته شده از مذاکرات مجلس شورای ملی آن روز چنین نقل شده که مرحوم مدرس گوید: عقیده من اینست که

خیابانی آدم خوبی بود... باز هم میخواهم عرض کنم کوچک
خان هم آدم خوبی بود... و نیز در پاسخ این استفتاء آیا
محاربه با جمعیتی که پنج سال است به نام اتحاد اسلام و
جنگلیها در حدود گیلان قیام کرده و عملاً خود را به تمام
اهالی ایران معرفی نموده و جز حفاظت نوامیس اسلامی و
حراست استقلال مملکت و دفاع از دشمنان ایران و اسلام و
قطع نفوذ و مداخلات ظالمانه و تعدیات جابرانه اجانب،
مقصد و مقصودی نداشته و ندارند و تنها جمعیتی که در
تحت تاثیر دیگران نبوده و فقط به قوای مادی و معنوی
ایران اتكاء و اتحال داشته و حقیقتاً موجب افتخار و شرافت
ایران و ایرانی است چه صورت دارد آیا محاربه با این
جمعیت در حکم محاربه بالام زمان نخواهد بود؟»

مرحوم مدرس در جواب نوشت:

بسم الله الرحمن الرحيم حقيير از آقا ميرزا كوچك خان
و اشخاصی که صمیمانه و صادقانه با ایشان همآواز بودند
نیت سوئی نسبت به دیانت و صلاح مملکت نفهمیدم بلکه
جلوگیری از دخالت خارجیان و نفوذ سیاست آنها در گیلان
عملیاتی بوده بس مقدس مسجد بسر هر مسلمانی لازم،
خداآوند همه ایرانیان را توفیق دهد که نیت و عملیات آنان
را تعقیب و تقلید نمایند پر واضح است که طرفیت و
ضدیت محاربه با همچو جمعیتی مساعدت به کفر و معاندت
با اسلام است. جمادی الثانیه ۱۳۳۸ حسن بن اسماعیل
طباطبائی»

توجه دارید که در همان بحبوحه‌ای که میخواستند
بگویند میرزا یاغی و طافی است میغواستند او را آشوبگر

معرفی کنند مرحوم مدرس از او دفاع میکند و درباره او و اقدامش چنین عباراتی را میگوید و مینویسد.

سند دیگر: مرحوم فخرائی در مصاحبه با کیهان فرهنگی میگوید: میرزا آدم معتقد‌بود خیلی به اسلام عقیده داشت هیئت اتحاد اسلام درست کرده بود که ۲۷ نفر عضو این هیئت بودند و اغلب‌شان هم از روحانیون بودند او هیچ‌کاری برخلاف شرع انجام نمی‌داد دقت کنید.

این بود بخشی از شواهدی که بخوبی روشن میکند قیام میرزا کوچک خان براساس اسلام و در راستای قیام‌های اسلامی و مذهبی است و این قبیل اسناد اصیل است که خط بطلان بر همه سمپاشی‌هایی که در کتاب‌ها چه از خودی چه از بیگانه شده میکشد در اینجا اصل عرايض من تمام شد

اما یک مطلبی را لازم میدانم یادآوری کنم:

هنگامی که ما از میرزا کوچک خان تجلیل میکنیم و می‌گوییم وظیفه است از چنین افرادی تجلیل شود توجه داریم که معصوم علیه السلام یک حساب دارد، مجتبه‌جامع الشرائط و ولی فقیه یک حساب دارد و افرادی مانند مرحوم میرزا کوچک یک حساب دیگر.

يعني کسی نباید اصرار داشته باشد که تمام زوایای کارهای میرزا و جنگلیهای را توجیه کند زیرا هیچ مانعی ندارد که اصل نهضت و قیام اسلامی باشد تکیه‌اش بر اسلام و قرآن باشد ولی یک گوشه‌اش هم اشتباهی رخ داده باشد و یا پرخی از زوایای آن برای ما مبهم باشد و من فکر میکنم چون تاریخ دقیق این نهضت را در دست نداریم نقاط مبهم برای ما کم نباشد در هر صورت ما اصل قیام را تقدیس

میکنیم نه همه جزئیات آنرا. از باب مثال ما که قیام و اقدام آیة الله کاشانی را می‌ستاییم با اینکه ایشان یک مجتهد جامع الشرائط بودند معنایش این نیست که تمام جزئیات کار ایشان را تایید نماییم چه مانع دارد که برخی از ملاقاتهای ایشان را با شخصیتهای مشکوک اشتباه بدانیم در این مطلب حساب امام امت رضوانا... تعالیٰ علیه از دیگران جدا است دقت و مراقبت ایشان چیزی در حد معجزه است همه شنیدیم که در شرح حال امام اینطور گفته شد: روزهای اول نهضت (سال ۱۳۴۲) یک نفر که قدری رنگ و انگل حزبی داشت می‌خواست با امام ملاقات کند امام حاضر به ملاقات عمومی چه برسد به خصوصی هم نشدند و با آن بصیرت و دید عمیقی که داشتند می‌فرمودند اگر با اینها ملاقات کنم ممکن است همینقدر انگل حزبی بودن به نهضت ما بخورد.

دیگران غالباً چنین دقت‌هایی را نداشتند و خلاصه عرض اینست که ما باید ریشه و اساس را بررسی کنیم و ببینیم قیام میرزا کوچک بن‌چه اساسی و در چه راستایی بوده است؟ نتیجه مطالعات و مراجعات ما اینست که قیام او در ردیف کار مرحوم مدرس، مرحوم کاشانی، مرحوم نواب صفوی و در راستای کارهای میرزا شیرازی بزرگ و میرزا شیرازی کوچک بوده است البته با حفظ مراتب نباید گرفتار افراد و تفریط شویم یعنی کسی نباید قیام نواب صفوی را کنار قیام امام امت بگذارد و باهم مساوی بداند درست است که هردو در یک راستا است اما این کجا و آن کجا و همچنین کسی نباید قیام میرزا کوچک خان را کنار قیام و

اقدام میرزا شیرازی قرار دهد و مساوی بداند. آری همه در یک راستا بوده و هدف عرايض بنده هم همين بود که با شواهدی اثبات کنم میرزا مسلمان معتقد، و قیام و اقدام او برای اسلام و حمایت اسلام و مسلمین بوده است.

در پایان به حکم اينکه يك طلبه و پاسدار دين هستم در اين محفل روحاني حدیثی را میخوانم که از رسول خدا صلی الله عليه و آله نقل شده و اميدوارم برای گوينده و شنوونده مفید باشد:

اذا اراد الله بعد خيراً فقهه في الدين و بصره عيوب
نفسه و زهده في الدنيا.

و شاید بتوانیم بگوییم مرحوم میرزا کوچک خان یکی از مصاديق این حدیث شریف بوده است یعنی هم در دین بصیر و آگاه و هم نسبت به دنیا زاهد و بی اعتنا بوده است.
والسلام عليکم و رحمه الله و برکاته.

* با تشکر از استاد حضرت حجه الاسلام والمسلمین جناب آقای استادی، خیر مقدم عرض میکنیم به مشاور محترم وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در امور استانها جناب آقای عجمی.

روز دوم کنگره ۱۰ آذر ۶۸

* با یاد خاطره امام شهیدان رهبر فقید مستضعفان
جهان و با یاد مدرس سردار بزرگ مبارزه با استبداد و
استعمار و با یاد سردار جنگل میرزا کوچک جنگلی دومین
روز از کنگره بزرگداشت سردار جنگل را با حضور گرم
میهمانان بزرگ با دل سپردن به آیات خداوندی شروع
مینمائیم.

دیر آمدی ای نگار سرمست
نامهای است که منحوم میرزا در جواب تهدیدها و
اشتلمهای آتیاد تهران می‌نویسد، میرزا را تهدید کرده
بودند که نهضت جنگل از بین خواهد رفت و ما ماموریم
نهضت را از بین ببریم ولی بخاطر حفظ وطن پرستی اگر
تسلیم شوی جایگاه خوبی میتوانی پیدا کنی.

دیر آمدی ای نگار سرمست
از صدر تا ذیل مرقومه ۲۱ شهر جاری را با دیده دقت
دیدم. بنده به کلمات عقل فریبانه اعضاء و اتباع این دولت
که منفور این ملت‌اند فریفته نخواهم شد.

از این پیش‌تر نمایندگان دولت انگلیس با وعده‌هایی
که به سایرین دادند و یکبارگی، قباله مالکیت ایران را
گرفتند، تکلیفم کردند تسلیم نشدم. من ا تهدید و تطمیع

از وصول به مقصد و معاشره بازخواهد داشت. وجود این
بمن امر میکند در استخلاص دولت و موطنم که در کف
قهراریت اجنبی است، کوشش کنم. شما می‌فرمایید نظام
نظر به حق یا باطل ندارد و مدعیان دولت را هر که و هر چه
هست باید قلع و قمع نمود تا دارای منصب و مقام گردید.
بنده عرض میکنم تاریخ عالم بما اجازه میدهد هر دولتی
که نتوانست مملکت را از سلطه و اقتدار دشمنان خارجی
نجات دهد وظیفه ملت است که برای خلاصی وطنش قیام
کند. اما کابینه حاضر میگوید من محض استفاده شخصی
باید مملکت را در بازار لندن به ثمن بخس بفروشم. در
قانون اسلام مدون است که کفار وقتی به ممالک اسلامی
سلط شوند، مسلمین باید به مدافعته برخیزند. اما دولت
انگلیس فریاد میکشد که من اسلام و انصاف نمی‌شناسم. باید
دول ضعیف را اسیر آز و کشته مقاصد مشئوم خود سازم.
بنده میگویم انقلاب امروزه دنیا ما را تحریک میکند مانند
سایر ممالک در ایران اعلام جمهوریت داده و رنجبران را
از دست راحت طلبان بر هانیم ولیکن در باریان تن در نمی‌دهند
که کشور ما با قانون مشروطیت از روی مرام و دمکراسی
اداره شود، با این ادله وجود این محظوظ است. در این راه
سعادت‌کشی را میکنم گو آنکه کروها نفوس و نوامیس
و مال ضایع شود و در مقابل جوابی را که موسی به فرعون
میدهد همانطوری که جناب استاد استادی دیروز اشاره
کردند. چون آتیاد به میرزا نوشه بود اگر خونی رینته
شود به گردن تو خواهد بود. این نفمه شومی است که همه
انسانهای راحت طلب زمزمه میکنند.

میرزا میفر ماید در مقابل جوابی را که موسی به فرعون
و محمد (ص) به ابوجهل و سایر مقتنین و خائنین آزادی،
و روحانی در محکمه عدل الهی میدهند من هم میدهم نامه
میرزا طولانی است. کلام را قطع می‌کنم.

سخنان حجة الاسلام قربانی
امام جمعه محترم لاهیجان

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين و الصلوه و السلام على سيدنا و
نبينا ابي القاسم محمد صلى الله عليه و على اهل بيته الطيبين
الطاهرين المعصومين الهداء المهدىين و بعد قال الله الحكيم
في قرآن « ولو لا دفع الله الناس بعضهم بعض لفساد
الارض ».

همانطوری که مدیریت محترم اداره ارشاد اسلامی استان
گیلان تذکر فرموده اند سفرهای است گستردگی با انواع
غذاهای مطبوع ولی ظرفیت معدها و مغزها محدود
شخصیتی های عظیمی از دانشمندان و محققان که مهمان ما
هستند تشریف آورده اند و باید در باره ابعاد مختلفه شخصیت
مظلومانه میرزا بحث کنند. بنده با محدودیت وقتی که
مجلس دارد و خودم هم باید به نماز برسم سعی میکنم کوتاه
حرف بزنم. مطلبی را بنده انتخاب کرده ام برای این مجلس

که وقت زیاد می‌خواهد اما به مقتضای مجلس نمونه‌ها و گوشه‌هایی از آن مطالب را عرض می‌کنم.

عنوان کلی عرض بندۀ «عواملی که سبب شد در آن بر همه خاص از زمان، رجال اسلام و دیانت قیام کنند و خود را به آب و آتش بزنند، مظلومانه شمیید شوند. انگها و تهمت‌های دوست و دشمن را تحمل کنند و هنوز هم شخصیت‌های دینی و خدائیشان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد و کاملاً شناخته نشده است. چیست؟

آن عوامل را می‌خواهم خاطر نشان کنم و بعد نمونه‌های کوچکی از زندگی مرحوم میرزا را یادآور شو姆. از سه قرن به آنطرف عوامل استعمار بخاطر ضربه‌هایی که از اسلام در طول دوازده سیزده قرن خورده بود در صدد برآمد که انتقامشان را از اسلام بگیرند وقتیکه شرایط زمان و پیش‌فتنهای علمی و نظامی و غیره به آنها این امکان را داد در صدد تغیریب اسلام ناب برآمدند و انتقامشان را از اسلام گرفتند؟!

می‌دانید آن زمان که پیغمبر اسلام مبعوث شد دنیا در تاریکی مطلق بود ولی با نور اسلام هم از لحاظ فرهنگی و هم از لحاظ علمی و تمدن و هم از لحاظ جغرافیائی اسلام وسعت عظیمی پیدا کرد که نیم بیشتر معموره زمین آنروز را در تصرف گرفت همه اقوام و ادیان را تحت الشعاع قرار داد در طول دوازده سیزده قرن اسلام چون خورشیدی فروزان در آسمان تمدن و فرهنگ درخشید و دشمنان از قرن هیجده شرایطی که برایشان فراهم شد در صدد انتقام‌گیری از اسلام برآمدند کارهایی کردند که اسلام را از اعتبار بیاندازند و

مسلمین را از گرد اسلام دور بکنند چون همه این آوازه‌ها را از اسلام و قرآن و دین میدانستند در درجه اول شروع به تخریب این پایگاه مقدس کردند یعنی تلاش کردند عقاید مردم را از بین ببرند این کار احتیاج داشت به یک کار فرهنگی لذا عده‌ای را به مزدوری استخدام کردند بعنوان خاورشناس و نویسنده و محقق که در ضمن مسائل جنبی که داشتند، اعتقاد اسلامی را در اذهان متزلزل کنند و در این راه تلاش فراوان کردند زیرا که اکثر خاورشناسان مزدورند و رسالت برای تخریب عقاید مردم دارند چرا راه دور برویم در همین زمان ما چندی قبل نامه‌ای از انجمن اسلامی امریکا بنده داشتم نوشته بود که مثل نقل و نبات سیا و موساد و ک.ب.گ. انتشار و نشریه درباره اسلام و انقلاب منتشر میکنند. این آمار که میگوییم وزارت ارشاد داده و در نشریه‌های فرهنگی وزارت ارشاد است مال دو سال قبل است ۸۸۸ کتاب و نشریه بعد از انقلاب تنها در بازه اسلام و انقلاب اسلامی نوشته‌اند چون میدانند این حرکتها از اسلام است ولذا باید اسلام را در اذهان خراب کنند این یک عامل بود برای هجوم نظامی و وارد شدن به کشور اسلامی ایران و همه کشورهای اسلامی که مصلحان در آن کشورها قیام کرده‌اند.

دومین کاری که استعمار در این سه قرن کرد این بود که وحدت مسلمانها را با مسائل زبان نژاد - منطقه - قوم - ملیت و امثال اینها خراب کرده‌اند. یعنی آن عاملی که همه مسلمانها را در یک مسیر بحرکت و امیداشت عامل اسلام بود اگر بتوانند ترکیه را با نژاد تورانی عربها را با نژاد

عربی، مصریها را با نژاد مصری - ایرانیها را با نژاد ایرانی و همچنین کشورهای دیگر را بتوانند مرزی دورشان پدید بیاورند دارالاسلام را که طی کردن طول و عرض آن طبق نوشته کریمز دانشمند شرق‌شناس در کتاب «میراث اسلام» شانزده ماه وقت احتیاج داشت با این تعریفهای که بوجود آوردن به ۴۴ کشور تقسیم شد طبعاً هر کدام یک لقمه‌ای بیش نخواهد بود و بلعیدن آنها کار آسانی خواهد بود همین‌جا ما میتوانیم عظمت تلاش‌های بنیانگذاران اتحاد اسلام را که مرحوم میرزا در زمان طلبگی اش در تهران به این صفوں پیوست بنیانگذاران اتحاد اسلام مرحوم سید جمال‌الدین اسدآبادی محمد عبده - عبدالرحمان کواکبی و در ایران شخصیت‌های عظیم اسلامی و فرهنگی چرا بوجود آمد و چرا میرزا در نوشهای‌ایش و در سخنانش تاکید به اتحاد اسلام دارد از همین‌جا میفهمیم چون هرچه برس مـا آمد روی همین تفرقه آمد این یک کار عظیمی بود که استعمار در این قرن‌های اخیر توانست بکند و الان روی این سرمایه - گذاری کرده و ادامه میدهد.

کار سومی که استعمار در همین دو سه قرن کرد فساد را در جوامع اسلامی رواج داد یعنی آن ابهت و هیمنه جامعه اسلامی را با رواج زشتیها و فساد گرفت مردمی که آلوده بشوند طبعاً آن وفاداری را نسبت به اعتقاد و عقیده خودشان ندارند و آنچنان این ترویج فساد در جوامع اسلامی رواج پیدا کرد که حتی در کشورهای اسلامی دختر و زن مسلمان حق ندارد با حجاب وارد دانشگاه بشود مثل ترکیه و در کشور ما آنچنان قبل از انقلاب فساد رواج پیدا کرده بود

که ازدواج دو فرزند از رجال و سناتورهای این کشور را در زمان طاغوت در روزنامه‌ها خواندید و امیرانی معدوم مقاله‌ای در این با ره در مجله «خواندنیها» نوشته بود یعنی کار به اینجاها کشیده بود وقتی که جامعه اسلامی گرفتار این بلیه‌ها بشود طبعاً از دستاوردهای محمد ص‌الله علیه و آله دفاع نخواهد کرد.

و از کارهائی که در این دو سه قرن انجام گرفت و ما یه بسیار تاسف است و انقلاب ما هم یکی از انگیزه‌هایش همین بود که جلو اینها را بگیرد این بود که استعمار می‌خواست رابطه مسلمانان را با گذشته‌شان قطع کند: با تغییر زبان – با تغییر خط – با تغییر تاریخ – رابطه مسلمانان را با گذشته‌شان قطع کرد. بنده سه سال قبل یک سفری به ترکیه داشتم با چند نفر از برادران از جمله برادر خوبمان آقای عطاء‌الله مهاجرانی معاون فعلی ریاست محترم جمهوری رفتیم برای «قوئیه» مدفن مرحوم مولانا در آنجا شهرداری کتابخانه‌ای داشت گفتیم برویم بدیدن کتابخانه شهرداری قوئیه یک خانم مؤدب ولی بی‌حجاب مسئول آن کتابخانه بود سؤال کردیم چقدر کتاب در اینجا دارید گفت در حدود ۳۸۰۰۰ جلد گفتم چقدر از این کتابها عربی است و یا با خط غیر لاتین است گفت حدود ۲۰،۰۰۰ گفتم چقدر کتابها با خط لاتین است که جوانهای امروز و فرزندان امروز میتوانند از این کتابها استفاده کنند گفت حدود هیجده هزار من آنجا به قول خودمان بغضنم ترکید شروع کردم این مطلب را عنوان کردن که ببینید استعمار با ما چه کرد؟ رابطه ما را و نسل ما را با گذشته‌مان قطع کرد این نسل با خط لاتین

آشنائی دارند نه به خط فارسی و عربی بنابراین ۲۰،۰۰۰ کتاب در اینجا هست خواننده ندارد و چه بسا کتابهای کم و یا بی نظیر است برادر مهاجرانی یواشکی بمن گفت برای بیچاره‌ها دردرس ممکن است بوجود بیاید شما درز پگیرید بهتررا. آری استعمار یکی از کارهایی که در کشورهای اسلامی کرد رابطه آنها را با گذشته‌شان قطع کرد در ایران هم تاریخ را عوض کردند خط را هم زمزمه بود عوض بکنند زبان در خیلی از جاهای عوض شده بالنتیجه بزبان بیگانگان درآمدند تا خوب بتوانند حرفهای خودشان را به آنها تفهیم کنند این یکی از گرفتاریهایی بود در آن زمان یعنی در دو سه قرن اخیر استعمار در کشورهای اسلامی عمل کرد و مصلحین و قیام‌کنندگان انقلابهای اسلامی از سید جمال، عبده و کواکبی گرفته تا خیابانی و نواب صفوی رهبر فدائیان اسلام و مرحوم مدرس که امروز سالروز شهادت آن مرد بزرگ است و فردا که سالروز شهادت مرحوم میرزا همه اینها در یک راستا یعنی احساس میکردند دشمنان اسلام میخواهند اسلام را از گردونه خارج کنند و خودشان بر جوامع اسلامی حاکم گردند.

همچنین یکی از کارهایی که استعمار در این قرنها کرد انفکاک دین از سیاست بود معمولاً این فکر را ترویج میکردند کار مذهب منبوط به روحانیت و کار اداره مملکت منبوط به زمامداران است تا کسی احساس مسئولیت نکند در جامعه علیه حکومتها قیام کند و حرف بزند که مرحوم مدرس رحمت الله علیه تکیه روی این کلمه داشت که این یک تز استماری است و میخواهد مردم را از گردونه جامعه

اسلامی و مسئولیت‌پذیری خارج کنند.

و کار دیگری که استعمار در همین سالها کرد میخواست نشان بدهد دین اصلا با تمدن سازگاری ندارد امروز صبح داشتم رادیو گوش میدادم حوادثی که چند دختر مسلمان با حجاب اسلامی در فرانسه بوجود آورده‌اند کار را به آنجا کشانده‌اند که آن شورای عالی ناگزیر شد بگوید اگر مسئله تبلیغات نباشد دین آزاد است، میتوانند روسی داشته باشند. بعضی‌ها اعتراض کردند آقا مسئله بهمین‌جا بسنده نمیشود اینها مسائل دیگری دارند میگویند در کلاس موسیقی ما شرکت نمی‌کنیم و در شنای مختلف دختران و پسران که از آثار تمدن است ما شرکت نمی‌کنیم اینها با فرهنگ و تمدن کنونی مخالفند بنا بر این اگر به اینها رو بدھیم اینها تمدن ما را از بین میبرند!! خواستند و آنmod کند الان هم اسلام با تمدن و هنر و مظاهر هنر مخالف است دیروز هنرمندان ما را کی‌ها تشکیل میدادند و روسای هنر را؟ امروز رئیس همان هنرمندان را شخصیت دانشمندی مثل حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای خاتمی وزیر محترم ارشاد ما تشکیل میدهد و در منطقه ما هم برادر خوبیان جناب آقای مظفری. ما با تمدن و هنر مخالف نیستیم با بی‌بند و باری مخالفیم.

آخرین کاری که استعمار کرد تخریب چهره‌ها بود یعنی شخصیت‌های اصیل اسلامی که نق میزدند در گوش و کنار و علیه استعمار می‌ایستادند به انحصار مختلف آنها را تخریب چهره میکردند. سید جمال را گفتند ایشان مادی است لذا نیچریه یا ناتورالیسم را ایشان نوشته برای

جوابگوئی مادی‌ها که من مادی نیستم، در میان سنی‌ها معرفی میکردند که او شیعه است در میان شیعه‌ها معرفی میکردند که او سنی است و هزاران انگشت‌دیگر مانند انگلیسی بودن، فراماسونی بودن، که استاد شهید مرحوم مرتضی مطهری میفرمود: کتاب نیچریه یا نورالیسم بهترین کتابی است که در آن زمان در این رشته نوشته شده است چهره‌ها را خراب کردند میرزا را هم چهره‌اش را خراب کردند که خودش در آن نامه‌ای که مینویسد در آنجا به این مطلب متذکر میشود و معلوم است خیلی دلش پر بود از این تهمت‌هائی که بهش میزنند میرزا در آخرین نامه‌اش به تاریخ ۵ عقرب ۱۳۰۰ به میرآقا عربانی نوشت با رویه‌ای که دشمنان ما در پیش گرفته‌اند شاید بتوانند بطور موقع یا دائم توفیق حاصل کنند ولی اتكاء من و همراهانم به خداوند دادگری است که در بسیاری از این مهالک حفظ نموده است افسوس می‌خورم که مردم ایران مرده‌پرستند و هنوز قدر این جمعیت را نشناخته‌اند البته بعد از محو ما خواهند فهمید کی بوده‌ایم و چه میخواسته‌ایم و چه کرده‌ایم اکنون منتظر ند روزگاری را ببینند که از جمعیت ما اثری در میان نباشد اما وقتی از افکار و انتظاراتشان نتایج تلخ مشاهده کردند آنوقت است که تدامت حاصل خواهند نمود و قدر و منزلت ما را خواهند دریافت ولی آقای من امروز دشمنانمان ما را دزد و غارتگر خطاب میکنند (میرزا متهم به دزد و غارتگر بود چون اموال گردن کلفت‌هایی را که ۱۰،۰۰۰ قوطی برنج داشتند و از شیره جان کشاورز میخوردند ولی کشاور زبرای قوت لایمود معطل بود میخواستند در محیط

زمین داری آنها مدرسه برای بچه های کشاورز درست گند
نمی گذاشتند می گفتند آنها ببایند توی مدرسه چشم و
گوششان باز می شود دیگر مال الاجاره و بد هکاری های ما را
نمی دهند ما در منطقه مان از اینگروه داشتیم نمی خواهم اسم
بپرم و در اینجاها الى ماشاء الله) و حال اینکه هیچ قدمی
جز در راه آسایش و حفاظت مال و ناموس مردم برنداشته ایم
ما این اتهامات را می شنویم حکمیت را به خداوند قادر و
حاکم علی الاطلاق واگذار می کنیم «دل این بند خدا خون بود
این چهره ها را خراب کردند شخصیت هائی مثل سید جمال را
آنگونه و عبده را طور دیگر و عبدالرحمان کواکبی را
نحوه ئی دیگر و مرحوم مدرس را به گونه ای آخر و مرحوم
خیابانی را که با مرحوم میرزا ارتباط داشت به نحوی دیگر
و مرحوم آیت... کاشانی را ختنه نشده و حضرت امام
مرجع علی الاطلاق دنیای اسلام و بنیانگذار جمهوری اسلامی
ما را باشکل های مختلف متهم کردند چون این چهره ها اگر
آبرومند در توی جامعه میمانندند میتوانستند بسیج نیرو
گند حال، استعمار این کارها را کرد آیا مردم در برابر
آنها وظیفه نداشتند آیا آگاهان جامعه در برابر آنها
مسئولیت نداشتند آیا هجوم تبلیغات و فرهنگی و نظامی
علیه کشورهای اسلامی می باشد بی جواب میماند؟ مصلحان
جامعه و قیام گانجو اسلامی خود را مسئول میدانستند
چرا؟ بدلیل این آیه قرآن که می گوید:

و لوا دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الأرض
اگر اینها میمانند نقشه های دشمن پیاده می شد و
مشروع و قانونی می شد. آیه ای که برادرم قاری قرآن تلاوت

کرد در افتتاحیه مجلس بنده هم یادداشت کرده بودم «و ما
لکم لا تقاتلون فی سبیل الله و المستضعفین من الرجال و
النسا و الولدان الذين يقولون ربنا اخرجننا من هذه القریة
الظالم اهلها و اجعل لنا من لدنك ولیاً و اجعل لنا من لدنك
نصیراً» سوره نساء آیه ٧٥

چرا قیام نمی‌کنید چرا مقابله نمی‌کنید چرا مقابله
نمی‌کنید در برابر دشمنان ساكت نشسته‌اید این آیات
بضمیمه روایاتی که داریم بخصوص آن روایتی که حسین
علیه السلام در بین راه مکه کربلا از قول جدش رسول خدا
نقل کرد امام حسین می‌فرماید اگر مسلمانان و مسئولان
جامعه و آگاهان جامعه قیام نکنند و در برابر ترفندهای
دشمن از حریم دین دفاع نکنند در گناه با آنان شریکند بنا
بر این مدرس احساس مسئولیت می‌کند خیابانی احساس
مسئولیت می‌کند سید مجتبی نواب صفوی احساس مسئولیت
می‌کند میرزا کوچک جنگلی هم احساس مسئولیت می‌کند و در
عصر ما رهبر عظیم الشان ما احساس مسئولیت می‌کند که در
برابر کارهای که دشمن انجام داده و نظام اسلامی را از
هم متلاشی کرده و مسلمین را به ان روز سیاه نشانده باید
عکس العمل نشان بدده. شما ببینید بعد از اینکه این کارها
را که استعمار کرد آنگاه حرکت نظامی کرد بعد از جنگ
جهانی اول، شوروی چون کنار گوش ما بود آمد شمال را
گرفت و انگلیس هم طرف جنوب را و یک قسمت از طرفهای
تبریز را هم عثمانیها با آلمانیها هم‌آهنگ بودند گرفتند
و بالاخره ایران همانند لحاف ملا نصر الدین تقسیم شد در
میان دشمنان و در جامعه ما امنیت از بین رفت نوامیس

مسلمین هتك شد من دو نکته از زندگی میرزا و منطقه خودمان را عرض کنم.

۱- مرحوم شیخ علی خمامی که همطراز و هم رزم مرحوم شیخ فضل الله نوری بوده و در استان گیلان تشریف داشته بهش خبر دادند یک بیگانه میروید در خانه یک زن شوهردار و با او روابط نامشروع برقرار کرده است و کسی هم جرات ندارد حرف بزند مرحوم خمامی دو نفر از مومنین را بعنوان جاسوسی فرستاد قضیه را تعقیب کردند مسئله را تایید کردند و گفتند: درست است مرحوم حاج خمامی حکم اعدام آن بیگانه را صادر کرد مردم او را پدار آویختند و کشتند شاه وقت ناصر دستور داد حاج خمامی را بیاورند تهران چرا یک چنین کاری کرده پرستیز ما را از بین پرده مملکت عمالشان و سردمداران شان دست نشانده بودند بدون دستور اجانب آب نمی خوردند مرحوم خمامی یک حکم خدائی را صادر کرده او را خواستند تهران رفت خانه ملا علی کنی ملا علی ارتباطش با ناصر خوب بود باهم رفتند پیش ناصر شاه گفت چرا این کار را کردی؟ گفت وظیفه اسلامی ماست بیگانه لامذهب بیدین با نوامیس اسلامی یک چنین کاری بکند چگونه ما میتوانیم بیتفاوت بمانیم من مجتهدم اینکار را کرده ام گفت شما میدانید که تنش بوجود میاوره و دولت تزار روسی گرفتاری برای ما بوجود میاورد این را به آتش میکشد نابسامانی پیش می اورد گفت اگر ما اینکار را نکنیم با ذلت آن تنش بوجود میاید بکذار با عزت این تنش بوجود میاید هرچه میخواهد پیش میاید یعنی سردمداران وقت هم بدون اجازه آنها آب نمیخوردند نوامیس جامعه

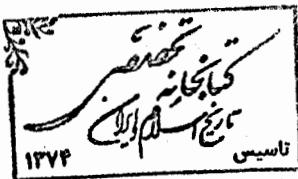
هتك ميشد.

۲— بدنبال آن ماجرا و حوادث دیگر روسها حکم اعدام پنج نفر از آزادیخواهان را دادند و مرحوم میرزا را هم حکم تبعیدشان را صادر کردند در یک درگیری در ترکمن صحرا مرحوم میرزا شرکت داشت. مجروح شد او را در یک کشتی نشاندند گفتند ببینید روسيه بادکوبه ايشان را معالجه کنند برگردانند ظاهر قضيه معالجه مرحوم میرزا بود ولی به کاپيتان کشتی گفتند بين راه او را بياندازيد توى دريا ما هييان او را بخورند، ديروز محرم حرم غير مسلمين بود. امروز گو چهشد كه چنین نامحرم است ديروز دنيا در قلمرو حکومت ما بود ولی امروز نواميس مسلمين هتك ميشود يك آيتالله مثال خمامي حق ندارد حکم خدا را صادر کند، يك ميرزا كه نق ميزند او را باید سوار کشتی کنند. يعني اون معالجه در بين راه توى دريا بياندازند کاپيتان چون يك آدم باشرفي بود اينكار را نکرد ميرزا را بادکوبه پياده کرد مورد عتاب و خطاب قرار گرفت چرا اينكار را نکردي گفت واقعاً شرف کاپيتاني بمن اجازه نميدهد سوگندى كه ما خورده ايام اجازه بما نمي دهد يك چنین کار غير انساني كنيم يعني يك انساني كه اهل اين منطقه است حق ندارد در منطقه خود زنده باشد حق ندارد بگويد نواميس ما نباید هتك بشود چرا به جنگل رفتند چون عوامل استعمار شهر را با عمال و ايادي خودشان گرفته بودند در یک چنین شرطي وظيفه آگاهان چيست؟ همه انقلابها كه در دنياي اسلام در اين دو سه قرن اخير پدید آمد از سيد جمال گرفته تا خياباني مرحوم ميرزا و مدرس و غيره همه بر اساس همين احساس

مسئولیت بود ولی متسفانه مردم زمانشان میرزا و هم-
قطارانشان را درکنگرند و هنوز هم زیر هائی از ابراهام
شخصیت آنها قرار دارد البته من در ضمن تشکر از وزارت
ارشاد و دست اندر کاران این کنگره اعتراض هم دارم
اعتراض من این است که کنگره ها معمولاً باید با یک فرصت
وسيعی برگزار بشود.

کسانی که میخواهند صحبت بکنند وقت صحبت های آنها
مشخص باشد بر نامه های آنها اعلام شده باشد قبل از مطالب
برای آنها فرستاده شود در آن زمینه کار بکنند زیادی به
قول ما گپ نزنند البته این یک کار عجولانه بود انشاء الله
در آینده که ما درخواست کردیم لاهیجان بزرگداشت شخصیت
مرحوم ملا عبدالرزاق لاهیجی را داشته باشیم آن شخصیت
عظیم اسلامی که سالهای اول حضرت امام «شوارق» آن
مرحوم را در حوزه تدریس می فرمودند ما درخواست کردیم
درباره مرحوم ملا عبدالرزاق هم کنگره ای گذاشته شود اما
نه عجولانه جناب آقای مظفری انشاء الله با فرصت هشت
ده ماهه درباره هرچه پیشتر برقرار کردن آن مطالعه بکنند
آنوقت کنگره برقرار شود و بهره بیشتر از آن کنگره ببرد
 بشود من عرضم را تمام میکنم اما در پایان عرضم نامه ای
که مرحوم میرزا نوشته است آن نامه را می خوانم و عرضم
را تمام میکنم و آن نامه مربوط به اینست که هدف جنگلی ها
از بوجود آوردن این نهضت غارتگری نبود دزدی نبود دفاع
از حریم اسلامی بود مبارزه با اسکتبار یعنی روس و انگلیس
بود و لذا هیچ گونه سازش با اینها نکردن هدفشان اخراج
نیروهای بیگانه برقراری امنیت که نوامیس مردم هتک

نشود و رفع بی عدالتی، مبارزه با خودکامگی و استبداد بود.
 و آن نامه چنین است: ما قبل از هر چیز طرفدار استقلال
 مملکت ایرانیم استقلالی بتمام معنی کلمه یعنی بدون اندک
 مداخله هیچ دولت اجنبي اصلاحات اساسی مملکت و رفع
 فساد تشکیلات دولتی که هر چه بر سر ایران آمده از فساد
 تشکیلات است ما طرفدار یگانگی عموم مسلمانانیم یعنی
 دشمنان که آن کار را کردند مسلمین را از هم جدا کردند
 ما میخواهیم این وحدت را بوجود بیاوریم که همان اتحاد
 اسلام، اینست نظریات ما که تمام ایرانیان را دعوت به
 هم صدائی کرده خواستار مساعدتیم وقتی بیش از این اجازه
 نمیدهد معدترت میخواهم انشاء الله از بیانات عزیزان و
 سوران بهره وافی خواهید برد. یا لیتنا کنا معکم فنفوز
 فوزا عظیماً ولی من چون باید برای برگزاری نماز جمعه
 بروم محروم امیدوارم اینها تنظیم شود و ما تنظیم شده‌ها
 را بخوانیم والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته.

سخنان حجه الاسلام و المسلمين جناب آقای علی دوانی

بسم الله الرحمن الرحيم با سلام بروان تابناک رهبر فقید انقلاب بنیانگزار جمهوری اسلامی ایران، ابر مرد تاریخ جهان مرحوم امام خمینی و با سلام به ارواح پاک شهیدان و بدنیهای نازنین شهیدان زنده، مفقودین، زندانیان و گرفتاران ما و سلام خالص به رزمندگان و قهرمانان ما که در جبهه های جنگ تحمیلی ابرقدرتها و استکباران جهانی به میانداری رژیم بعث عراق برای ما افتخارها آفریدند و این افتخارات را بر افتخارات گذشته پدران خود افزودند.

بسم الله الرحمن الرحيم قال الله العظيم في محكم كتاب قل
انما اعظمكم بواحدة ان تقوموا الله مثنى و فرادى
يك اشتباه بزرگی که مادی ها، جبهه مخالف جبهه خدا-
پرستان میکنند این است که در ارزیابی خود در انقلابهای
دینی و اسلامی ما با همان دید خود قضاوت میکنند و نمی-

توانند پی ببرند که انقلابهای انبیاء و امامان و رهبران دینی و انقلابهای اسلامی چه انگیزه و ویژگی خاصی دارد. در همین اخبار جنگ تحمیلی خواندیم که در روزهای اولی که عزیزان زمانده را می‌گرفتند در بعضی از جلسات شکنجه‌های آنها صدام دیوانه هم شرکت میکرد و میگفت اینها را بزنید و بگوئید این عشق به شهادت یعنی چه؟ واقع مطلب این است که او نمی‌توانست بفهمد و درک کند چون ایمان به خدا و آخرین خط نداشت.

خدا می‌گوید پیغمبر بگو من آمدہام بشما بگویم تنها و دسته‌جمعی برای خدا قیام کنیم حرف من این است یک کلمه قل انى اعظکم بو احده. آمدم یک کلمه با شما صحبت کنم ان تقوموا لله مثنی و فرادی یک نفر یک نفر، دسته‌جمعی هم هر دو باید بگوئید: «خدا» اگر به اینجا رسیدید کار تمام است. کسی که خدا را شناخت چیزهای دیگر را بر خود هموار میکند. در سوره هود ملاحظه میکنیم شرح حال انبیاء خدا را می‌گوید: هر کدام که آمدند. قال يا قوم مالکم من الله غیره (آیه ۵۰ سوره هود) چرا سراغ خدا نمی‌روید. چرا غیر خدا را پذیرفته‌اید و گروه‌اید. مكتب انبیاء، نهضت انبیاء انقلاب انبیاء، آمدن آنها همه و همه برای این بود که به جامعه انسانی بگویند «خدا» فقیری، خدا را فراموش نکن. غنی هستی خدا را فراموش نکن، قدرت داری خدا را فراموش نکن مرعوب واقع شده‌ای خدا را فراموش نکن، شکست خورده خدا را داری. پیروز شدی غرور پیدا نکن خدا را داری. اگر جامعه انسانی به اینجا رسیدند قطعاً می‌مانند، و گر نه منتظر هر گونه پیشامدهای سوء باشند. بنده

بعد از انقلاب اول حضرت امام فقید و روحانیون ایران که از طلاب قم بودند، مثلاً اهل قلم و نویسنده‌ای بودیم. کتابهای نوشته بودیم و جزو نویسنده‌گان مجله مکتب اسلام روی ساقه‌ای که در نویسنده‌گی داشتم، دیدم این انقلاب دو ماهه که فرد شاخص و اکمل آنها حضرت امام فقید بود با این سر و صدای بسیار و اعلامیه‌های فراوان و نطقهای جالب، اگر یک نفر زود اینها را جمع نکند، که درسی برای آینده و سرمشقی برای حوزه‌ها و روحانیون باشد همه چیز از بین می‌رود فراموش می‌شود. در اندک زمانی همه آنها را جمع کردم «نهضت دو ماهه روحانیون ایران» را تألیف کردم. کسی آمد کفت: مواطن خودت باش پیش وزیر داد گسترشی (عدلیه) دکتر عاملی بود. دکتر باهری وزیر مشاور آمد پیش او گفت چه خبر؟ گفت: آقا این دو ماهه هرچه ما سانسور کردیم و سعی کردیم این سر و صداها از قم بیرون نیاید. یک شیخی همه آنها را جمع کرده یک تاریخ بهمین سرعت هم چاپ کرده است. چند روز بعد هم آمدند ما را گرفتند. وقتی امام در پاریس بود. رفقاً آمدند گفتند: آقا این انقلاب دارد بهجای بالائی می‌کشد. امام مرجع تقليید در پاریس یک بیا بروئی، سر و صدائی براه انداخته تو این کتاب نهضت دو ماهه روحانیون را چکار کردی؟ به آنها گفتم بحال خودش باقی است. گفتند: نه این را دنبال بکن که امروز و فرداست آقا وارد می‌شود. با این موجی که در مملکت پیدا شده کار بجای بالائی خواهد کشید. گفتم یک هفتاد صفحه مقدمه و شصت هفتاد صفحه هم ملحقات دارد. گفتند این کافی نیست. من هم نشستم تک و تنها بدون حتی

یکنفر مددکار و یک فکر از کسی و نهادی از قدیمترین زمانی که روحانیت نهضت کرده و قیام کرده و تکانی به جامعه اسلامی داده همه را مطالعه کردم. همانطوری که اطلاع دارید یازده جلد نهضت روحانیون ایران را که یکی از تالیفات بند است نوشتم. حالا آنرا که میخواستم عرض کنم من متوجه شدم که روی همین انگیزه انبیاء آمدند و گفتند «خدا» و دیگر هیچ. اما ما هم همینطور. آنها نمی‌توانند در که کنند، می‌کشند، شکنجه می‌دهند نابود می‌کنند، تهمت می‌زنند، سمپاشی می‌کنند، نمی‌دانند کار برای خدا است. نهضت‌الهی است، راه راه انبیاست، راه امامان است. اگر از این راه وارد بشوند هرگونه عکس‌العملی نشان بدهند بلا اثر است زحمت بخودشان میدهند. هیچ نتیجه‌ای ندارد. ابرهائی است که وقت و بیوقت جلوی جمال خورشید عالم‌آرا را می‌گیرد. ابرها که برکنار شدند، باز همان خورشید است و نورافشانی، ملاحظه کنید امام حسین علیه السلام که رهبر بزرگ انقلاب جهانی الهی بود آن لحظه آخر حرف اول را می‌زند: خدایا برای تو بودیم هیچ هم ناراحت نیستم، الان هم گردنم را می‌زنند بزنند.

الهی رضاء برضائک صبراً علی بلائک لا معبود سواک

یا غیاث المستغثین

ما که دادیم دل و دیده به طوفان قضا

یا بلاگو بیا سیل غم و خیمه زبنیاد ببر

این منطق پیروان حسین است. تا جائی که هیچ ملتی

مخصوصاً شیعه امامیه پیروان امامان، شهید اول، شهید دوم، شهید سوم که تطبیق به چندین نفر می‌شود. شهید

رابع در علمای اعلام طراز اولشان این فقط از بدیهیات مکتب تشیع است.

علامه امینی کتابی دارد بنام شہداء الفضیلہ. به فارسی هم ترجمه شده شهیدان راه فضیلت ۱۳۰۰ نفر که به یاد خدا و برای خدا و بنام اسلام و خدا شهید شده‌اند، در این کتاب جمع است.

حالا که من برای اینکه وقت بطول نیانجامد و سر موقع هم عرضم را تمام بکنم همین صبح در تهران که نمی‌دانستیم همینطور که برادرمان تذکر دادند با همه صفائی که برادر حجت‌الاسلام آقای مظفری و آقایان دیگر داشته‌اند. قبل از برنامه‌های سخنرانی درست اعلام نشده بود و ما هم نمی‌دانستیم که چه کنیم فقط جلد دوم نهضت روحانیون ایران را که من حدود ۳۰ صفحه درباره میرزا چیز، نوشتیم با خود آوردم که اگر بناست چیزهایی از آنجا انتخاب شود. از دیروز تا حالا هرچه ما می‌خواستیم بگوئیم آقایان گفتند. هیچی برای ما باقی نگذاشتند.

اجازه بدھید که من از بالا فهرست وار آنچه را که از قیامها نوشته‌ام نام ببرم بر ترتیب ما می‌بینیم که امامان ما که کلا انقلاب کردند، روح سازش با طاغوت‌های زمان را نداشتند و بن سر این حرف و گفتن این حرف که کارها برای خدا باشد همه هم شهید شدند.

می‌رسیم به زمانی که مغولها آمدند با آن ترکتازی عجیب تمدن ایران را در شرق و در داخله و تا بغداد مرکز علوم اسلامی و خلافت اسلامی همه را از بین برداشتند. نامه‌ای بدست آمده که پاپ برای هلاکو فرستاده چون قوای هلاکو

رفته بود به شام نزدیک بود که به بقیه قوای صلیبی که در شامات می‌جنگیدند ملحق شوند. و امت اسلام را از میان بردارند. فرمانده کل قوای هلاکو کی بود؟ «بوغا» که یک سردار بزرگ مسیحی بود. زن سوگلی هلاکو «دو بغوش خاتون» یک خانم مسیحی بود. بقدرتی هم مسلط بر عقل و مغز هلاکو بود، که هلاکو بدون اجازه خانم هیچ کاری نمی‌کرد. همان کسی که بیک اشاره کشورها را از بین میبرد مطیع کامل امر خاتون بود. هرجا که مغول فرود می‌آمدند، هلاکو میگفت اول خیمه کلیساخانم را برپا کنند. هلاکوی مغول وحشی بتپرست با آن وحشیگری جلو می‌آید و افراد را از میان برده هفتصد هزار نفر را در بغداد کشته وارد دمشق شده فرمانده کل قوایش مسیحی است مطیع خانم مسیحی است. از آنطرف هم قوای صلیبی. اگر اینها بهم می‌رسیدند شاید تمدن اسلام را برای همیشه از صفه روزگار محو می‌کردند. یک روحانی حکیم فیلسوف فقیه دانای نابغه بی نظیر قد علم کرد. فیلسوف خواجه نصیرالدین طوسی که مشاور مخصوص هلاکو بود از قلعه الموت بیرون آمده بود و نوشته‌اند یک قیافه بسیار جالبی داشت منگو— قآن فرمانروای چین برادر هلاکو هم نوشته بود خواجه نصیرالدین طوسی اگر از قلعه الموت نجات پیدا کرد منجم بزرگ است او را حفظ کن و حتی بفرست چین برای من. خواجه وقتی متوجه این تماس شد، فوراً هلاکو را برداشت گفت: قربان ممالک دنیا را گرفته‌ای باهم برگردیم به من اگه آذر بایجان، آنجا من یک رصدخانه‌ای برای تو بوجود بیاورم که کواكب را صید کنی و چه و چه.

هلاکو را برداشت قبل از آنکه قوای مغول به صلیبیها برسد. آورد در اینسوی دنیای اسلام. دورش کرد از آن خطری که متوجه کل نظام اسلام بود. عجیب اینجاست که بعد از رفتن آنها «بیشو بوغا» در عین جالوت فلسطین در جنگ با صریحها کشته شد. کلیساها را برچید و خواجه بداد دنیای اسلام رسید، و این کار یک روحانی متفسر نابغه فیلسوف ایرانی است. سپس شاگردش «علامه حلی» سلطان محمد خدا بنده را شیعه کرد و از یک خطر بزرگ که متوجه کل نظام اسلام بود جلوگیری کرد.

اولین دولت شیعی که توانست در برابر قوای مغول باشد و جرات کردند با مغولها در داخله مملکت طرف بشوند، دولت شیعی سربداران بود. دولت شیعی سربداران پوسیله دو روحانی انقلابی بوجود آمد. شیخ خلیفه مازندرانی که در مسجد جامع سبزوار مردانه ایستاد به صحبت کردن و چیزها گفت و مردم را تکان داد و آماده کرد برای انقلاب در مقابل قوای مغول با آن وحشیگری و رعبی که در داخل ایران ایجاد کرد.

بدنبال شیخ خلیفه که در همان مسجد جامع سبزوار به دیوار حلق‌اویزش کردند شیخ حسن جوری روحانی رزمnde دنباله نهضت او را گرفت و دولت شیعی سربداران بوجود آمدند. متأسفانه این فیلمی که نشان دادند هیچ تناسبی با قیام سربداران نداشت و حق شیخ خلیفه مازندرانی روحانی انقلابی بزرگ و عارف نامی و شیخ حسن جوری بهیچ وجه در این فیلم ادا نشد. بعد از آنها می‌بینیم در حکومت صفویه، محقق ثانی، شیخ علی ابن عبدالعالی کرکی، شیخ

بهاءالدین عاملی و پدرش شیخ حسین بن عبدالصمد و شیخ لطفالله میسی صاحب همین مسجد شیخ لطفالله و در آخر، علامه مجلسی، طلایه‌داران حفظ این دولت شیعی شدند که برای ما خاطره‌انگیز است و اگر در زمان صفویه این بزرگان نبودند وضع امروز ما معلوم نیست که چگونه بود. مدت‌ها گذشت، درست در نقطه‌ای که استعمار غربی سلطه خود را بر شرق و غرب دنیای معمور آنروز گستردۀ بود، یک روحانی نابغه پرشور متهرک کم نظری سید جمال‌الدین اسدآبادی ایرانی قیام میکند. ضمناً من اسم کتابم را گذاشته‌ام «نهضت روحانیون ایران» نه روحانیون اسلام. چون می‌دانیم از وقتی که امام رضا به ایران آمد، حتی نهضتها‌ی سادات در ایران انجام شد، اغلب آنها مدفنشان ایران بود و در کل دنیای اسلام حق ایرانیان بر نهضتها‌ی اسلامی بیش از همه نژادهای مسلمین است.

و سهم نژاد ایرانی در تمدن اسلامی بیش از تمام نژادهاست.

این دومی را ابن خلدون هم در مقدمه گفته است. ابن خلدون در کتاب مقدمه که بهترین و قدیمترین کتاب فلسفه تاریخ است میگوید حقی که ایرانیان بر گردن مسلمین دارند بیش از تمام نژادهاست تمام علوم و فنون بوسیله ایرانیان تدوین و گسترش پیدا کرده است.

آنجا می‌بینیم که سید جمال‌الدین اسدآبادی که مدتی هم افغانی می‌گفتند. من سید صعبت... اسدآبادی خواهرزاده سید را در یکی از کتاب‌فروشی‌های تهران دیدم، مرحوم سید غلام‌رضا سعیدی نویسنده معروف گفت: آقای دوانی

این خواهرزاده سید است. گفتم: آقا نوشتهداند افغانی. گفت: آقا مادر من خواهر سید است، خانه سید در اسدآباد همدان است مشخصات سید را کاملاً گفت. بعد از سید جمال الدین اسدآبادی ضمیناً این را عرض کنم سرهنگ اسد شهاب رئیس خبرگزاری اندونزی و آسیا آمد گفت ما ایشان را دیدیم کتاب ایشان را خود من ترجمه کردم. الشیعه فی اندونسیا بنام شیعه در اندونزی، ایشان گفت: علت مسلمان شدن بزرگترین مملکت اسلامی میدانید چیست؟ اندونزی اولاً از لحاظ نفوس اسلامی بزرگترین مملکت اسلامی است، کارهای سید جمال الدین اسدآبادی، نطقه‌ای ایشان و خطابهای ایشان است. او آمد اینجا و جزایر اندونزی تکان خورد. تونس، مراکش، الجزایر، هند تیز همینطور، این نهضت‌های اسلامی که در این مملکت پی‌گیری شد همه بواسطه سید جمال الدین روحانی ایرانی شیعه بود. وقتی که روسها آمدند جلو شهرهای قفقاز و آن قسمت را گرفتند و سر و صدا بلند شد. در آن سمت مرحوم سید محمد مجاهد پسند صاحب ریاض فرمان جهاد داد و خود او و حاج ملا احمد نراقی و بیست و پنج نفر از مجتهدین طراز اول حتماً تا جبهه جنگی آمدند و قوای روسها را عقب زدند منتهی عباس میرزا به فتحعلی شاه نوشت: شاه بابا پول نداریم پول بفرست. شاه بابا هم در تهران بود و با آن عیش و نوشته‌ای که داشت به عباس میرزا نوشت باید از مالیات آذربایجان جنگ را ادامه دهی. نداشتن پول و عیاشی‌های شاهزادگان موجب سقوط ایران شد و نقش علمای مجاهد

کارگر نشد. میرزای شیرازی را می بینیم. بعد از میرزای شیرازی نهضت مشروطه بوسیله شاگردان میرزا، حاج شیخ فضل... نوری، سید عبدالله بهبیه‌هانی، سید محمد طباطبائی، بعد از آن وقایع می بینیم که سید عبدالحسین لاری در پراپر نفوس اجانب در قسمت فارس، سمت شیراز تا جائی که از این سید تمبر هست، تمبر پست، که خارجیم‌سا نوشته‌اند تمبر پست دولت سید عبدالحسین لاری اگر گیر باید میلیونها تومان می‌خرند. دولت تشکیل داده بود همینطوری که امام فقید تشکیل داد. از ولایت فقیه استفاده می‌کند، حکومت اسلامی تشکیل میدهد در سمت فارس درست در زمان میرزا کوچک شما در جنگل گیلان، سید حسن مدرس در تهران، شیخ محمد خیابانی در آذربایجان، سید مرتضی اهرمی در بوشهر قیام کردند. اتفاقاً نامه‌ای بدست آمده که شیخ محمد خیابانی برای میرزا نوشته و مرحوم مدرس پیغام داد که ما منتظریم شما قوای جنگلیها را حرکت دهید و تهران را فتح کنید. سه روحانی بزرگ سید حسن مدرس که خوشبختانه تصادف عجیبی هم کرده، امروز روز شهادت آن بزرگمرد است. با شهادت میرزا یک روز فاصله است. فردا سالروز شهادت میرزا و امروز سالروز شهادت شهید مدرس است سه روحانی بزرگ انقلابی من گمان می‌کنم اگر اینها کارشان را هماهنگ می‌کردند، کاری که امام بزرگوار انجام داد با نیروی نظامی میرزا کوچک روحانی انقلابی قهرمان بزرگ با قدرت علمی و ولایت فقیه سید حسن مدرس با نظمهای آتشین شیخ محمد خیابانی شاید این کار را آنروز میتوانستند انجام دهند.

دو سه جمله بگویم با همین وقت کم، نوشته‌اند در مجلس دولت عثمانی وقتی که دولت موقت انقلابی ایران که مرحوم مدرس وزیر دادگستری اش بود وارد شدند و مرحوم مدرس اینجور نبود که بلد نباشد روی مبل و صندلی بنشیند. وکیل مجلس بود روی صندلی می‌نشست خیلی هم روشنفکر و آماده بود ولی ابتکار بخراج داد. دید همه اینها روی صندلی نشسته‌اند مدرس آخوند و روحانی هم بنشیند، هیچ امتیازی نیست عصایش را بدست گرفت و گفت: من که خسته هستم، نشست روی زمین. تمام هیئت وزرای عثمانی به احترام مدرس از روی مبلها بلند شدند و روی زمین نشستند. همه‌تان بیایید مثل من بشوید، آدم باشید، مدرس در دالان مجلس با رضاخان برخورد کرد. رضاخان گفت سید من همه را خفه کردم آخر تو از جان من چه میخواهی؟ یک مشت استخوان سید بیچاره معمر با یک عصا، رضاخان دو متر و ده سانت قد داشت. غول بیابان بود. آنهاei که دیده بودند، می‌گفتند چشمها یش مثل چشم گرگ بود. نگاه به آدم میکرد، آدم می‌ترسید. حالا یک سید پیر مرد را گرفته میکشد که تو از جان من چه میخواهی؟ مدرس قهرمانی که دل بخدا داده بود، گفت: میخواهم که تو نباشی مرگ تو را از خدا میخواهم. چاره همه را کرده بود بجز مدرس، سرلشکرها و سپهبدها را غل کرده بود. آن یکی را زندان انداخت این یکی را شل کرد، چاره مدرس نکرد. حتی نوشته‌اند که یک روزی این سردر شهربانی را که الان هم هست درست کرده بود و همه را دعوت کرده بود که بیایید به تماشا. الان هم عکس رضاخان هست یکطرف صورتش

اینطرف یکطرف صورتش آنطرف است.

او هم ژست گرفته بود که ببینید چه سردری درست کردم. آقای مدرس چطور می‌بینید؟ چون یک طرف صورت رضاخان اینطرف، و یک طرف صورتش آنطرف بود. گفت: خیلی خوب است ولی عیش این است که مثل خود شما دور و است.

چه کاری سید کرد. آبروی رضاخان را بردا. دو جمله هم از میرزا کوچک بگوییم و عرضمرا ختم کنم. چهل سال قبل از اینکه فیدل کاسترو و وزیر کشورش چه‌گوارا بیایند، این ریش و این تشکیلات را درست بکنند و آمریکای لاتین را بحرکت بیاندازند، روحانی انقلابی گیلانی ما میرزا کوچک سردار جنگل مبدع این فکر است. صد درصد اطمینان دارم با شواهدی که بدست آمده، فیدل کاسترو و طرفدارانش به تقلید از میرزا قیافه گرفتند و خودشان را به جنگل زدند و آن کارها را کردند منتهی چهل سال بعد از میرزا کوچک خان، آنچه که خوبان همه دارند ملت ایران، شیعیان ایران، روحانیون انقلابی ایران بتنهائی دارند و درباره میرزا هرچه بگوییم کم است، بحث درباره میرزا اصلاً بیخود است که ایشان مسلمان بود و متدين بود. یک طلبه روحانی معتم، عکشش الحمد لله هست. دید با این لباس نمی‌تواند توی جنگل کار کند. لباس را گذاشت کنار و بنام اسلام و بنام خدا و بنام دین قیام کرد. اگر کمتر نام اسلام را غیر از اتحاد اسلامی می‌بردند باین علت بود که زمانه زمان ملیت و ملت و ملت‌گرانی و مجلس شورای ملی بود و بیش از آن نمی‌شد. این مرد بزرگی کاری کرد

که تمام حرکاتش حتی وداعش با خانمش الان در کتابهای دبیرستانی نوشته‌اند و درس آموزنده‌ای برای زنان ایران است. آن خانمی که دختر یک کشاورز بود بخاطر ارتباط با میرزا و همسری با میرزا چه گفت و چه کرد. در عظمت میرزا همین بس که دوست و دشمن او را مردی ساده‌دل، پاک و نجیب میدانند. بس که متوجه ذات مقدس حضرت حق بود، همیشه در تنهائی و موقعی که ناراحت میشد دست به تسبیح میبرد. خدا یا ترا شناختم، قیامم برای تست مصلحت چیست، ولی میرزا تا نواب صفوی که من خود نشسته بودم سرتیپ عبدالجواد قریب آمد که سید را میخواهم ببینم دم در گفتم بفرمائید تو چون مرحوم واحدی مرد شماره دو فدائیان اسلام از طرف مادر از بستگان ما بود خانه ما بوده در زد آمد تو نشست. مرحوم نواب صفوی گفت: تو مسلمانی؟ طرز حرف زدن خاصی داشت. گفت بله آقا، گفت این کراوات چیست؟ این را بیگانگان به گردن من و شما انداخته‌اند که بکشند آنجا که خاطرخواه اوست، چنان محکم و با صدای بلند این را ادا کرد که همانجا جلوی ما سرتیپ عبدالجواد قریب کراواتش را برداشت و گفت: آقا با این جمله‌ای که تو گفتی قسم به قرآن دیگر نمی‌زنم. بازش کرد گذاشت‌کنار. اینها چون بیاد خدا بودند قیامشان ماند و باید بماند و بیگانگان و مادیها یعلمون ظاهرا من العیاه الدنیا و هم عن الاخره غافلون حیف است که در حضور دختر گرامی حضرت امام یادی از رهبر انقلاب نکنم. در پایان عرضم یادی از استاد بزرگ که از افتخارات من و ما این است که لحظاتی چند در محضر امام درس خوانده‌ایم

ختم شد این قیامها تا زمان ما از حضرت ابراهیم خلیل تا امام حسین تا خواجه نصیرالدین طوسی و تا علامه مجلسی و سید جمال الدین اسدآبادی و حاج شیخ فضل الله نوری شیخ شهید به حضرت امام خمینی. خدا بینشی، قدرتی، اراده‌ای، هوشی به او داده است بعلاوه معلوماتی، فیلسوف و فقیه است. وقتی ما وارد قم شدیم استاد بزرگ فلسفه حوزه علمیه قم امام است.

فقیه در نهایت قدرت در علم فقه، عارف همه چیز او را مانند شاگردانش بودیم می‌دانستیم، این ذوق بتمام معنا پرماهیه عرفانی اش در شعر، که بعد از شعرهای شیخ محمود شبستری و تک شعرهایی از حافظ و بعضی از عرفا، بنده که تا حدی که در شعر کار کردم و چندین کتاب نوشتم، گمان نمی‌کنم شعری با این عمق، با این لطف در عرفان تا حالا کسی به زبان فارسی گفته باشد. آقای رفسنجانی گفت: صبح واقعه حزب جمهوری با آقای خامنه‌ای و جمعیتی جمع شدیم، رفتیم آنجا ولی توی راه می‌گفتیم با چه زبانی به امام بگوئیم که یک چنین فاجعه و حادثه‌ای اتفاق افتاده، نگاه که به امام کردیم، خیلی سعی کردیم خودمان را حفظ کنیم که امام از رنگ و روی ما تا نگوئیم چیزی متوجه نشود پیرمرد در این سال و سن تکان نخورد. امام در کمال خونسردی بما خوشامد گفت، فرمود من صبح زود از رادیوی بیگانه ماجرا را شنیدم. بروید کارتان را از سر بگیرید و هیچ طور نمی‌شود. الله اکبر. گفت: رفتیم به امام گفتیم: آقا یک خبر بسیار مهم فرمود چیه؟ گفتیم: اطلاعات بما گزارش داده امشب با پنجاه هواپیما کودتا می‌کنند. می‌روند بالا

برای بمباران جماران و تکیه و شما زود جایتان را تغییر دهید. فرمود: من از جایم تکان نمی‌خورم همینجا نشسته‌ام و هیچ اتفاقی نمی‌افتد، بروید دنبال کارتان.

و بنده در کنفرانس تجاوز و دفاع که درست در همان زمان قبول قطعنامه در تهران تشکیل شده بود و خارجیهای زیادی آمده بودند. اتفاقاً بنده هم آخرین ناطق بودم. گفتم: آقایان خلاصه کلام این است که این جمهوری اسلامی و انقلابی که امام بعنه دارد کار را بجهائی‌رسانده، خلبانهای آمریکائی هم بودند و از تمام کشورهای اروپا دعوت شده بودند مرد و زن، خلبانهای که شما برای ما تربیت کردید بقدرتی تغییر ماهیت دادند که یکیشان روزنامه‌های ما نوشته بودند خودتان هم مخابره کردید رفته بود سر پل بغداد که آنجا را ویران بکند. گفت: دیدم یک عابر پیاده بالای پل است میخواستم پل را بزنم گفتم این بنده خدا چرا کشته شود دو سه مرتبه رفتم دور زدم تا آن عابر پیاده برود کنار، بعد پل را زدم. پل را که زدم رفتم کربلا یک دور دور حرم امام حسین بنام خودم طواف کردم یک دور به یاد پدرم و برگشتم گفتم همین ماه رمضان گذشته هم گزارشگران گفتند یک خلبان ما چهار هوایی عراقی را زد در حالی که قرآن میخواند و روزه‌دار هم بود. بعد سکه‌های آزادی را که به او هدیه دادند جا بجا بهجیه داد. بروید دنبال کارتان که امام همه چیز این مملکت را با یاد خدا عوض کرده و این است نتیجه انقلاب و درود به رزم‌نگان اسلام، خط— شکنان خطه گیلان در جنگ تحمیلی، فرزندان برومند میرزا کوچک والسلام عليکم و رحمة الله... و برکاته.

* شیخ فضل‌الله، مدرس‌ها، میرزا گوچک‌خانها در مقابل از خدا بیخبران، وطن‌فروشان، خودباختگان، مزدوران اجنبی ایستاده و جان خود را در راه تعالی اسلام از دست داده و به این راه افتخار کرده‌اند و باعث سر بلندی آیندگان خود شده‌اند. بخشی از پیام بسیار ارزشمند صبیه حضرت امام که حسن ختم مجلس امروز ما پیام ایشان خواهد بود. میهمانان بسیار خوبی داریم، برادر بزرگوارمان جناب آقای میرزا ای مدیر کل محترم برنامه و بودجه استان آذربایجان غربی مدیر کل محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی استان سمنان برادر بسیار خوب و بزرگوارمان جناب آقای الہیان که دیر آمدند و خوش آمدند.

من به حضور برادر بزرگوارمان جناب آقای تابش استاندار محترم گیلان و معاونت محترم سیاسی ایشان که هم دیروز مجلس ما را گرم کردند و هم امروز تشریف آورده‌اند و همه میهمانان بزرگی که در این مجلس شرکت کرده‌اند، مخصوصاً قدم نورانی صبیه حضرت امام که بما افتخار دادند، سرافرازمان کردند و منتی بر ما گذاشتند و در این کنگره شرکت کردند. از طرف مردم قهرمان و مبارز و شهیدپنور و هنردوست گیلان مخصوصاً این جمع بسیار با عظمت خیر مقدم عرض میکنم که مجلس و محفل ما را مزین کردند. و در این قسمت از برنامه از حضرت آیت‌الله محفوظی دعوت میکنم که جهت سخنرانی تشریف بیاورند و ما از محضر شان استفاده کنیم.

سخنرانی جناب آقای آیت‌آ... محفوظی

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم
الذين آمنوا يقاتلون في سبيل الله و الذين كفروا يقاتلون
في سبيل الله

بحث بندۀ درباره مظلومیت شهید میرزا کوچک خان
جنگلی است. اگر بجلو برگردیم می‌بینیم علماء و مراجع و
مجتهدان گیلان همه مظلوم بودند و مظلومیت اختصاص به
میرزا ندارد.

از میان شاگردان شیخ بزرگوار انصاری معروف که
امام قدس‌الله نفس و رضوان‌الله تعالیٰ علیه بارها می‌
فرمودند بعد از شیخ هر که آمد هر چه دارد از نظریه‌های
فقهی و اصولی از شیخ اعظم است خوشبختانه در همین
نژدیکیها، کنگره‌ای بزرگ از شیخ انصاری در زادگاهش
دزفول برگزار خواهد شد. یکی از شاگردان بر جسته مرحوم
شیخ انصاری مرحوم میرزا حبیب‌آ... رشتی بود.
این مرد صاحب افکار بلندی بود که از دو جهت مقامی

بس بزرگ دارد، هم از جهت علمی و هم از جهت زهد و تقوی. بعد از شیخ بسرا غش رفتند تا او را مرجع کنند او در جواب گفت: این لباس برای قامت میرزا شیرازی برازنده است بگذارید من معلم و مدرس باشم همان سخنی که امام در برابر پیشنهاد دویار وفادار، که یکسی شبست شهادت نوشید و دیگری زنده است فرمود. گفت: بگذارید من مدرس حوزه علمیه قم باشم. بعد از وفات حضرت آیت-ا... عظمی بروجردی حاضر نبودند نه رساله‌ای بنویسد و نه در بعضی از مجامع شرکت کند. فرمود: خذین خودونی مدرساً... بگذارید من در کرسی درس بنشینم که در زمان مرحوم آیت-ا... بروجردی بهترین شاگردها هم از نظر کیفیت و هم از نظر کمیت از آن امام بود.

ما روزگارانی که روز اول امام به منبر تشریف برداشت و در مسجد سلاماسی در خدمت ایشان بودیم یعنی اول روزی که ما بدرس امام رضوانا... علیه حاضر شدیم، ایشان آن سخن را درباره شیخ انصاری فرمودند. آنگاه در درس اصولشان و گاه در درس فقهشان از مرحوم حبیب-ا... رشتی یاد میکردند و بعضاً نظریه‌های میرزا را رد میکردند. میرزا هم فرمود: من باید مدرس باشم بگذارید من مجتهد تربیت کنم، نه اینکه برای مرجعیت و کرسی فتوا ساخته شده باشم در همان زمانها وقتیکه میخواستند شاگردان شیخ انصاری را بنویسند، میرزا حبیب-ا... از قلم افتاد ما تعجب کردیم چرا نویسنده‌گان درباره میرزا ایی که آنهمه عظمت دارد چیزی نمی‌نویسند. میرزا جنگلی هم چنین بود میرزا جنگلی این فرزند حوزه و فرزند جنگل و جهاد در

همین رشت در مدرسه صالح آباد درس طلبگی را شروع کرد و آنگاه به تهران رفت در نهضت مشروطیت شرکت کرد و بعد هم احساس وظیفه کرد که حضرت امیر (ع) می‌فرماید: «ما اخذ الله علی العلماء الایقار علی کثره الظالم».»

میرزا عبا و عمامه را کنار میگذارد قطار فشنگ می‌-

بنده، اسلحه بدوش میگیرد و بالاخره نه در یک میدان نه در دو میدان، اگر نگاه به جنگلهای گیلان و مازندران از آن قله‌های کوه در آن موقعی که از جواهردشت و جواهر ده و بعد دو هزار و کجور و کلارستان، با اسلحه میرودت برگشتن دوباره میرزا به فومنات. در این خطه با همه مشکلات میرزا احساس وظیفه کرد گفت: ان تقوموا لله مثنی و فرادی به برادرم گفتم تصمیم داشتم در اول صحبتم با این آیه شروع کنم جناب آقای دوانی شروع فرمودند، بارها و بارها از زبان امام آن آیه را شنیدم می‌فرمود: نترسید. برای خدا قیام کنید، برای خدا بگوئید برای خدا بنویسید برای خدا به حوزه بروید، برای خدا به جبهه‌ها بروید: مبارک شب و واقعاً فرخنده سحر و روزی داریم. هفته بسیج، شهادت مردی بزرگ مانند مدرس در همین روز آنهم مظلومانه، شهادت میرزای جنگلی همه اینها مناسبات است ولذا میرزا عبا و عمامه را کنار گذاشت، کتابهای کم نوشته‌اند. روزنامه جنگل کم در دسترس است. وقایع نگاران آن روز حقایق را بازگو نکردند بعضی‌ها رمان نوشتند و در اختیار مردم قرار دادند تا خواننده پیدا بکنند شاید بهترین کتابی که در این زمان اخیس نوشته شد و قلمزن معروف آن همسنگر میرزا و در کنار میرزا بود آقای فخرایی است که «سردار

جنگل» را نوشت و این آقایان هرچه نامه‌ها را نقل کردند از سردار جنگل نقل کردند من تصمیم گرفته بودم درباره میرزا تحقیق کنم وقت بمن اجازه نداد چون شاید در حدود یک‌هفته بود که قول دادم بیایم بسراغ لفت نامه دهخدا رفتم و بسراغ یک تخلیل‌گری که هم از نظر علمی و هم از نظر تاریخی و هم از نظر قلم وارد بود رفتم و بصعبت نشستم. او در جواب گفت: من آمدم در خود رشت و با ابراهیم فخرایی ملاقاتی داشتم از ایشان سئوال کردم شباهت میان نهضت‌جنگل و نهضت‌خیابانی را چگونه دیدی و چه وحدتی بین آنها بود؟ فخرایی گفت: «فکر این دو مرد میرزا و خیابانی یک فکر بود. جان گرگان و سگان از هم جداست متعدد جانهای شیران خداست». این مرد این چنین‌می‌نویسد: برای حفظ‌دین خدا و حریت جامعه کسب قدرت کرده یعنی خیابانی می‌گفت: تنها با قدرت است که می‌توان با قدرت مبارزه کرد او بخوبی میدانست چه توطئه‌هایی علیه اسلام و بویژه کشور اسلامی ایران از راست و چپ وقوع یافته و یا در شرف وقوع است. این بود که این عالم مجاهد اسلامی به روش سلف شیعه قیام کرد و کسب قدرت را وجهه همت خویش قرار داد. او نمی‌خواست آذربایجان مدار شود. دژخیمان همه‌کس را حتی پاکان را مانند خود می‌پنداشت و با هرکس از ظن خود یار می‌شدند، او می‌خواست با تشکیل یک قدرت اسلامی و سپس بسط آن قدرت بسراسر ایران یک مرکزیت اسلامی آزاد پدید آورد که از نفوذ هرگونه عامل بیگانه منزه و مصون باشد، نظیر آرمانی که انقلابی‌مندی‌بی دیگر میرزا کوچک‌خان جنگلی داشت که شرح آن نیز به

تفصیل در تاریخ آمده است، بعلت همین تشابه آرمانی و علایق دینی بود که این دو حرکت یعنی حرکت انقلابی خیابانی در تبریز و حرکت میرزا کوچک جنگلی در گیلان مهاهنگ شدند و هر دو جناح در صدد اتحاد و پیوستن به انقلاب درآمدند، اگر دعاوی پست شخصی بود هرگز به این کار رضا نمیدادند ولی چون حرکت اسلامی بود آرمان پاک و خدایی و حرکتی بود در راه مصلحت ملت مسلمان ایران، دست بسوی هم دراز کردند. آری متعدد جانهای شیران خداست درباره آرمان نهضت جنگل چنین می‌خوانیم ما قبل از هر چیز طرفدار استقلال مملکت ایرانیم استقلالی بتمام معنای کلمه یعنی بدون اندک مداخله هیچ دولت اجنبي اصلاحات اساسی مملکت و رفع فساد تشکیلات دولتی که هرچه بر سر دولت ایران آمده از فساد تشکیلات است.

ما طرفدار یگانگی عموم مسلمانانیم این است نظریات ما که تمام ایرانیان را دعوت به هم‌صدایی کرده خواستار مساعدتیم، از روزنامه جنگل که البته در کتاب سردار جنگل هم آمده است. این آرمان و هدف نهضت ملی اسلامی میرزا کوچک خان جنگلی بود. مسلمان آگاه و مجاهدی که با سابقه طلبگی و شناخت اسلام و فکر تحصیل قدرت در صدد تشکیل سازمانی برآمد تا نفوذ بیگانگان را از کشور اسلامی ایران قطع کند و بنابراین های جامعه پایان بخشد و حق و عدالت را بر کرسی نشاند مردی که او را بی‌غرضان چنین معرفی کرده‌اند یک مجاهد حقیقی نه فقط یک سرباز آزاده و در راه آزادی می‌جنگید، یک مبلغ آزادی بود و در هر مورد و مقام از تبلیغ مردم به پیروی از حق و عدالت و حق

انسانیت فروگزار نمیکرد.

میرزا در تمام مدت نهضت‌جنگل یک قدم برخلاف دیانت و حب وطن برداشته میرزا یک فرد روشنفکر مذهبی و یک میهن‌پرست واقعی بوده باری میان این مجاهد پرورده دامن دین و روحانیت متعهد آگاه میرزا کوچک‌خان با آن فرزند رشید اسلام و منادی آزادی و روحانی مجاهد و روشنفکر و شجاع خیابانی آن اندازه وحدت هدف و نزدیکی اندیشه‌ای دینی بود که در گیراگیر قیام‌های خویش بفکر ایجاد رابطه و پیوستن به یکدیگر افتادند. نویسنده کتاب بسیار پرارج سردار جنگل چنین می‌نویسد من از کتاب دیگری که عرض کردم این تحلیلگر تحلیل کرده می‌نویسم: حاجی آخوند نماینده مخصوص شیخ محمد خیابانی به جنگل رسید و پیام آن روحانی روشنفکر برقراری ارتباط فی ما بین قیام آرد— بایجان و پیشوی بسوی هدف مشترک بود.

منحوم دهخدا در یادداشت‌های خود آورده، میرزا کوچک‌خان از مجاهدین گیلان بود که با میرزا کریم‌خان و سردار محی‌الدین برای بیرون کردن محمد علیشاه بتهران آمد. او سر بازی بی‌نهایت شجاع بود و سردار محی و برادرش میرزا کریم‌خان با او معامله دوستی میکردند نه یک فرد مجاهد عادی معهذا با ابرام سردار محی هیچ وقت در حضور او نمی‌نشست اول بار که او را دیدم چوانی خوش قیافه به سن سی سال می‌نمود در نهایت درجه معتقد به دین اسلام و به همان حد نیز وطن‌پرست شاید او هم از راه اینکه ایران وطن او یک مملکت اسلامی است دفاع از او را واجب می— شمرد. نماز و روزه او هیچ وقت ترک نمی‌شد و هرگز در

عمر خود شراب نخورد و همچنین از دیگر محرمات دینی مجتنب بود لیکن در دین خرافی بود ایشان همان فرضیه تسبیح را ذکر میکنند و بعد میگوید آزادیخواهی بی غرض و طمع را مثل وجهه دینی می‌شمرد.

از لحاظ اجتماعی مodb متواضع، خوش برخورد و از جنبه روحی اصیل، با عاطفه و معتقد به فرائض دینی و مومن به اصول اخلاقی چنانچه سیاست و مقتضیات ایجاب کند که در محاورات با اشخاص بدروغ و تقلب و تزویر توسل جوید او هیچ سیاستی را مفیدتر و بهتر از راستی و درستی نمی‌شناسد و به همین جهت است که زیانش به غیر حقیقت گویا نیست و بعد ادامه میدهد این مرد بزرگ با این عظمت وقتی که در جنگلها در همین جواهرده یکی از سر بازانش میگوید گرسنه بودیم، چیزی نداشتیم، مدتی غذا بما نرسیده بودیم رفتیم نگاه کردیم، دیدیم سه خمره است یکی این خمره که برای درست کردن ماهی شور است ما همچنین خیال کردیم شاید در میان آن ماهی شور باشد، رفتیم درش را باز کردیم دیدیم مغز گردو و کشمش است برداشتیمش آوردیم در میان سر بازها تقسیم کردیم، میرزا فهمید فرمود: مگر نمیدانید شاید برای یکی از کاسبهای جزء بوده و ذخیره کرده بود که بین مردم تقسیم کند، چرا مال مردم را بدون اجازه تصرف کردید و اگر چند بار برنج را از دهاتی‌ها گرفته بودند باز مرحوم میرزا فرمود: اول پولش را به صاحبان آن بدهید تا بسر بازان ما گوارا باشد، عقیده دینی میرزا اینچنین بود، آنگاه هم که میخواهد برای خاطر خدا قیام کند از هیچ چیز فروگذار نمیکند، جانش

را در این راه میگذارد، اول مسئله دینی دوم مسئله اتحاد اسلام، سوم دست دراز کردن بسوی علمای مجاهدی که با او همفکر بودند، همسویی داشتند، یعنی منطق آنها هم منطق امیران مؤمنین (ع) بود.

سردمدارانی مثل مشیرالدوله‌ها، وثوقالدوله‌های وطن فروش، آن روزی که یکدسته آمدند این مملکت را در برابر ثمن بخس پیشکش کردند به دربار انگلستان از این طرف روسیه عقب مانده، آمدند تاخت و تاز کردند، بندر انزلی را گرفتند همین فومنات، این ماسوله و این جنگلها را اگر نگاه بکنید زیر پای دژخیمان سربازان روسی و مردم این خطه له شده بودند. میرزا همه اینها را می‌دید، میرزا می‌دید که نه شرق و نه غرب نه بلوک انجلستان و نه روسیه شور روی که در آن گرماگرم بودند از یک حکومت امپراتوری به حکومت بلشویکی تبدیل شده میخواهند قدرت نمایی کنند، میرزا با همت الهی با قصد خدایی میگوید: آنچه که ما میخواهیم که در منشورش آمده است اول رسیدگی کردن به محرومین، به رنجبران، به زحمتکشان است آنها ای که یک عده خوانین یک عده زراندوزان که در زمان ما هم امام قیام کرده‌یه آنها می‌فرمود: مالهای آنها از زحمت این محرومین و مستضعفین بدست آمده میرزا هم می‌دید و نمی‌توانست تحمل کند و لذا قیام جنگل پیش آمد. به او امتیاز دادند، وعده‌ها دادند، سردمداران آن روز از وثوقالدوله و مشیرالسلطنه و حکام خود رشت و گیلان آمدند، گفتند: تو چه می‌خواهی؟ ترا بفرنگ می‌فرستیم، همان وعده‌ها که بدکتر حشمت دادند، اما میرزا مثل کوه محکم در برابر اینها

ایستاد. ما نیامده‌ایم که خودمان راحت زندگی کنیم. نیامده‌ایم راحت طلبی کنیم ما دنبال رفاه و آسایش نیستیم، ما بفکر محرومین و مستضعفینیم. ولذا تا آنجایی که همه رفته‌اند چندین بار تحولات در زندگی میرزا ایجاد شد، نه یکبار نه دوبار، یکبار همه رفته‌اند ۸ نفر ماندند با همین هشت نفر آمد در فومنات دوباره قوا جمع کردند بجنگل دوباره با او هشتصد نفر آمدند حرکت کردند. رشت تسليم شد. بندر انزلی تسليم شد. دوباره خیانت کردند قوای روسیه آمدند خیانت کردند، از آن طرف از منجیل آمدند خیانت کردند و در یک گرماگری که بارها امام زحمت خدا بر او باد می‌فرمود: بعد از آنی که دولت عثمانی را قطعه کردند ما هرچه می‌کشیم و هرچه زجر می‌بینیم بعد از مسئله جنگ اول جهانی و از هم پاشیده شدن دولت عثمانی است که آنگاه استعمارگران از راه دیگر وارد شدند تا این ملت را چپاول کنند و وجهه خود دو مطلب را قرار دادند یک مطلب همان قرآنی بود که یکی در انگلستان بلند شد و گفت تا این کتاب در میان مسلمین هست ما نمی‌توانیم بر مسلمانها حکومت کنیم، هم‌شان این شد قرآن را از بین ببرند دیدند از بین بردن قرآن راهی ندارد مگر از راه دیگر یعنی جدایی دین از سیاست این مسئله را مطرح کردند، این مسئله با قیام علمای بزرگ ما از سید جمال‌الدین اسد آبادی رو برو شد. سید جمال‌الدین خیلی در حوزه نجف نبود، اما احساس کرد که باید بهداد اسلام و مسلمین بر سرده حرکت می‌کند با لباس‌های گوناگون بمصر می‌رود عبده یکی از شاگردان سید جمال‌الدین است در آن سخنرانی چند هزار

نفری که چندین بار حال سید جمال الدین بهم میخورد و بالاخره آنچنان سخن میگوید، شیخ محمد عبده قیام میکند و با سید هم‌صدا میشود و قیام مصر و مصریان و الان هم اگر اخوان‌المسلمین حرفی می‌زنند باز از آن بقایای سخنرانی‌های داغ سید جمال‌الدین بود و از اینطرف هم می‌بینیم در همان زمان‌ها خیلی دور نشده جنگ انگلیس‌ها و عراقیها که در همان زمان که آیت‌ا... عظمی حاج سید محمد تقی خوانساری و آقای سید ابوالقاسم کاشانی لباس رزم بتن میکنند و در برابر دشمن می‌ایستند، تیر میخورند چند سال در زندان می‌مانند، بعد از آن می‌بینیم شیخ فضل‌الله نوری قیام میکند.

از قیام جنگل هم اگر این سردار جنگل هم نوشته نمی‌شد، باید نویسنده‌ای که آن نویسنده هم چیزی بصورت رمان نوشته کتابی برای ما باقی میماند. روزنامه جنگل الان کجاست؟ در دسترس هیچ مورخ نیست. مخصوصاً جناب آقای دوانی که اگر می‌فرماید در این نهضت روحانیون که من هم خریده‌ام و در کتابخانه شخصی خودم هست بیشتر تحقیق میخواهد که میرزا را از مظلومیت باید بیرون آورد. شما اگر کنگره ملا عبدالرزاق لاھیجی شاگرد بزرگ صدر-المتألهین شیرازی و داماد صدرالمتألهین صاحب شوارق را میخواهید برگزار کنید، میرزا حبیب‌ا... رشتی هم فراموش نشود. این بزرگمردان، بزرگمردانی که در دو جنبه هم جنبه مذهبی هم جنبه اجتہاد و هم جنبه نهضت و قیام و جهاد پیشگام بودند. این دو جنبه را باید حفظ کرد و میرزا را مخصوصاً از حضرت‌عالی میخواهم. شما مورخید، بنده نه

تاریخ نویسم و نه مورخ، شما هم در حوزه علمیه گوینده بودید و هم نویسنده بودید و هم مورخ و الان هم دارید در دنبال آن تاریخ می نویسید، میرزا جنگلی مظلوم را فراموش نکنید. میرزا را گاهی آمدند نسبت به بشویکی دادند، که بعضی ها هم در همین زمانهای اخیر اعلامیه هایی چاپ کردند. میرزا یک فرد مسلمان یک فرد انقلابی با خدا، یک فردی که گاهی رفقا یش نقل میکنند من دیده ام اشخاصی که با میرزا بودند وقتی که به امام جمعه لیمنجولی که اطراف رو در است پیام داد هم سنگر بود برادر امام جمعه لیمنجول به مرحوم میرزا پیام داد میرزا تو چه میخواهی؟ نظر تو چیست؟ ایشان در جواب یک کلمه گفت. گفت: نظر من پیاده شدن احکام فراموش شده اسلام است. میرزا با این عقیده قیام کرد حالا دیگران میخواهند سوء استفاده کنند و بدانند نمی توانند چهره نورانی میرزا را با آن اعلامیه هایشان با آن حرفهایشان بخدشان بینندند، همانطوری که سید جمال الدین اسدآبادی را هم اینچنین کردند من عرض خود را به پایان میبرم ولی در آخر سخن، حق استاد، مراد، مرشدم را در این مجلس باندازه وسیع باید ادا کنم.

روزی که اولین اعلامیه درباره رفراندوم ایشان نوشتند، بنده و یکی از دوستان رفته خدمتشان ایشان یک مقدار اعلامیه خودشان با دست مبارک به ما دادند آمدیم، بما این جمله را فرمودند: کاری کنید که دستگیر نشوید، بردارید با ماشینهای عمومی بروید، اعلامیه ها را اگر بتوانید در این قالب کفشهای، بگذارید. ما هم بس طبق دستور ایشان حرکت کردیم آمدیم اعلامیه ها را از چالوس تا بندر انزلی

بپریم. با آن گرفتاریهایی که داشتیم بعد از آنکه از بندر انزلی بیرون آمدیم مرغ از قفس پریده بود. این جمله را توجه کنید فرزندان اسلام پسیجیان که هفته بسیج است من نمی‌توانم فراموش کنم آن روزی که جلسه جامعه مدرسین در منزل یکی از بزرگان تشکیل شد، یکی از اعضاء گفت در حدود ششصد سال است عالمی اینچنینی در میان مجتمهدین و علمای اسلام پیدا نشده در دل من بود اظهار بکنم چرا اینجا شما حق را بیان نمیکنید و حق کشی می‌کنید. بروید جلو یکی از دوستان ما باز از اعضای جامعه مدرسین گفت: وحشت نکن بگو بعد از غیبت صفری، عالمی اینچنینی پیدا نشده. از نظر اصول وقتی که در کرسی درس اصول می‌نشست یک اصولی بتمام معناست. مثل این است که از شاگردان مبرز شیخ است و حرفهای شیخ را کاملاً ضبط کرده از نظر اصولی این مرد بزرگ بود، حرفهای میرزای نائینی را در نجف وحی منزل می‌پنداشتند، اما این بزرگمرد آمد حرفهای میرزای نائینی را یکی یکی نقل کرد شروع کرد به رد کردن، وقتی که کتاب به نجف رفت تعجب کردند این کیست؟ در حوزه علمیه قم یک مردی بلند شده است حرفهای میرزای نائینی را رد می‌کند در کرسی اصول اینچنین بود. در کرسی فلسفه از فلاسفه بزرگ، متخصص در عرفان بود. البته فلاسفه بودند. حضرت علامه طباطبائی فیلسوف بود، اما تخصص در عرفان از آن این ابرمرد تاریخ بود. این کسی که هفت سال شاگردی یکی از عرفان مرحوم آیت‌آ... شاه‌آبادی را کرد می‌فرمود: گاهی دو نفر می‌شدیم، گاهی هفت نفر گاهی شش نفر، اما من ملازم ایشان بودم.

در این شش هفت سال آنچه که داشت اخذ کردم. در کرسی عرفان عالم بتمام معنا اشعارش، تفسیر عرفانی اش خدا ذلیل کند ذلیل شدند آنهاشی که نگذاشتند این مرد در حوزه علمیه قم بتدریس عرفان ادامه دهد. در فقه با قلم روان خودشان، مکاسب و معarme کتاب بیع آنهم ۵ مجلد کتاب اصول کتابهای سیر و سلوک از سن بیست، بیست و پنج سالگی، اسفار الصلوٰة، مصباح الهدایه از نظر اینکه ان تقوموا لله مثنی و فرادی این جمله را توجه کنید عرضم را به پایان میبرم آن شبی که بقم در روزش حمله کردند بندۀ در مدرسه فیضیه بودم. ناظر بودم آنروز حمله کردند. زدند کشتند عمامه‌ها را برداشتند از بالای پشت بام بروی صحن مدرسه فیضیه انداختند این را ما ناظر بودیم، می— آمدند در طبقه دوم هر کسی را که می‌گرفتند می‌زدند بعد از پله‌ها با لگد به صحن مدرسه پرتاب میکردند. اینها را ما دیدیم آمدند خدمت امام. در خانه‌شان بسته شد. در سوگ شهید عزیز، شهید بسیار گرانقدر منحوم حاج آقا مصطفی گفتند: این در را بیندید، خبر به امام دادند فرمودند: در خانه من بسته شود، فرزندان من در مدرسه فیضیه نقش بن زمین گردند. در را باز کنید اگر در را باز نکنید من حرکت میکنم، میروم در صحن مقدس فریاد میکشم و آنچه باید پیش بباید می‌آید. در را باز کردند گفتند: آقا امشب را اقلاد در خانه نمانید، امشب بجای دیگر تشریف بباید، دشمن تصمیم گرفته است این خانه را ویران کند امشب تصمیم‌های خطرناکی دارد. منحوم آیت‌ا... حاج آقا شهاب اشراقی آمدند خدمتشان عرض کردند، آقا امشب را شما در این

خانه نمانید. فرمودند من در این خانه می‌مانم همه بروید
حتی شما آقا شهاب بروید به میرزا نادعلی پیرمرد فرمود
برو حاج آقا آمیرزا رضا برو من امشب یکه و تنها در این
خانه می‌مانم.

ان تقوموا لله مثنی و فرادی. این بزرگمرد مصداق
واقعی این آیه شریفه است. واقعاً برای خدا قیام کرد. آن
روزی که حاضر نشدند به ایشان کمک بکنند، من پیش از
دوران انقلاب بگویم اما این مرد مثل کوه ایستاد، مقاومت
کرد و الان می‌بینم آنچه که ما داریم اگر دنیا الان متوجه
جمهوری اسلامی است همه و همه از برکت این ابرمرد
تاریخ است من آخر سخن عرض کنم که در یکی از کشورها
بودم. در این کشور بیگانه در تلویزیون عکس امام را با
عکس رئیس جمهور وقت آن کشور دیدم بزبان انگلیسی
حرف می‌زنند. من به آن کسی که همراه من بود. مترجم به
ایشان گفتم چه می‌گویند؟ گفت: رئیس جمهور آن کشور
می‌گوید: دنیا ما از دست این سید نجات دهید گفت موقعی
که بهائی‌ها اعلامیه داده بودند چرا اینقدر در کشور ایران
بهائی‌کشی می‌شود و همه بدستور این مرد بزرگ است کاری
کنید، فکری کنید تا این مرد از آنچه عقیده دارد، از
عقیده‌اش برگردد. پروردگارا به آبروی اولیاء و انبیاء و
مقربان درگاهت قسمت میدهیم آبروی جمهوری اسلامی ما
را در دنیا حفظ بفرما، پروردگارا به آبروی مهدی قسمت
میدهیم میدانیم قبر امام پر از نور است. نورانی تر بفرما
والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته.

پیام سرکار خانم فریده مصطفوی صبیه گرامی حضرت امام خمینی (رضوانا...) به کنگره بزرگداشت روحانی مجاهد میرزا کوچک جنگلی

ضمن درود به روان پاک رهبر کبیر انقلاب اسلامی
حضرت امام خمینی و سلام بر شهدای اسلام از صدر اسلام
تا شهدای انقلاب اسلامی ایران، شصت و نهمین سالگرد
شهادت میرزا کوچک خان جنگلی آن مجاهد و روحانی بزرگ
را گرامی میداریم. مردان بزرگ از صدر اسلام تا کنون در
مقابل ظلم و جور مستکبرین ایستاده و تا آخرین قطره خون
و آخرین نفس پایداری کرده‌اند. آنها با ایثار خون خود
استقلال و آزادی را به وطن برگرداندند. آنها با دادن
عزیزان و فرزندان خود مکتب، قرآن و دین خود را احیاء
کردند. آنها با شهادت خود شرف، افتخار، آیرو و حیثیت و
بزرگواری را برای کشور خود به ارمغان آوردنند. شیخ
فضل...ها، مدرس‌ها، میرزا کوچک خانها، در مقابل از
خدا بیخبران، وطن فروشان، خود باختگان، مزدوران اجنبی
ایستاده و جان خود را در راه تعالی اسلام از دست داده و
به این راه افتخار کرده‌اند و باعث سبلندی آیندگان خود

شده‌اند.

پویندگان راه امام حسین علیه السلام فرمیدند و خوب فرمیدند که چگونه باید زیست و چگونه باید مرد، و رهروان زینب سلام الله علیها می‌دانستند که چگونه پس از شهادت برادران خود، رسالت آنها را به انجام برسانند.

فرزندان امام خمینی در زمان پدر خود بهترین حامی و پشتیبان اسلام و انقلاب بودند و این حمایت را به بهترین وجهی به اثبات رسانندند. در راه اهداف مقدس خود چه ایثارگریها و چه جانبازیها کردند و برای دین و آئین و میهن خود افتخار آفرینی کردند نسلهای آینده بوجود پدران خود مبارات میکنند. اکنون روی سخن من به خواهران و برادران محترم است که پس از امام از این انقلاب نوپا که چون نوجوانی ده ساله است همچون چشمان خود مراقبت نمایند. که وصیت رهبر، امام و مقتدای آنهاست که از ملت ایران خواسته از این انقلاب حمایت نمایند و نگذارند که این انقلاب بدست نااهلان و نامحرمان بیفتد. تا در مقابل خون برادران خود سرافکنده و شرمسار نباشند پس از امام مسئولیت برادران و خواهرانما دو صد چندان شده است. انشا الله این مسئولیت را احساس کرده و رسالت خود را به انجام می‌سازند.

ما امیدواریم که با پشتیبانی بی بعد و حصر شما جوانان این انقلاب به پیروزی نهائی رسیده و روح امام عزیزمان از شما شاد گردد. انشا الله والسلام على من التبع الهدى.
* بسیار سپاسگزاریم از اینکه موفق شدیم از یادگار امام، رشحتی از فکر امام را به این کنگره اختصاص دهیم.

سخنرانی آقای صدر واثقی

بسم الله الرحمن الرحيم

قبل از شروع این بحث چند نکته‌ای را بعنوان تذکر عرض میکنم بnde ابتدائاً از برگزارکنندگان این کنگره که زحمتی را متقبل شدند و این کنگره را دائز کردند بسهم خودم تشکر میکنم و امیدوارم که نظائر این کنگره بمناسبت بزرگداشت شخصیت‌های دینی و مذهبی و ملی برگزار کنیم از اینکه حدود ۱۵ روز قبل به بندе اطلاع دادند که برای عرض سخنرانی در محضرشان حاضر شوم و در این کنگره شرکت بکنم این فرصت فرست بسیار کمی بود با توجه به اینکه بندе در کارهای تحقیقی وسوساس دارم و خیلی دقت میکنم مطالبی که تهیه میشود صحیح و مستند باشد در این فکر بودم چه موضوعی را انتخاب کنم برای این کنگره دلم میخواست لااقل در زمینه اساسنامه اتحاد اسلامی یا تعلیلی بکنم ولی دیدم که آن سند را تا من بخواهم بگیرم و استفاده بکنم مجال نیست ناگزیر اکتفا میکنم که در این جلسه چند

سند را معرفی بکنم این استادی که اینجا معرفی میشود از میان حدود ۱۵۰ سند انتخاب شده است. در مورد نهضت جنگل متأسفانه هنوز یک تاریخ جامع و مستند و کاملی تهیه نشده است. مواردی که افرادی خودشان شاهد نهضت جنگل بودند و فعالیت داشتند این کتابها جالب هست مفید هست ولی در آن حدی نیست که نهضت جنگل را بطور کامل من-

البدو الى الختم معرفی کرده باشد و من مطمئن هستم که درباره نهضت جنگل هنوز استاد زیادی هست که اینها منتشر نشده گو اینکه مقدار عمدہ‌ای از استاد جنگل از بین رفته و ظاهراً بدست دولتیها افتاده و معلوم نیست که اینها چه شده و سرنوشتی چطور است با مراجعه به وزارت خارجه کشورهای انگلستان و عثمانی و یا کشور خودمان و احیاناً بعضی کشورهای دیگر مدارک زیادی در این زمینه بدست خواهد آمد. در مورد لزوم تهیه این استاد مثالی می‌زنم: مؤلف کتاب سردار جنگل از خود مرحوم میرزا نقل میکند که میرزا یکروز در یکی از خیابانهای تهران قدم میزد و در این اندیشه بود که راجع به سرنوشت ایران چه باید کرد یک فرد گدائی بایشان برخورد میکند و با سماجت هرچه بیشتر تقاضا میکند که به او کمک بشود مرحوم میرزا وضع مالیش مساعد نبود خودش نقل کرده برای گوینده که من مفلس‌تر از این گدا بودم و در جیبم با تار عنکبوت بسته بود و به تعییر خودش بخیه به آبدوغ میزدم عذر خواستم از او و بوقت دیگری موکول کردم ولی این فقیر با سماجت هرچه بیشتر بدبالم آمد و رهایم نمی‌کرد و میگفت بمن کمک کنید بالاخره خیلی که او سماجت میکند، مرحوم میرزا

عصبانی و ناراحت میشود و کشیده‌ای بگوش آن گدا می‌زند که به زمین می‌افتد و اینطور که نوشته‌اند درجا فوت میشود مرحوم میرزا خودش را به شهر بانی معرفی میکند برای اینکه خودش را مستحق مجازات دانسته بود میخواهم اینرا عرض کنم آرشیو شهر بانی کل کشور حتماً باید اسناد و مدارکی در این زمینه داشته باشد اگر اهمال نکرده باشند از بین نرفته باشد و یا نپوسیده باشد. اهمیت تاریخ نهضت جنگل بنظر بندе برای تاریخ این کشور بسیار مفید است تاریخ مملکت، تاریخ این انقلاب، تاریخی نیست که یکنفر و دو نفر و ده نفر بتوانند بنویسند بخصوص با توجه به گستردگی که این تاریخ دارد، که بنظر بندе چون انقلاب آنها انقلابی است صد درصد مذهبی ریشه‌اش را باید از حادثه کربلا پیدا کرد بقول حضرت امام رحمة الله عليه که فرموده بودند هر چه داریم از عاشورا داریم باید از اینجا شروع کنند. بعدها نهضت‌های دیگری ایجاد شدند که این نهضتها و قیامها چه بنفع اسلام و کشور بوده و چه به نفع اسلام نبوده است باید بررسی بشود تا به انقلاب خودمان برسیم.

نکته دیگری که خواستم عرض کنم این مسئله است اساساً هر مورخی که چیزی می‌نویسد باید شرایط زمان و مکان را در نظر بگیرد که یک رهبر یک سردار یک قیام کننده عليه یک نظام و تشکیلاتش در چه شرایطی بودند فرضاً اگر ما در تاریخ جنگل و تاریخ مرحوم میرزا می‌خوانیم که میرزا نامه‌ای به لین نوشته نباید اینرا خدای نکرده دلیل بر بدی میرزا بدانیم و محکوم بکنیم باید شرایط زمانی و مکانی

را تفسیر کرد و بعد متن نامه را یا اقداماتی که شده مورد تحلیل قرار داد و بعد از آن ضبط کرد، از جمله این اسنادی که بندۀ عرض کردم یکی گزارشی است راجع به دستگیری منحوم میرزا ظاهراً به دولتیها یعنی به حکومت طالقان گزارش میشود که میرزا آمده اینجا با طرفدارانش و اقدام بکنید برای دستگیری ایشان این نامه از حکومت طالقان است تحت نمره ۸۸ بتاریخ ۱۴ قوس ثور ۱۲۹۸ متن این نامه این است «مقام منیع وزارت جلیله داخله دامت شوکته لیله ۲ شهر شعبان از قریه خسبان خبر رسید که میرزا کوچک خان با جمعی وارد طالقان بladرنگ براى کسب شرافت و نیکنامی پیرانه سر با ۵۰-۶۰ نفر شبانه رفتند که بعون الله او را دستگیر نمائید وقتی تلاقي نمود بدختانه معلوم گردید عده‌ای از اتباع ایشان و بدون اسلحه فرار آمدند در کمال افسردگی ۲۰ نفر را دستگیر بقیه فرار نمودند چون شب ظلمانی بود ندانست به کجا گریخته یعنی خان آجودان ژاندارمری که جهت گرفتاری ۲ نفر آلمانی که از محبس قزوین گریخته‌اند حاضر بوده، ۲۰ نفر فراریان جنگلی را تعویل مشارالیه داده که از این محیط خارج کنند از قرار استنطاق گویا قریباً میرزا کوچک خان به این محیط ورود نماید چون از هیچ طرف مفری ندارد شاید از این طریق سیر نموده از تیره کوهها خویش را [حکم خوانا نبود] به سوادکوه و استرآباد برسانند» حکومت طالقان نمره ۵۰۵ متعاقب این گزارش، گزارش دیگری است به این شرح «راپرت طالقان مورخه ۴ شهر شعبان ۱۳۳۷ مقام منیع وزارت جلیله داخله دامت عظمه یعنی خان آجودان

ژاندارمری با ۵ نفر تابین ۲۰ این کلمه چون به لحاظ ویرگول مشخص نکرده برایم مفهوم نبوده که بعدش دارد هفتم رجب ۳۷ آیا خواسته بگوید تا بین ۲۷ رجب یا تا بیست و هفتم رجب برای دستگیری ۲ نفر آلمانی، فراریان از قزوین بمعیت احمدخان وکیلی پشت ژاندارمری قشلاق وارد خاک طالقان دویم شهر جاری ۲۷ نفر از متواریان جنگل را که از سه هزار تنکابن راهی است که از سمت البرز میاید برای طالقان ۷ نفر به جوستان و ۲۰ نفر از راه الموت وارد خسبان و جزیتان شده دستگیر و روانه مرکز نموده»، سند دیگری که بعزمیانم نمایانگر مشکلاتی است که برای نهضت جنگل و جنگلیها وجود داشته این سند نشان میدهد که اینها یک عکاسی را که میخواستند ببرند در جنگل آنجا برایشان عکس بگیرد بچه طریقی متول شدند تا توانستند او را ببرند آنجا و از وجودش استفاده بکنند. «اداره نظمیه رشت سواد راپرت دایره تامینات بتاریخ ۲۶ شهر دلو لوی ئیل ۱۳۳۵ نمره ندارد مقام محترم ریاست تشکیلات و نظمیه رشت دامت اقباله عالی استحضاراً معروض میدارد دوسيه سید مرتضی عکاس چون مدته به جنگل رفته بود و عکس حضرات را بر می داشت مظنون دایره تامینات واقع گردیده و حسب الامر جلب و تحت استنطاق شرح مسافرت خودش را چنین میدهد که شبی یکنفر شیخ که هیچ سابقه با او نداشته آمده اظهار نمود که در دو فرسنگی شهر در یک دهی چند فقرات قبائله هست و باید عکس از او برداشته شود سه شیشه بردار که فردا برویم و پس از یکشب توقف مجدداً خودم شمارا بشهر عودت خواهم داد و

قرار شد که سی تومان هم بمن بدهد لذا فردای آنروز درشکه آورده و حرکت کردیم بطرف محل نور به پسیخان که رسیدیم از درشکه پیاده شدیم و دو راس اسب سوار شدیم و رفتیم به ده و در آنجا پیاده شده و قدری استراحت کردیم پس از اندکی شیخ به فرم مجاهدی درآمده و با چهار نفر تفنگدار دیگر شبانه حرکت کردیم رفتیم به ده دیگری در آنجا شب ماندیم و صبح گفتند که اسبابهایت را بیاور و عکس بردار من از شیخ پرسیدم قبله جات کجاست گفت همین‌ها هستند چون نمیتوانستم شما را با اسم جنگل بیاورم بدین طریق آوردم و گفت که باید در اینجا بمانی تا تمام عکس‌ها را چاپ کرده بعد بروی من جواب دادم که در اینجا هیچ اسباب ندارم چگونه میتوانم عکس چاپ نمایم گفت هرچه لازم باشد خودم برای شما خواهم آورد و بنده را آنجا در تحت نظر چند نفر تفنگدار ۵ ماه در آنجا نگاهداشت یکنفر دیگر خود که عکس بر میداشت و من چاپ نمودم و در این مدت مبلغ ۱۰۰ تومان بمن دادند و جز همان چهار نفر که تفتش کارهای مرا می‌کردند دیگر کسی را ندیده و نه با کسی حرف زدم وقت آمدن هم درست تفتش کردند که مبادا عکس یا شیشه همراه داشته باشم اینست تمامی تفسیر کار من که ابدأ مطلع از این مسافت خودم نبودم و مبلغی هم متضرر شدم و در وقت مراجعت ابدأ پیغام یا سفارشی برای احدي نیاورده‌ام حال جزای من بسته به نظریات اولیاء این امور است تحقیقات سید مزبور شخصی است این کلمه را باز نتوانستم بخوانم سید مزبور شخصی است تریاکی و ضعیف البنيه هر طور رای مبارکه است رفتار شود». این سند هم تصدیق شده که

برابر اصل مثل سند دیگری است. سومین سند که بعرضتان میرسانم نامه‌ای است مال کنسولگری روس به کارگزاری مقام خارجه گیلان وزارت امور خارجه «اداره روس سواد مراسله کنسولگری روس مورخه ۲۲ - پست ۱۹۱۵ نمره ۷۸۰۳ اداره جلیله کارگزاری مقام خارجه گیلان بوسیله مکاتبات عدیده که از طریق این کنسولگری به آن اداره جلیله شده از شرارت هالی طوالش خاطر عالی بخوبی مسبوق است (شارتی که اینها نقل می‌کنند در تاریخ نهضت مرحوم میرزا از ابرازهای بوده که علیه‌اش بکار برده شده مثل زمان ناصرالدین شاه که یا مظفر الدین شاه که به چهره‌های مذهبی و یا ملی نسبت باشی و بهائی میدادند). بعلاوه خاطر عالی آگاه است که یک عدد دیگر از اشرار بسرکردگی میرزا کوچک خان در ترکستان که تقریباً از آنجا به شهر ۶ ساعت راه مسافت دارد در کنار مرداد مسلم‌ساکن و مشغول جمع-آوری اسلحه و از دیاد نفوس خود هستند و بعضی اشاره را دعوت به حمل سلاح مینمایند چون تاکنون از طرف مامورین دولت علیه و مقیمین گیلان بر ضد آنها اقدام نشده همه روزه بر عده خود می‌افزایند چند نفر آذان و قزاق که مامور شده بطری فرومنات رفته‌اند به پیچوچه برای جلوگیری از میرزا کوچک و همراهان او اقداماتی ننموده‌اند لهذا: خواهشمند است قید فرمائید که برای سرکوبی اشاره طوالش و متفرق نمودن همراهان میرزا کوچک چه اقدامی اتخاذ خواهید کرد و نیز خاطرنشان عالی می‌نماید که چون قبل از طرف کنسولگری اخطار و تقاضا شده بود که از سوءقصد و شرارت مرتكبین فوق تا سرحد جلوگیری آورید

هرگاه خدای ناخواسته اولیاء امور دولت علیه را مستحضر فرمایند محل امضاء... سواد مطابق اصل است. مهر هم دارد.

این سومین گزارشی بود که خدمت شما عرض کردم یک نامه دیگری است از خود مرحوم میرزا به مجاهدین نوشته به لحاظ اینکه فرمودند که وقت را مناعات کنم از ذکر آن نامه صرفنظر میکنم و امیدوارم که با نیان این‌کنگره که زحمات فراوانی کشیدند و این مراسم را برگزار کردند انشاء الله برای سالهای بعد و دوره‌های بعد که چنین کنگره‌ای را برگزار میکنند با نظم بهتر و با تشکیلات بهتر باشد و جا داشت در اینجا از سران نهضتها و جمعیت‌هائی که در خارج از کشور ایران هستند و مبارزاتی علیه بیگانه دارند و میخواهند خودشان را از زیر سلطه اجانب بیرون بشنند دعوت می‌فرمودید. من دیگر عرضی ندارم موقتیت شما را از خداوند خواهانم.

* با تشکر از جناب آقای صدر و اثقی خدمتتان عرض کنم مقالاتی که برادران بزرگوار به عنوان سخنرانی ایراد فرموده‌اند بعد تنظیم خواهد شد و در اختیار عموم مردم قرار خواهد گرفت. معایبی که برای کنگره بنظر آقایان رسیده ما معتقدیم ما بنای برگزاری کنگره‌ای را نداشتیم. بنای ما بر این بود که یک بزرگداشتی را داشته باشیم، مثل سالهای گذشته و قبل ولی بعضی از دوستان و برادران مخصوصاً فرماندار محترم شهرستان فومن جناب آقای سرابی که الان در خدمت شما نشسته‌اند و من در خدمت ایشان هستم، اصرار کردند که ما یک کنگره‌ای را برای ایشان

تدارک ببینیم. اعتراضاتی وجود دارد قابل قبول است و برادران ما حرفهایی دارند نسبت به کنگره که حرفهایشان درست است و با حسن نیت هم حرف دارند. انشاءا... امیدواریم که برای شخصیتهای بعدی که کنگره برگزار میکنیم آنطور که دلخواه شما هست باشد.

از فرماندازی محترم شهرستان فومن، بخشداری، اطلاعات، کمیته انقلاب اسلامی، سپاه پاسداران، آموزش و پژوهش، ارشاد اسلامی فومن و همکاران سمعی و بصری استان، شهربانی، ژاندارمری، بسیج و صدا و سیما و روزنامه‌ها از همه تقدیر و تشکر میکنیم.

سخنرانی جناب آقای اصغر نیا

بسم الرحمن الرحيم میرزا کوچک خان گیله مرد
مسلمان

البته دوستان عزیزی که اینجا تشریف دارند صحبت
کردن و ما هم از آن استفاده کردیم من موضوع بحث میرزا
را مطرح نمیکنم. طرحی بدهنم رسید، چون ما مدت ده سال
اول انقلاب را گیلان نبودیم یا کردستان بودیم یا سمنان
همشهریهای ما گله میکنند که چرا برای گیلان کار نمیکنید
لذا اگر آقای مظفری اجازه بدند ما میخواهیم کاری را
برای گیلان شروع کنیم و نیت هم لله است نه ثبتی است نه
گروهی و نه جریانی و ما میخواهیم این گله میرزا را
انشاء الله از این پس نداشته باشیم که چرا مرده پرستیم ما
بیائیم زندگان خودمان را شخصیتهای را که وجود دارند
در مجلس خبرگان در شورای عالی انقلاب فرهنگی،
شخصیتهای در دانشگاه در حوزه که گیلانی هستند حتی در
دانشگاههای دنیا شناسائی و معرفی کنیم. ولی متاسفانه

همینکه فلان پروفسور فردا میمیرد، همه میگویند به به و چه چه لذا طرحی بنده بذهنم رسیده و تقریباً یکسال رویش کار شد و دنبال موقعیتی بودم که مطرح بکنم و آن انگیزه از اینجا شروع شد یک کنفرانسی سال پیش در لندن تشکیل شد و یک استاد الجزایری میگفت: آمریکائی‌ها بما پیشنهاد کردند راجع به دو موضوع کار شود یکی مارتیرولوژی و دیگر امامولوژی

مارتیر: Martyr همان واژه شهید است. آنها گفتند دو واژه را انقلاب اسلامی بوجود آورده که ما آنرا نمی‌شناسیم سرمایه‌گذاری میکنند در دانشگاه‌های کشور که این امامی که در ایران مطرح است معنی اش چیست؟ و شهید معنی اش چیست؟

این چه انگیزه‌ای است که ریگان گفته بود، با یک ملت دیوانه سروکار داریم که از خون نمی‌ترسد لذا ما تکیه بر میراث فرهنگی عظیمی داریم در جمهوری اسلامی ایران همین امامزاده ابراهیم و امامزاده هاشم مراکزی بود که به میرزا کوچک خانها انژری میداده و این قیامها منبعث از همان مروجین شیعه در این منطقه است لذا گیلان نقش عظیمی در ترویج مکتب جعفری دارد که ناشناخته است. لذا پیشنهادی که من دارم این است که یک مجمعی بعنوان مجمع گیلانشناسی تشکیل دهیم. از همه محققان در هر رده فکری هستند ما موقعی که در همین رشت دبیرستان میرفتیم، میرزا کوچک خان را یک دبیر بعنوان یک سوسیالیست مسلمان معرفی میکرد، بعد ما بهش میگفتیم اگر او سوسیالیست باشد و با روسها ارتباط داشته باشد، چرا

همینکه رد پای او را شناختند، همان محل گذر میرزا را بمباران کردند. لذا در این رابطه پیشنهاد من این است و هیچ جنبه مادی هم این مجمع نخواهد داشت. فقط از برادر عزیزمان جناب آقای حجه الاسلام مظفری و جناب آقای فرماندار و عزیزانی که اینجا تشریف دارند، خواهش میکنم این را توجه کنند که در هر کاری شما بخاطر اینکه اطلاعات داشته باشید نیاز به یک بانک اطلاعاتی دارید.

الآن راجع به کتابشناسی گیلان کاری نشده، راجع به میرزا کوچک خان من دیشب نگاه میکدم دیدم شش جلد کتاب بیشتر نیست و هر کس هم از دیدگاه خودش نوشه است ما باید بتوانیم به نسل انقلابی بگوئیم اولاً برای میرزا، مذهب عامل دینامیکی بوده که او را در این راه سوق داده دوم اینکه میرزا کوچک خان یک روحانی بوده و این کار را شروع کرده است چون باز هم فیلمهای که ساخته میشود و گفته‌ها و نوشه‌ها متأسفانه در آن راستا نیست.

فرض دیگر بنده این است در این مقطع که انشاء الله اگر خدا توفیق این کار را بدهد شروع بکنیم از همه همکاری میخواهیم این است که میخواهیم دولتی نباشد که یک عده بگویند چون دولتی هست ما همکاری نمی‌کنیم یک نهاد مردمی فقط امکانات میخواهیم چیزهایی که ما میخواهیم مثلًا کتاب چاپ بکنیم و یا فصلنامه‌ای بنام فصلنامه جنگل بچاپ برسانیم امکاناتش در اختیار ما قرار بگیرد.

الآن این کنگره‌ای که برگزار شد دوستان ما می‌دانند که هر واژه در امور بین‌الملل یک معنا دارد. سیمنار یک معنا دارد، کنگره یک معنا دارد در اینجا دبیرخانه‌ای موجود

نیست که نظریات را بنویسد که کی چه گفت و چه چیزهایی
باید پیگیری شود.

مسئله دیگر این است که برنامه آینده کنگره خواهد بود.
آیا در دو سال آینده کنگره دیگری اگر فرماندار اهل دلی پیدا شود
که به امر فرهنگی بها دهد ممکن است برگزار شود؟ لذا من
نظرم این است که اگر آقایان این سرمایه‌گذاری را بکنند
میرزا کوچک‌خان موضوعی است که حداقل ده سال می‌شود
راجع به آن کار کرد. من دیشب به آقای مظفری عرض کردم
شما یک تربیون آزاد بگذارید همچنانکه در همه کنگره‌ها و
سمینارهای بین‌المللی رسم است یعنی شخص ممکن است
سخنران نباشد ولی نظر داشته باشد. در این زمینه یک
دفتری، پرسشنامه‌ای، یک فرمی توزیع شود که نقاط قوت
و ضعف را خدمت شما انشاء‌الله ارائه دهند.

موضوع دیگری که باید عرض بکنم و انشاء‌الله گیلان
را از این ناشناخته شدن درآوریم رجال گیلان ملا عبد‌الرزاقد
فیاض لاهیجانی و ملافیض کاشانی که هر دو داماد صدر—
المتألهین بودند جامعه ما نمی‌دانند. ملا صدرائی که در
فلسفه آنگونه نامدار هست یک دامادش از لاهیجان بود و
یک دامادش از کاشان که این ملافیاض است و آن ملافیض.
مورد دیگر این است که حزین یک مورخ عظیم است. شعراء،
هنرمندان، نویسندهان، هنوز امروز هم در دانشگاه آمریکا
افرادی را برای شما میتوانم نام ببرم که از گیلان هستند.
پروفسور سمیعی که آیت‌ا... خامنه‌ای هم به حضور
پذیرفتند ایشان یک رشتی است وقتی که عمل جراحی در
آمریکا دارد با هواپیما با همان لباس از محل بیمارستان

سوارش میکنند. میرود عمل میکند تا دالاس و بر میگردد. لذا ما یک مقدار استعدادهای شکوفائی که در منطقه هست بیشتر شناسائی بکنیم و این مجمع انشاءالله در این محل مقدس و این روز عزیز اعلام موجودیت بکند. از همه میخواهم هر متبعی که دارند مثلا عکس این کاس آقائی که دیروز صحبتش شد کاس آقایی که سر مرحوم میرزا را دزدید و آورده به پیکرش چسباند عکیش را ما پیدا کردیم. یا این مواردی که آقای صدور واثقی میفرمایند در وزارت امور خارجه در بخش اسناد چیزهای مهمی وجود دارد ولی یک اشکالی دارد که اگر همیشه کار فردی بکنیم، به آن کار دسته جمعی نیاز مبرم است که انشاءالله با کمک شما بدست میآوریم.

من فقط دو بیت شعر را که بیاد امام عزیzman هست و
هرچه داریم از امام است میخوانم و عرضم را تمام میکنم
که کار میرزا هم کار با قلوب بود.

مشنو از نی، نی نوای بینواست

بشنو از دل، دل سرای کبریاست

نى چو سوزد، تل خاکستر شود

دل چو سوزد خانه دلبر شود

بيان همه شهداً بسیج و شهداً گمنام الفاتحه مع الصلوات

سخنرانیهای روز سوم کنگره سلیماندار اب ۱۱ آذر (اختتامیه)

* با یاد رهبر، امام، مقتدا و پیشوای مسلمانان و مستضعفان جهان حضرت امام خمینی و با گرامیداشت سالروز شهادت رهبر و سردار نهضت انقلابی جنگل میرزای بزرگ اختتامیه کنگره بزرگداشت آن شهید راه اسلام و وطن و رهایی کشور عزیzman ایران از بند سلطه چباران و توسعه طلبان و تجاوزگران و مستبدان و خودکامگان را با سرود جمهوری اسلامی ایران آغاز میکنیم.

از گروه موزیک نیروی دریائی از همه کسانی که در بزرگداشت میرزا در نهایت صمیمیت و صداقت این کنگره را یاری کردند تشکر میشود مخصوصاً از فرماندار محترم شهرستان فومن و نماینده محترم مردم فومن که بسیار با جدیت و دلسوزی و پیگیری در عظمت این کنگره ما را یاری کردند. با آرزوی توفیق و سلامت و دوام پر برکت برای مقام معظم رهبری انقلاب و همه یاران صدیق جمهوری

اسلامی ایران و با عرض تشکر از همه شرکت‌کنندگان گوش
می‌سپاریم به آیاتی از کلام خداوند تبارک و تعالیٰ.
میهمانانی از آغاز کنگره تا الان با صمیمیت خاص
خودشان در اینجا حضور دارند، شخصیت‌هایی مثل آقای دکتر
الهی قمشه‌ای و جناب آقای دکتر صدر و اثقی حضرت، حجۃ
الاسلام والمسلمین جناب آقای علی دوانی، رئیس و استاد
بزرگ انجمن خوشنویسان آقای میرخانی و بقیه میهمانان
بزرگی که با ما همراهند و همچنان زینت‌افزای مجلس ما
هستند. از برادر خوبمان جناب آقای صاحبی مسئول کیمیان
اندیشه خواهش میکنیم که تشییف بیاورند و مطالبشان را
در اختتامیه کنگره مطرح کنند.

رویارویی با نهضت میرزا کوچک خان
در روند انقلابی زدایی از تاریخ و فرهنگ ایران

سخنرانی جناب آقای محمدجواد صاحبی مدیر مسئول
و سردبیر محترم کیهان اندیشه

بسم الله الرحمن الرحيم و الصلاة و السلام على رسول
الله و على آل الله و لعنة الله على أعدائهم أعداء الله.
هدیه به روان تابناک پیامبران، امامان، مجاهدان و
شہیدان صلواتی ختم کنید.

در این محفل با صفا و باشکوه که به یاد سرداری بزرگ
از سرداران اسلام تشکیل شده است، البته می‌باشد
بزرگانی از اهل فضل و تحقیق افاضه‌می فرمودند کما اینکه
در طول کنگره از افاضات آنها استفاده برده‌ایم. بنده از
اینکه مطلبی در این مجلس با عظمت عرض کرده باشم منصرف
بودم، نظر به امر دوستان، فضلاً، مخصوصاً ریاست محترم
جلسه امثال امر کردم و چند نکته‌ای را بعرض حضار عزیز

می‌رسانم. بندۀ فکر کردم راجع به نهضت‌های اسلامی و عناصر مهم در این نهضت‌ها اشاره‌ای داشته باشم، دیدم این بحث در این روز و در این جایگاه که مزار سردار جنگل است چندان تناسبی ندارد و لذا به مطلب دیگری اشاره می‌کنم:

یکی از مسائلی که برای تاریخ ما و برای آینده ما و برای نسل امروز و فردای ما، یک مسأله بسیار مهم و حیاتی است، و من به همه عزیزانی که اهل تحقیق و پژوهش هستند خصوصاً محققان بزرگ که برخی از آنان در این مجلس باشکوه حضور دارند عرض می‌کنم، این است که اصولاً یک تفکر انقلابی زدایی از تاریخ و فرهنگ اسلامی، بهویژه در جامعه علمی و ادبی ما دیده می‌شود و این به عنوان یک زنگ خطی است برای همه پژوهشگران و محققان و آنها که به اسلام و فرهنگ اسلامی دلستگی دارند. البته اگر کمی دقت کنیم و تاریخ را از این زاویه نگاه کنیم درمی‌یابیم که مصلحان بزرگ و انقلابی از دیرباز همواره مورد هجوم عاقیت‌طلبان آزمند، زورمندان زرمند و واپستگان آنان قرار داشته‌اند و در زمان حیات آن بزرگواران و حتی پس از آن، به تحریف شخصیت آنان می‌پرداخته‌اند. بدیهی است که خلق و خویانقلابی با تمایلات نفسانی دنیاطلبان و قدرتمداران سازگاری ندارد، از این‌رو هر کس متناسب با خواهش‌های خویش خبری، سخنی، اظهار نظری درباره این ستاره‌های درخشان ابراز می‌دارد و همچون غباری و یا لکه ابری چهره آنان را مبهم و مخدوش می‌سازد. قرآن کریم در آیات بسیاری به این دسته از قضاوت‌های نابجا و

تهمت‌های ناروا نسبت به پیامبران و مصلحان اشاره دارد. روحیه انقلابی که گلواژه‌های عدالت، ایثار، شجاعت، زهد، جهاد و اجتهاد را با توحید پیوند می‌زند و همه اینها را پرتوی از تجلیات الهی در جان و روح بشر می‌داند، بی‌تردید با هرگونه استبداد و استعمار و استثمار و فزون طلبی سر ناسازکاری دارد و این واژه‌گان را مظاهر شرک می‌شمارد و پیوسته بر نفسی و زدودن آنها از جامعه انسانی همت می‌گمارد. از اینبtro، بر ریاست طلبی، رفاه طلبی، فرصت طلبی و دیگر مطالبات نفسانی خط بطلان می‌کشد.

برای همین است که مسلمان مصلح انقلابی، برای دنیا طلبان غیرقابل تحمل می‌شود و نام و یاد و فرهنگ او همواره مورد هجوم، حرامیان و فسادگر ایان قرار می‌گیرد، کم نیست توطئه‌هایی که از سوی مفسدان و گمراهان برای از میان بردن امامان شیعه و فرهنگ و نام و یاد آنها در طول تاریخ بکار گرفته شده، که تحریف اهداف و آرمانهای آن بزرگواران به عنوان آخرین سنگر گمراهگران هنوز هم فعال می‌باشد، راستی سخن از انگشت قیمتی، امام زاده و مجاهد علی(ع) و عمامه زربفت و جواهرنشان حسین(ع) و دستگاه مهمانپذیر و خدم و حشم امام دوم و امامان دیگر بزرگوار از جانب چه کسانی و برای چیست؟

چرا هنوز هم که هنوز است بدلیل اعتقادات و افکار عمومی اگرچه جرأت مخالفت صریح با معصومین(ع) از بدخواهان سلب شده است اما این گستاخی نسبت به پیروان صادق آنها از بین نرفته است. و تا مراکز علمی و مجتمع دینی ما ریشه دوایده است، همین حالا زمزمه‌هایی حتی

در باره امامزاده‌ها و صحابی انقلابی از جانب مقدس نماها شنیده می‌شود که نسبت به دیانت و اعتقادات آن بزرگواران ایجاد تردید می‌نماید. تا جایی که عناصر صالح ولی ساده و ناآگاه را وادر می‌سازد تا نسبت به ساحت مقدس آن اسوه‌های عالی عالم بشریت اسائمه ادب کنند.

شما ببینید از آغاز تاریخ اسلام تاکنون هر انقلابی مسلمانی که برای اصلاح جامعه اسلامی قیام کرده است در کنار حرکت اصلاحی او همواره شبیه‌ها، علامت سؤالها و مواردی که آن نهضت را زیر سوال و ابهام می‌برد مشاهده می‌شود. من متأسفم که برخی از مسلمانان، حتی پژوهشگران و محققان از مسلمانان تحت تأثیر القائنات سوء دشمنان اسلام و فرهنگ اسلامی قرار می‌گیرند و گاه بی‌محابا سخن می‌گویند و احیاناً این سخنان و این مطالب را روی کاغذ می‌آورند و منتشر می‌کنند.

در همین روزها وقتی در محافلی صحبت از تاریخ اسلام و نهضتهای اسلام می‌شد، حتی برخی از محققان، گاهی بزرگانی را زیر سوال می‌بردند که اگر این چهره‌ها را از تاریخ و فرهنگ اسلامی حذف کنیم دیگر، هیچ نقطه افتخاری برای اسلام باقی نمی‌ماند. هنگامی که از بزرگان و مجاهدانی چون زید بن علی(ع) سخن به میان می‌آید برخی از محققان ما فوراً علامت سوال می‌گذارند و ابهام ایجاد می‌کنند. چرا؟ مگر نه این است که زید بن علی شخصیتی بود که فرمود: به خدا قسم دوست دارم برای چند بار مرا بسوزانند اما امر این امت اصلاح شود. این همان زیدی است که وقتی نیمه‌های شب بطرف مکه

حرکت می‌کرد به دوست خودش گفت: آن ستاره‌ای که آن دوردست است می‌بینی؟ آن ستاره ثریا است! بخدا قسم دوست داشتم به آن ستاره چسبیده بودم از آن بسوی زمین پرت می‌شدم و قطعه قطعه می‌گردیدم اما جامعه اسلامی بواسطه این فدا شدن من اصلاح می‌شد. یک فردی با این ایشار، با آن فهم از قرآن و اسلام که حلیف القرآن، یعنی هدم قرآن لقب یافته بود. او کسی بود که شب‌زنده‌داری و تهجدش را هیچکس حتی مخالفینش انکار نکردند. شخصیتی که درباره او امام صادق (ع) فرمود: اگر پیروز می‌شد وفا می‌کرد بما، و حکومت را در اختیار ما می‌گذاشت. آنهمه مطالب درباره اعتقادات او و ارادتش به خاندان عصمت و طهمارت و به اهل بیت اطهار تا جایی که دوازده امام و چهارده معصوم را در روایت اسم می‌برد. و اعتقاد خود را اعلام می‌کند. بعد شما ببینید این فرد را طوری زیر سؤال می‌برند که محقق امروز ما تحت تأثیر قرار بگیرد و سعی در انتشار رساله‌ای در باب فساد عقیده زید بن علی داشته باشد.

من فکر می‌کنم اگر اینها جرأت داشتند، امام حسین را هم زیر سؤال می‌بردند، منتهی زیر سؤال بردن امام حسین با این اعتقادات مردم کار ساده‌ای نیست. البته همان را هم کردند، اگر نتوانستند شخصیتش را زیر سؤال ببرند اما اندیشه و نهضت بزرگ او را تحریف کردند. این برخورد هایی که با مصلحین بزرگ شده است. با افرادی چون سید جمال اسد آبادی که متأسفانه دوستان هم تحت تأثیر قرار گرفته‌اند و اگر نبود تحقیقات مفید و ارزش‌نده‌ای که در این

باب ارائه شده است به تحقیق نام او از شمار مصلحان و
مجاهدان حذف شده بود.

اما این برخورد که با نهضتها، انقلابها، مجاهدین
بزرگ‌ئ اسلامی شده دلایلی داشته است که من در این فرصت
کوتاه به آن اشاره می‌کنم.

عددی از کسانی که با انقلابها و مجاهدین مخالفت
کرده‌اند به این دلیل بوده که من عوب دشمن شده‌اند. برایشان
دشمن؛ سلطوتش، هیبتش، و عظمتش آنقدر بزرگ‌ئ بوده که
فکر می‌کردند که دیگر بر این دشمن نمی‌شود پیروز شد و
اصولاً مخالفت با حکومتها و قدرت‌ها کاری عبث است و مایه
هدر دادن مال و جان انسان‌هاست، لذا باید قدرت را پذیرفت
و در برابر آن تسلیم شد. اصلاح را تا جایی می‌توان ادامه
داد که قدرت‌ها پذیرند و گرنه فایده‌ای ندارد حتی در نهضت
میرزا هم این خط و این تفکر بوده است. مرحوم میرزا از
طرف افرادی توصیه می‌شده است به اینکه این قیام، این
انقلاب، این مقاومت فایده‌ای ندارد و لذا جز هدر دادن خون
مندم نتیجه‌ای در بر نخواهد شد. از جمله «سید مهدی فرخ
معتصم‌السلطنه» می‌گوید: من جنگلیم را متوجه کردم که در
مقابل دولت انگلیس، از پشه در مقابل فیل هم کوچکتر و
بی‌همیت‌تر هستند و لذا مخالفتشان حاصلی نخواهد داشت.
در تاریخ آمده است که برخی حضرت امام حسین(ع) را
نیز نصیحت می‌کردند که راه دیگری انتخاب کنید و خونتان
را هدر ندهید. و به میرزا هم می‌گفتند شما از پشه در مقابل
فیل کوچک‌ترید مقاومت شما اثری ندارد، اما مصلحان
انقلابی این منطق را با قاطعیت رد می‌کنند، چنانکه مرحوم

سید جمال اسدآبادی می‌گوید: اگر بریتانیای کبیر یک فیل باشد و مسلمانها هر کدام یک پشه چنانچه همه این پشه‌ها در گوش فیل انگلستان وزوز کنند لااقل گوش او را کر خواهند کرد. مصلحین اولاً به انجام وظیفه امن شده‌اند. می‌گویند ما وظیفه امان را انجام می‌دهیم، می‌خواهد جامعه در واقع اصلاح بشود یا نشود. لذا امام امت رضوان‌الله‌علیه بر این مسئله تأکید می‌فرمود که ما امر به تکلیف شده‌ایم، امر به پیروزی نشده‌ایم، ما وظیفه‌مان این است که قیام به عدل کنیم، قیام به قسط کنیم، قیام به اصلاح جامعه کنیم حالا نتیجه چه می‌شود، مأمور به نتیجه نیستیم مأمور به وظیفه هستیم. پس دسته اول کسانی بودند که ناصح بودند و نصیحت می‌کردند و این قیام و سایر انقلابیها را هدر دادن خون مسلمین می‌دانسته و می‌دانند. و لذا تزشنان این است که در برابر قدرت نباید مقاومت کرد.

دسته دیگری چون به دین و سنن مذهبی بدین هستند با مصلحین از جمله منحوم کوچک جنگلی به مخالفت بر می‌خاستند، از این رو هر قیامی و هر حرکتی که صبغه و رنگه دینی داشته باشد را تخطیه می‌کنند. اینها معمولاً میرزا را بخاطر دلبستگی اش به اسلام محکوم می‌کنند، چنانکه کسر وی صاحب تاریخ مشروطه و صاحب تاریخ آذربایجان «جنگلی‌ها» را مردانی کوتاه‌بین و ساده معرفی می‌کند که راه روشنی را برای خود نمی‌دانستند و لذا کارشان ناپسامان درآمده است. شماری از این دسته میرزا را بخاطر اعتقادش به اسلام می‌کوبند، می‌گویند: معتقد به قضا و قدر بوده، همیشه در مقاطع حساس دست به استخاره می‌زده، در حالی که با آنکه

میرزا مسلمان پاک اعتقادی بوده اما اینطور نبوده که در هر وقت و بیوقت دست ببرد به تسبیح و فوراً استخاره کند. گاهی وقتها بعضی مطالب اغواکننده است. خیلی‌ها هستند در مقام تردید به قرآن مراجعه می‌کنند و یا استخاره می‌کنند. اما نه اینکه همه‌جا و همه‌وقت و در همه مقاطع استخاره می‌کرد. بهر حال این دسته بخاطر مخالفتشان با اسلام و فرهنگ اسلامی سعی می‌کنند مصلحین بزرگ، مجاهدین سترگه از جمله میرزا را زیر سؤال ببرند، البته کسری نظرش نسبت به همه مجاهدین اسلام همین است. سید جمال‌الدین و کواکبی را هم در یکی از کتابهایش محکوم می‌کند که اینها می‌خواهند از راه اسلامی که ۱۴۰۰ سال پیش ظهور کرده و احکامی برای آن دوره و موقع آورده، جامعه انسانی را اصلاح کنند. ولذا آنها را مورد طعن و تمسخر قرار می‌دهد. کسری با این دیدگاه به نهضت مرحوم خیابانی هم علا خیانت کرد، بخاطر اینکه خیابانی بهر حال فرد مسلمانی بود.

دسته دیگر کسانی هستند که جزء دشمنان اصلی مجاهدین بشمار می‌آیند و به تعبیری دشمن رویارو هستند، این عده البته چیز‌هایی می‌گویند و من معتقدم که دشمن وظیفه اش همین است. خوب کسی که دشمن است نمی‌شود از او انتظار داشت که بباید از خصم خود ستایش هم بکند. ولذا از رضاخان و از انگلیس و روس که بباید توقع داشته باشید که ببایند از میرزا تجلیل بکنند. آنها وظیفه شان سمپاشی بود. ولذا میرزا را فردی غارتگر و از اشرار معرفی می‌کردند. چنانکه ناظم‌الاسلام که بنظر من گرایش به انگلیسی‌ها

دارد، او و یارانش را در ردیف اشرار و غارتگران بشمار آورده.

همانطور که سرپرسی سایکس ژنرال ارتش انگلیس، میرزا را با جبگیر خوانده و اقدامات بریتانیا را در سرکوب او عامل مؤثری برای حفظ حکومت مرکزی بشمار آورده است، اما همین ژنرال انگلیسی با این عبارات دروغ خویش را فاش می‌سازد او می‌نویسد: «میرزا کوچک اتحادیه‌ای بنام اتحاد اسلام تشکیل داد، اعضای این اتحادیه قسم یاد کرده بودند که تمام متجاوزین خارجی را از خاک مقدس ایران بیرون کنند و تا وقتی که این وظیفه‌شان را به انجام نرسانده‌اند سر خود را نتراسیده و ریش را حنا نبندند. پیروان او حدود سه هزار نفر اما نفوذ و شمرت وی خیلی خارق العاده بود. بدون شک محرک کوچک‌خان احساسات میهن‌دوستی بود او جدا اظهار می‌داشت که نمی‌تواند خود را در شمار بدترین خوبان محسوب می‌دارد. او هیچگونه تردیدی در اذیت و آزار رساندن به دولت ایران که وی را بدترین بدکاران می‌دانست نداشت... حکومت ایران در مقابل این جنبش تقریباً ناتوان بود و اگر اقدامات بریتانیای کبیر نبود احتمال می‌رفت که او سلطنت را منقرض کند. تناقض گویی این ژنرال انگلیسی تائیدی است بر این گفته قدیمی که دروغگو کم حافظه است.

کمونیستها نیز نوشتند میرزا یک فرد فنا تیک و مرتاج بوده است و البته آنها از میرزا صدمه دیدند و می‌بایست به وظیفه خود عمل کنند.

دسته چهارمی که با انقلابها، مجاهدین و از جمله میرزا مخالف بوده و می باشند مقدس ناماها هستند. نظرم این است که کار دسته اخیر از آن دو سه دسته خطرناکتر است. چون حر به شان تیزتر و برند تر است و از پشتوانه عوام برخوردارند. این مقدس ناماها معمولاً بزرگترین ضربه ها را به اسلام، مجاهدین، نهضتها، انقلابها زده اند. اینها، عایقیت طلبانی هستند که می خواهند وضع موجود و بی عرضگی و عایقیت طلبی خویش را توجیه کنند. لذا برای این منظور دیگران را تخریب می کنند. مجاهدین، مبارزین، انقلابها را زیر سؤال می برند تا پتوانند خودشان را موجه جلوه بدند. از کسانی که به نهضت میرزا بی مهری و بیوفایی کردند و هنوز هم سعی دارند با اما و اگرها میرزا و سایر مجاهدین را زیر سؤال ببرند همینها هستند.

اینها یا جاہل هستند و یا تجاہل می کنند و برخی از آنها بدلیل وابستگی به قدرت‌ها تعهد دارند، بدون اینکه شرایط زمانی را متذکر شوند، و جنبه‌های مختلف را در نظر داشته باشند. چوب و چماق تکفیر را همواره در دست دارند و انتظار می کشند تا اگر مصلحی، مجاهدی سر بلند کرد او را مورد حمله قرار دهند. مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی را بابی بهایی و اشتراکی معرفی می کردند و حالا می بینند اینها خریدار ندارد. سند فراماسونی برایش نشر می دهند و برای اثبات فساد اخلاقی وی، برایش معشوقه درست می کنند و ...

شما ببینید این نهضت بزرگ که به پیروزی رسید، این انقلاب اسلامی را چه درباره اش گفتند. امروز هر سخنی

که از هر دهتی بیرون بیاید، هر نوشته‌ای که روی کاغذ نقش بندد، برای فرد اسنادی خواهد شد که بدان استناد می‌کنند که کمترین اثر آن ایجاد شببه است. همانطور که برای ما امروز چنین است و بی‌تردید روشن کردن آن نقاط ابهام، مستلزم صرف وقت و نیروی بسیار خواهد بود. ولذا راجع به همین انقلاب اسلامی، اگرچه مطالبی را، بی‌حساب و یا روی عناد و اغراض مختلف گفته و یا نوشته باشند، بهر حال وقتی بصورت کتاب درآمد بعدها بدان استناد می‌گردد، آیندگان می‌آینند و می‌گویند فلانی هم در کتابش این را نوشت این سند خواهد شد.

راجع به میرزا بهر حال اسنادی وجود دارد، محققین با ایستی شرایط زمانی میرزا را تحلیل کنند. اولاً باید کوچک جنگلی چهره‌اش را تصویر کرد. مسلمًا کوچک جنگلی مجده دین نیست. لیدر مذهبی هم نیست، لذا توقعی که از سید جمال می‌رود توقعی که از یک مرجع تقلید مثل امام می‌رود، از میرزای جنگلی نمی‌رود میرزا یک انسان مسلمان و مجاهد پاکبازی بود که خود را فدای اسلام و مسلمانها و آزادی کشور کرد.

البته او به پیروی از مصلحان مجاهد، منادی اتحاد مسلمانان علیه خطراتی که دنیای اسلام را تهدید می‌کرد بود و می‌کوشید تا احکام نورانی اسلام را حتی المقدور در حوزه قدرت خویش عملی سازد، چنانکه اجرای برخی از حدود شرعی را در جنگل با نظارت علماء لازم می‌شمرد. و غیرت دینی و دلبستگی او به اسلام و تعبد وی به فرائض مذهبی به همراه حس وطن‌دوستی و آرمان‌خواهی، سرانجام

وی را در ردیف اصلاح طلبان مسلمان درآورده است.
ثانیاً شرایط زمانی را باید تصویر کرد. کشوری که سه قدرت بزرگ او را محاصره کردند روس و انگلیس و عثمانی، حکومت مرکزی هم تابعی است از این سه قدرت (منظورم از حکومت مرکزی سیاستمداران هستند که بالاخره به یکی از این قدرتها مخصوصاً روس و انگلیس وابستگی داشته‌اند) در این میان میرزا به عنوان یک رزمnde مسلمان در گوشه‌ای از مملکت قیام کرده است. اول علیه تجاوز بیگانه که اگر دشمنی به سرزمین اسلام حمله کرد بر همه مسلمین فرض و واجب است که از جان و مال مایه بگذارند و دشمن بیگانه را دفع کنند. اگر دزدی به خانه ما حمله کند وظیفه داریم که حمله‌اش را دفع کنیم و اگر کسی کشته شود از شمار شهیدان است. حالا یک کسی در این گوشه از مملکت که در محاصره و تجاوز دشمن قرار گرفته قد علم کرده، می‌خواهد دشمن را دفع کند. از آنطرف حکومت مرکزی را چون وابسته به قدرت می‌داند با او هم نمی‌تواند بسازد. او را هم سدی در پناپرش می‌پنداشد، و درست هم هست. بنابراین طبق موازن و یا مناسباتی که برقرار کرده است اندیشیده که اگر به این دشمن مقداری کمتر حمله کند یک مجالی پیدا خواهد کرد که آن دشمن بزرگتر و قویتر را بیرون کند و لذا آمد با بشویکها با شورویها قراردادهایی پست، منت‌ها سعی کرد آن اعتقاداتش را حفظ کند.

ممکن است امروز بعد از شصت و نه سال که از شهادت میرزا می‌گذرد ما بنشینیم تحلیل کنیم و بگوییم کار میرزا کار غلطی بوده، اما شما خودتان را بگذارید جای میرزا،

مکان و زمان میرزا را تصویر کنید. یک آدمی که در گوشه‌ای از این مملکت، حکومت مرکزی با او مخالف است، انگلیس با او مخالف است، سرانجام روسها نیز به مخالفت با او پرداخته‌اند، در میان یارانش حتی یک آدم درست و حسابی کمتر پیدا می‌شود. من آنها یی را که با میرزا بودند، همراه او جنگیدند و شهید شدند، آنها را نمی‌خواهم بگویم، آنها که بسیاری شاید اهل نظر نبودند، در حد تصمیم‌گیری نبودند. کوچک جنگلی انسان مجاهدی است که حتی نزدیکترین دوستانی که در سطح رهبری بودند به او خیانت کردند. انسانی که قبل از اینکه فدای دشمن بشود، توسط دوست از پا درآمد. دوست‌نماهای منافقی چون احسان‌الله خان، خالو قربان، حیدرخان عمادوغلی و مانند اینها، در عین حال با آنکه در باطن، خود را تنها احساس می‌کرد، هنگامی که خواست با بشویک‌ها قراردادی بینند گفت:

۱- مشروط به اینکه بشویک‌ها تبلیغ عقاید کمونیستی نکنند.

۲- تبلیغی علیه سنن و شعائر مذهبی اسلام ننمایند.

شما ببینید چگونه از اعتقادات و عقاید خودش پاسداری می‌کند. حالا آنها خیانت کردند، مسئله دیگری است، آنها همواره شیوه و روشنان چنین بوده است و لذا به قدر تهای بزرگ اعتمادی نیست. من نمی‌خواهم همه کارهای میرزا را توجیه کنم. هر انسانی معصوم نیست، یک وقتی ممکن است مرتکب خطایی هم بشود، همه بزرگان غیر از ائمه معصومین خطأپذیرند. اما می‌خواهم بگویم یک انسان مجاهد و مبارز و مسلمانی که تنها و غریب است و حتی نزدیکانش

به او خیانت می‌کنند، بیش از این از او انتظاری نیست.
من میرزا را به عنوان یک مسلمان مجاهد تقدیس و
تکریم می‌کنم و عقیده‌مند هستم که توطندهایی که علیه
میرزا می‌شود از نوع توطندهایی است که برای سایر
مجاهدین، انقلابیون و مصلحان بزرگ در جریان است. از
این نظر کسانی که تاریخ می‌نویسند، تاریخ اسلام می‌
نویسند، توصیه‌ام این است که این تنها میرزا نیست که
مورد حملات مختلف قرار گرفته است، همه مجاهدان و
مصلحان در معرض همین حملات ناجوانمردانه هستند. و
لذا بایستی تاریخ را از نو نوشت، بایستی به این گوشه‌ها
و زوايا توجه داشت.

من بیش از این مصدع اوقات عزیزان و حضار مجلس
نمی‌شوم و امیدوارم که این محفل بزرگ و با عظمت،
منشائی شود برای بازشناسی تاریخ و فرهنگ ایران و
اسلام و مخصوصاً شناساندن شخصیت بزرگ میرزای جنگلی.
از دست‌اندرکاران این کنگره بخطاطر کار بزرگی که
انجام دادند تشکر و تقدیر می‌کنم و اینکه به حق در این
فرصت کوتاه بهتر از این نمی‌شد، انشاء الله در آینده
تلاش‌های بیشتری کنند تا محققان با دست پر در این محافل
و مجالس حاضر شوند والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته.
*

با تشکر فراوان از صحبت‌های محققانه و فاضلانه
برادر بزرگوارمان جناب آقای صاحبی مسئول کیهان‌اندیشه
من همینجا می‌همانانی را که عازم تهران هستند بدرقه
می‌کنم. جناب تیمسار پارسا فرمانده محترم نیروی دریائی،
نماینده محترم ژاندارمری، جناب آقای مهندس دهگان مدیر

کل ارزیابی وزارت راه و تراپری و بقیه بزرگانی که لحظه به لحظه همراه گام به گام ما بودند تشکر و تقدیر میکنم. جناب حجه‌الاسلام مرتضوی که امام جماعت این مسجد هستند و هر ساله ما زحمات فراوانی برای ایشان فراهم میکنیم. البته ایشان عاشق میرزا هستند تشکر و سپاسگزاری میکنم.

یک نکته‌ای را من از صحبت‌های جناب آقای صاحبی عرض کنم. امام جمعه لیمنچول یک نامه‌ای را بصورت نظم درآورده که در مورد استخاره است برای میرزا می‌نویسد که شما از جنگل بیایید بیرون مبارزه را علنی بکنید و شروع کنید که مردم تشنگ هستند شما حضور داشته باشید و مردم پشت سر شما قیام میکنند.

تقریباً درخواست عجولانه‌ای از میرزا کرده بود و اتفاقاً چون آن نامه بصورت نظم بدست میرزا رسیده بود، میرزا هم از یکی از شعرها که جزو نهضت جنگل بود و همراه آنها بود درخواست میکند که بصورت نظم جواب را به امام جمعه لیمنچولی بدهد و معنی آن شعر که در جواب امام جمعه نوشته بود این است

مرد حق اول اندیشه میکند آنوقت کار را شروع میکند و من عرض کنم برای تایید فرمایش جناب آقای صاحبی اعتقاد میرزا به استخاره معنی‌اش این نبوده که تمام کارهایش را با استخاره انجام میدهد. من فکر میکنم این شبیه‌ای که در اذهان است به این دلیل است آنها موقع استخاره را نمی‌دانند و فکر میکنند که استخاره کار بدی است.

ما در گیلان محققان بزرگی داریم که دارای آثار ارزشمندی هستند و شاید مطالب جامعی هم درباره مرحوم میرزا دارند مثل جناب آقای میرابوالقاسمی و دیگران که در بزرگداشت‌های گذشته در خدمتشان بودیم و در کنگره خدمتشان هستیم. اگر برای سخنرانی از آنها دعوت بعمل نیامده معنی اش این نیست که ما آنها را یا نمی‌شناختیم یا قصد اسائه ادب داشتیم هدف این بود که شاید منویات مقدس خود آنها این بود که میرزا را از مرزهای استان گیلان بیرون ببریم زیرا میرزا برای رهائی ایران خونش را داده نه گیلان و خواستیم از بزرگان سایر نقاط کشور دعوت کنیم و اندیشه‌ای ایجاد کنیم تا درباره میرزا بطور شایسته و بایسته تحقیقات را بعمل بیاورند و من مطمئنم که خود محققان بزرگ و محترم استان گیلان این را قبول دارند که نیت آنها هم همین است و میزبانان این کنگره خواهند بود.

ما از تشریف فرمائی نمایندگان محترم مجلس هم که در بزرگداشت این کنگره شرکت کردند تشکر می‌کنیم. از نماینده محترم رشت آقای نوبخت و برادر خوبمان جناب آقای فلاح نماینده محترم آستانه اشرفیه که در این کنگره تشریف آوردن، تشکر و سپاسگزاری می‌کنیم.

آقای هاشمی رفسنجانی که خود از بنیانگذاران انقلاب بزرگ ایران هستند فرمودند: این روحانی عظیم القدر سهم بزرگی یا حق بزرگی به گردن ما دارند که ما هنوز آن حق را ادا نکردیم من مطمئن بودم که اگر دیروز خطبه‌های جمعه را ایشان ادا می‌کردند حتماً شاید ادای حق میرزا را هم بیکردند. اگرچه جناب آقای موسوی اردبیلی هم نسبت به

شخصیت سردار بزرگ نهضت خونین جنگل اشاراتی داشتند لازم است از یاران صدیق و صدیق امام که در دوران غیبت امام، انقلاب را در ایران رهبری میکردند. شخصیت والامقامی همانند حضرت آیت‌الله خامنه‌ای مقام معظم رهبری انقلاب در این روز بزرگ روزی که میرزا با قیامش ثابت کرد که اسلام مکتبی است انقلابی و رهائی بخش و اگر سرنیزه و ستم جباران بگذارد در کوتاهترین زمان اسلام میتواند تمام توده‌های دربند را آزاد سازد. جا دارد از خداوند تبارک و تعالی برای مقام معظم رهبری درخواست طول عمر با عزت و با برکت پکنیم. شاید شخصیت بزرگ مقام رهبری با همه دلبستگی‌ها یی که استکبار جهانی به مرگ امام بسته بود، فرزندی از مکتب امام رهبری انقلاب را بر عهده گرفت و همه امید دشمنان اسلام را تبدیل به یاس کرد.

حرف در مورد مرحوم میرزا برای گفتن زیاد است و من گزیده‌ای از نامه‌های مرحوم میرزا را برای قرائت در فواصل برنامه‌ها داشتم منتظری بدليل فشردگی وقت از آنها صرفنظر کردم ولی نکته‌ای را برادر ما آقای صاحبی با سخنرانی محققانه‌شان تذکر دادند که جا دارد من پاسخ مثبت بدهم. شهید مدرس که دیروز سالروز شهادت ایشان بوده است نکته‌ای دارند درباره مرحوم میرزا از ایشان سوال کردند و ایشان جواب دادند.

«حقیر از میرزا کوچک‌خان و اشخاصی که صمیمانه و صادقانه با ایشان هماواز بودند نیت سوئی نسبت به دیانت و قوام مملکت نفهمیدم بلکه جلوگیری از دخالت خارجه و

نفوذ سیاست آنها در گیلان عملیاتی بوده مقدس که بر هر مسلمانی واجب است خداوند همه ایرانیان را توفیق دهد که نیت و عملیات آنها را تعقیب و تقلید نمایند. پر واضح است که طرفیت و ضدیت در مقابل همچون جمعیتی مساعدت با ظلم و مقابله با اسلام است فی شهر جمادی الثانی ۱۳۳۸

سید حسن مدرس»

یعنی ضمن اینکه میرزا را تایید میکند و قیامش را یک قیام مقدس میداند مخالفت با قیام میرزا را هم هوشمندانه زیر سوال میبرد و آن را مساعدت به کفر و تجاوزگری میداند.

یکی دیگر از میهمانان کنگره ما حضرت حجه الاسلام والمسلمین جناب آقای حسین نیا بودند که از مشاورین محترم وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی هستند. جناب آقای حسین نیا فرمودند من وقت را به میهمانان صبح میدهم، با اینکه ایشان اطلاعات وسیعی درباره میرزا داشتند و من بارها پای سخنان ایشان فرازهای ارزشمندی از نهضت جنگل میشنیدم و استدعا کرده بودم که در این کنگره صحبت نمایند ولی فرمودند من این وقت را به دیگر محققان بدhem که با سپاس و تشکر از بلندنظری و همت والای ایشان در یاری کنگره مجدداً از جناب آقای علی دوانی خواهش میکنیم تشریف بیاورند و صحبت کنند.

سخنرانی جناب آقای علی دوانی

بسم الله الرحمن الرحيم با درود به روان تابناک رهبر
فقید انقلاب امام امت و سلام به زمینه‌گان اسلام و ارواح
پاک شهیدان و بدنهاي نازنين قهرمانان و رزمي‌گان و
شهيدان زنده و سلام خالص به روح پر فتوح و بدن نازنين
و سر مطهر سردار بزرگ جنگل قهرمان نامي خطه گيلان
ميرزا کوچك جنگلی و با تشکر از برادر دانشمند آقاي
مظفری که پيشنهاد كردند مختصري در دنباله عرايضم
ديروز در فومن در جلسه اختتاميه کنگره بزرگداشت ميرزا
نيز مطالبي بعرض حضبار محترم برسانم و ذهی سعادت که
من در کنار تربت پاک گيله‌مرد بزرگ خطه گيلان آخرین
لحظات اين کنگره را به انجام مى‌رسانم. بنده ديروز با تلاوت
اين آيه شريفة بسم الله الرحمن الرحيم قل اني اعظكم بوادي
ان تقوموا لله مثنى و فرادى سخنانی را عرض كردم که
تقريباً نصف عرايضم ماند. به جناب آقای مظفری عرض
كردم که آنها را مى‌نويسم و تقديم کنگره مى‌كنم که به

صورت جامعی انشاء... ضمیمه سخنرانیهای اعضای کنگره
چاپ شود و حالا که فرمودند دنباله صحبت‌هایم را بگوییم
بطور فهرست آنچه بخاطر مانده بعرضستان می‌رسانم.
خداآوند دادگر دادآفرین در این آیه شریفه می‌فرماید: پیغمبر
بگو من آمده‌ام یک موعله بکنم یک پند بشما مردم بدهم.
حرف من یک کلام است و آن این است که شما یکنفر یا دو
نفر، تنها یا دسته‌جمعی برای خدا قیام کنید. اصلاً سرآمد
حرف پیغمبران همین است «هرکس، در هر جا، در هر
لباسی که هستید کارتان برای خدا باشد»، چه این میماند و
اگر برای خدا نباشد از روی هواست، با رفتن خودتان پست
و مقام و نام و نشانی و دارائی و ثروتتان همه مثل خودتان
فانی است. آنچه که میماند کار برای خدادست. قهرمانان
ما، بزرگان ما رزمندگان ما، مدافعان صمیمی دین خدا و
سرزمینهای اسلامی که نام نامیشان در صفحات تاریخ مانده
است. کارشان برای خدادست. شکست آنها پیروزی است.
مگر امام حسین بظاهر در کربلا شکست نخورد؟ شکست
بظاهر سختی هم خورد بطوری که حتی از بدنش نگذشتند.
استخوان نازنین بدنش را هم زیر سم ستور پایمال کردند،
سرش را هم بریدند و با زن و بچه‌اش شهر به شهر
گرداندند. ولی چون کار امام حسین برای خدا بود، او فاتح
بود و یزید شکست خورد. ملاحظه کنید امام رضا و مامون
و قبل از آن امام موسی بن جعفر و هارون. میخواهم
مقایسه‌ای کنم بین رضاخان سردار سپه که آمده بود برای
دستگیری سردار جنگل مرد نمونه شجاعت و نجابت و لیاقت
و اسلامیت از خطه گیلان قبل از اینکه مقایسه کنم به این

دو مورد توجه کنید: هارون کسی بود که سراسر دنیا اسلام را در زیر نگین داشت. یک روز نشسته بود در کاخش و میخواست عیشی پر نشاط داشته باشد. ابری آمده بود سرتاسر افق را گرفته بود. هارون منتظر بود که ابر بر طرف شود آفتاب بتا بد و عیشش منفص نشود و ابر نرفت عصیانی شد گفت عیش مرا منفص کردید ولی بروید هرجا که بیارید ملک هارون است. او امام موسی بن جعفر مظہر حق و حقیقت امام معصوم بزرگ را گرفت در گوشہ زندان بغداد بعد از چهارده سال با سم مسموم کرد که از میان بردارد و خاطرش از جمیع احوالات خود. ولی حالا برویم به پایتحت هارون، بغداد. خب ما چهار سال و نیم در نجف تحصیل کردیم. بارها به بغداد رفته بودیم کاظمین زیارت امام موسی بن جعفر ولی در سنه ۱۳۴۹ شمسی سفر دیگر از ایران رفتیم، مخصوصاً چون مثلاً نویسنده‌ایم و کنجکاویم در طبقه دوم اتوبوس دو طبقه‌ای نشستیم و شب چند بار از روی پلی که بر روی دجله کشیده‌اند عبور کردیم چون شهر بغداد دو طرف دجله است رود دجله از وسط شهر بغداد عبور میکند. مثل اهواز یک قسمت شرقی و یک قسمت غربی است آنموقع گویا پنج یا شش پل فلزی و بتونی بر روی بغداد کشیده بودند این پل مرتفع است در اتوبوس دو طبقه آنهم کسی که در طبقه دوم نشسته باشد بکل بغداد مشرف است. یکدفعه از سمت شرق آمدیم به غرب باز از سمت غرب به شرق. یکی از رفقا با من بود گفت تو چه میخواهی گفتم بعد می‌گوییم هر دفعه که میرسیدیم بالای پل، این چراغهای بغداد یک منظر جالبی داشت. مهمترین چیزی

که جلب نظر میکرد، چراگی بود که بر روی دو قبه امام موسی بن جعفر و نوه عالیقدرش امام محمد تقی بود و نورافکنهای چهار گلdstه‌های امام همام و بعدکه پیاده شدم به دوستم گفتم نگاه کردم ببینم که هارون الرشید، کسی که در کاخ هزار و یکشنب می‌نشست و آن عیش و نوشها را میکرد و به جهان و جهانیان فخر می‌فروخت کجاست؟ و هر جا نگاه کردم هارون را ندیدم و از هرجا که گذشت زندانی هارون را دیدم. آنی که مانده امام موسی بن جعفر است در پایتخت هارون و هارون کجاست در تقریباً کنار پای امام رضا دفن است. آمد سری بزند به ایالت شرقی به ایران، تمام ایران بزرگ آنروز ایالت شرقی امپراطوری هارون بود. پرسش مامون را فرستاده بود در من و که الان در خاک شوروی است و آمده بود سرکشی از ایالت خراسان کند، در همین طرف استرآباد مریض شد، رساندند بطوس، مرد. همانجا دفنش کردند. در سال ۲۰۳ هجری که مامون با امام رضا بر می‌گشتند بروند به بغداد رسیدند به طوس و امام رضا را با انگور سمی مسموم کرد که از میان بردارد به بغداد نرسد. امام رضا را همانجا دفن کرد که پدرش مدفون بود. ولی امام رضا امروز مانده است ولی هارون که در طرف پای امام رضا دفن است ۹۹ درصد مردم چز عده‌ای از علماء و اهل علم نمی‌دانند که هارون با آن عظمت پدر مامون اینجا دفن است.

دیروز روز آخر بسیج مستضعفین بود، بسیجی که در جبهه‌ها معجزه‌ها آفرید. از جمله بسیج خطه گیلان قهرمانان رزمندگان آنهاei که رفتند و اینهاei که هستند. فقط

اینجا اشاره‌ای کنم و در خاتمه دو مورده را عرض بکنم.
باز دیروز روز شهادت همزم سردار جنگل میرزا کوچک
خان یعنی آیت‌ا... شهید مرحوم مدرس بود یک جمله از
مدرس را دیروز فراموش کردم امروز عرض میکنم. مدرس
گفت به رضاخان بگوئید اینهمه با من طرف نشو اگر مرا
هم بکشی فردا قبرم امامزاده‌ای خواهد شد و زیارتگاه مردم
ولی ترا در جائی میکشند و در جائی از دنیا میروی که کسی
سراقت را نگیرد آیا همینطور شد یا نه؟ مدرس مظلومانه
شهید شد ولی تاریخ گذشت تا عموزاده او رهبر کبیر انقلاب
ابرمد تاریخ اسلام امام خمینی دستور اکید صادر کردند.
که مرقد مدرس باید تعمیر شود و به بهترین وجه تعمیر ش
هم بپایان رسیده و هم‌اکنون مرقد شهید مدرس همزم
میرزا کوچک خان پایگاه آزادیخواهان در مرکز ایران، کاشمر
زیارتگاه مردم مسلمان است و اما خود میرزا، از رضاخان
هم که میدانید که در کجا مرد و پنهانی در مصر امانت
گذاشته شد با چه زور سرنیزه آوردن دفن کردند و همینکه
انقلاب به پیروزی رسید آقای خلخالی کلنگی برداشت و با
دارودسته قبر را ویران کرد و الان اثری از رضاخان نیست.
این رضاخان آمده بود در همین خطه گیلان میخواست میرزا
کوچک خان را بدام بیندازد. میرزا زرنگ بود، متوجه شد
و نگذاشت که کار رضاخان نگیرد و حالا نگاه کنید که بدن
نازنین میرزا در کجا دفن میشود، سر نازنینش را آوردن
همینجا در رشت بدار زدند. بجای اینکه مردم بیایند شادی
کنند به امر رضاخان سردار سپه همه آمدند اشک ریختند
بردنده به رضاخان نشان دادند گفت ببرید در قیرستان حسن

آباد دفن کنید. یک رزمنده باوفایی سر میرزا را بیرون آورد چون میرزا روحانی قهرمان خداشناس با ایمان نجیب، فدائی اسلام و دین خدا بود، استخوانهای بدن را از آنجا و سر نازنین را از آنجا آوردند و در اینجا بهم ملحق کردند و زیارتگاه ساختند. خدا را گواه می‌گیرم با اینکه گیلان دارای علمای بزرگ مانند آیت‌الله... نامی تاریخ تشیع میرزا حبیب... رشتی سرآمد شاگردان شیخ انصاری فقیه بزرگ و حجه‌الاسلام شفتی اصفهانی و همچنین مرحوم آیت‌الله... آشیخ حسین رشتی آیت‌الله... آشیخ شعبان رشتی، همچنین علمای بزرگی آیت‌الله... خمامی، آیت‌الله... امشی می‌باشد، مع‌الویف ملاحظه کنید که بنده بعنوان یک طلبکه که قلم بدست گرفته‌ام و الحمد لله تا حالا شصت و پنج جلد کتابم چاپ شده و منتشر شده و بیش از صد مقاله تحقیقی و علمی دارم، از رودس که رو به پائین می‌آمدیم به خطه گیلان و پریروز که از سمت قزوین بالا می‌آمدیم اولین موضوعی که بنظرم می‌آمد. قیافه جالب و نجیبانه و مردانه میرزا کوچک‌خان بود. بخودم می‌گفتم ای قهرمان پرافخار برخیز که برای تو خواب تناسب ندارد و اگر خوابی قامت برافراشته است. برخیز که رزمندگان، خطشکنان لشکر-های گیلان اسلحه بدست، لباس رزم پوشیده با زبان بیزبانی می‌گویند میرزا اگر آن نامردان از دولت فرار کرده‌اند ما همه لباس پوشیده‌ایم و آماده یک اشاره توایم. ای سردار جنگل ای روحانی قهرمان، ای مدافعان صمیمی اسلام. بهتر نقطه‌ای که بنده به نوبه خود نگاه می‌کردم دنبال میرزا کوچک

میگشتم. تنها ماند، خیانت گردند. آن نامرد روزگار خالو
قربان، نامردان دیگر که بصورت کمونیست در نهضت جنگل
رخنه کرده بودند. رضاخان سردار سپه عامل بیگانه. میرزا
کوچک زندگی راحت را تبدیل میکند به زندگی در اعماق
جنگل. نه روس نه انگلستان، با تطمیع، با تهدید این سد
تناور را نتوانستند تکان بدھند ولی رضاخان را خریدند.
او خادم اسلام و دین و خدا و ملت و هموطنانش بود و رضا
خان هم خود فروخته و خائن و سرسپرده بیگانگان. در
جمهوری عدل اسلامی، در کنار مدفن میرزا مسجد ساخته
میشود. یک روحانی در مسجد مدفن میرزا کوچک خان با نجام
وظیفه دینی اشتغال دارد. هم‌اکنون شنیده‌ام مدفن یکی از
سردارانش دکتر حشمت هم در کنار مسجد می‌باشد. برادر
روحانی دیگری در آنجا با نجام وظایف دینی مشغول است ولی
رضاخان طوری گور به گور شده که‌آدم نمی‌داند بکدام گور
رفته و استخوانهای پوسیده‌اش در کجا زیر خاک پنهان
است. آیا این موجب عبرت نیست. در خاتمه این کنگره باید
این نتیجه را بگیریم که هر کس برای خدا کار کرد و قدم
برداشت و قیام کرد خدا نمی‌گذارد نام او، یاد او، کارهای
او از خاطره‌ها فراموش شود.

کنگره می‌گیرند، تازه این کنگره اولین کنگره است.
برادران خودشان گفتند عجله‌ای شد، اگر با برنامه‌ریزی
وسيعی، با وقت بيشتری فرست داشتند از سراسر ايران
محققین، دانشمندان، صاحبنظران می‌آمدند. برای کنگره
ایinde میرزا سرداران جبهه‌ها را هم حتى دعوت کنید. من
مخصوصاً تذکر میدهم سرداران سپاه، سرداران بسیج،

سرداران ارتش جمهوری اسلامی، قوای سه‌گانه، ژاندارمری شهر بانی آنها همراهی میرزا بودند. همقطارهای میرزا بودند. هشت سال جنگ را تحمل کردند بیایند کنار مدفن سردار جنگل آنهائی که نظامی اند با همان سلام نظامیشان پا محکم به زمین بکویند و سلام بدهنند به سردار جنگل. بگویند اگر تو خوابی ببین ما بیداریم. آن سخن جایش اینجاست نه آنکه محمد رضا رفت گفت: کوروش تو بخواب که ما بیداریم هم کورش خوابیده بود و هم تو که بیدار بودی علما و روحانیون هم بیایند با اسناد و مدارکی که بعدها بدست می‌آید و من همینجا مانند برادر عزیzman آقای صاحبی به برادر عزیز محققمان آقای صدر واشقی سفارش کردند، بنده هم سفارش می‌کنم، رشته تخصصی شمامت. با بدست آوردن اسناد حساس من بوط به میرزا، هرچه زودتر یک کتاب جامعی مثل همان کتاب سید جمال الدین اسدآبادی که برادرمان آقای صدر واشقی نوشته‌اند و شهید مطهری می‌فرمودند بهترین کتابی است که درباره سید جمال الدین اسدآبادی نوشته شده بنویسند یک کتاب جامع بعد از کتاب بسیار ارزشمند و زیبای هرمزم میرزا کوچک خان و سرباز دلیر او مرحوم ابراهیم فخرائی که از افراد قهرمان خطه گیلان است. این کتاب که نوشته شده، مجدداً برای میرزا یک کنگره جامع و وسیعتر یا گسترده‌گی بیشتر گرفته شود. من اینجا دو نکته را فراموش کردم بگویم و عرضم را خاتمه میدهم یکی اینکه بیاد دارم اولین باری که رزمندگان با لباس رزم آمدند در حسینیه جماران که از آنجا با دیدن امام به جبهه بروند رزمندگان لنگرود بودند. من یادم است این

اولین بار بود که کولبارشان بدوش بسیجیان قهرمان بود. و امام یک جمله گفت که همه بصدای بلند گریستند و من هم هر وقت میخواهم بگویم منقلب میشوم فرمود: من از این چهره‌های نورانی خجالت میکشم که من در اینجا آسوده نشسته‌ام و شما روانه چهره‌ها میشوید. اولین باری که امام این جمله را فرمود به فرزندان میرزا کوچک بود په قهرمانان خطه گیلان و نمی‌دانیم آنها که رفتند چند تاشان برگشتند ولی نرفتند آنها باقی‌اند، مرده آنست که نامش به نکوئی نبیند. دومین منظره‌ای که من از گیلانیان عزیز در خاطرم مانده یک شب تلویزیون همین شهر رشت را نشان میداد، شاید ده بیست اتوبوس پر از رزمنده بسیجی و پدران و خواهران آنها با بچه‌هایشان برای خدا حافظی با عزیزانشان آمده بودند زن جوانی که پسر بچه‌ای بسیار زیبا در بغل داشت و شوهر عزیزش که هنوز چهره زیبا و قیافه دوست داشتنی آن رزمنده عزیز در نظرم هست با آن محاسن زیبائی که صورتش را زیباتر کرده بود. خانمش لبخندزنان ولی پیدا بود که داغی بدل دارد. داشت با او وداع می‌کرد. مدته هم دوربین تلویزیون رو بروی اینها بود که ببینید چه شوهری چه زن باوفایی چه بچه دوست‌داشتنی زیبائی. همه اینها در راه خدا، نوایشان هم این بود: برای فتح کربلا پیش بسوی چهره‌ها که بعدها هم شد شعار رزمندگان قهرمان. همان موقع بعد از گریه طولانی گفتیم که اینها فرزندان میرزا کوچکند. میرزا کوچک شکست نخورده میرزا کوچک تنها نمانده درسی به گیلانیان به ایرانیان داد که من با فقر امکانات، جنگل را جایگاه خود قرار دادم و از سرم و بدنم

در راه اسلام و حفظ این آب و خاک اسلامی گذشتم، شما هم در لحظات حساس امتحان خودرا بدھید و خدا را فراموش نکنید و این کلمه استخاره هم که برای آخرین بار میگوییم در تاریخ حیات میرزا گفته اند. همینطور که برادر عزیزمان آقای صاحبی گفتند این همیشگی نبوده که میرزا برای هر کاری بخواهد استخاره کند. آقا لحظاتی در زندگی انسان پیش میآید که گیج میشود، نمیتواند تصمیم بگیرد، اگر کسی عاشق خدا باشد، ایمان به مبدأ المبادی، آخرین خط سیر بشر و آخرین پناهگاه داشته باشد میگوید خدایا من متولّ به تو میشوم و این خلوص و ایمان میرزا را میرساند. دکتر حشمت و گائوک آلمانی هم این ایمان را دارند. رضاخان هم میآید جلویش، روس و انگلیس هم هست همه اینها برای میرزا هیچ است.

برادران ارتشی، سردارانی که در مجلس هستید، برادران روحانی، میرزا هم روحانی بود، هم رزمنده بود، هم سریاز بود، هم سردار بود و از هر نظر کامل نامش در ردیف روحانیون هست. در ردیف سربازان هست. از سرداران بزرگ جامعه انسانی است. دیروز یک اشاره کردم، امروز یک اشاره دیگر والسلام. اگر یادتان باشد، در زمان شاه، این فیدل کاسترو با آن وزیر کشورش چه گوارا سرو صدائی در آمریکای لاتین و کل دنیا برآه انداختند، با یک موهای افshan و ریشهای بلند بصورت افراد رزمنده ای که دنیا را رها کرده‌اند و فقط در فکر بندگان خدا هستند. همان موقع من در مقاله‌ای که نوشتم گفتم فیدل کاسترو و این رزمندگان آمریکای لاتین بعد از چهل سال تقلید از

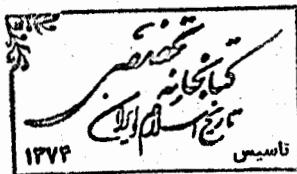
میرزا کوچک ما کردند. چهل سال قبل میرزا کوچک با این
قیافه در جنگل گیلان بر ضد ظلم و ظلمه جنگید و اگر اینها
تکانی خوردند از ما یاد گرفته‌اند. درود بر بدن نازنین
میرزا که از سر جدا بود، درود بسر نازنینش که دور از
بدن بود. درود به استخوان‌ها یش که بهم ملحق شد و در این
جایگاه مقدس آرمیده است. در خانه خدا از زبان همه شما
و از زبان کل روحانیت و رزمندگان و سداران میگوییم
میرزا تو سهم خود را در دفاع از دین خدا و یاد خدا و این
آب و خاک اسلامی ادا کردی و درسی بما داده‌ای امیدواریم
همیشه درس تو درخاطر ما باشد ما بتوانیم سهم خود را نز
این راه ادا کنیم والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته.

* تذکری را نماینده محترم رشت آقای نوبخت داده
بودند در غیابشان عرض میکنم تذکر مرحوم مدرس درواقع
از الهامات غیبی بود، که به رضاخان همان سخن را که امام
به فرزند خلف رضاخان گفت که: کاری نکن که مردم ترا
مانند پدرت از این مملکت بیرون کنند و آنگاه با چشم
گریان از این مملکت بیروی روی و این سخن را امام در
سال‌های ۴۲-۴۳ فرمودند که همه ما شاهد بودیم شاه با
چشم گریان رفت و مردم او را بیرون کردند.

از خانواده محترم و معظم و مکرم شهیدان تشکر میکنم،
جز و میهمانان عزیز ما بودند، سر بازان شهید میرزا
پروانه‌وار شمع وجودش را حلقه زده‌اند و در کنار پیکرش
اجساد مطهر آنها دفن است. عرض میکنم که ما از سال
هر ساله مراسمی بمناسبت بزرگداشت سالروز شهادت میرزا
داشتمیم البته نامش کنگره نبود، هر ساله بزرگداشت داشتمیم

مصاحبه‌های رادیوئی بود، تلویزیونی بود، رپرتاؤرها بود، روزنامه‌ها بود محققین گیلانی سهم بزرگی در بزرگداشت میرزا دارند از آنها تقدیر و تشکر میکنیم. فرماندار محترم شهرستان رودسر تشریف دارند از ایشان و همراهانشان متشرکریم در آخر برنامه فرماندار فومن توضیحاتی را خواهند داشت.

ایشان در نهایت صمیمیت که عرض کردم و دیروز در یک مصاحبه‌ای هم گفت که اگر کنگره سه رکن داشته باشد. یک رکنش فرماندار محترم شهرستان فومن است (قابل توجه برای فرمانداران محترم) شخصیتهای بسیار بارز و ارزشمندی ما در استان گیلان داریم. اگر به تاریخ مراجعه بفرمایید، شخصیتهای تقریباً در سطح جهانی از گیلان داریم که متسافانه ما خودمان آنها را نمی‌شناسیم. فرمانداران محترم میتوانند با تاسی و تبعیت از برادر بسیار خوبمان آقای سرابی برای آنها کنگره بگذارند، ما در خدمتشان هستیم.

سخنان آقای سرآبی فرماندار فومن در اختتامیه کنگره بزرگداشت میرزا کوچک جنگلی

در لحظات پایانی از میهمانان گرامی—اساتید بزرگوار و محققین عزیز که در این کنگره سه روزه زوايا یی از تلاش میرزا را توانستند ارائه دهنند تشکر و تقدير مینمایم. شهدای انقلاب، ایثارگران جامعه‌اند و مسئولیت را بدوش آیندگان میگذارند. امام حسین علیه السلام در راه اسلام در کربلا بشهادت رسید، اگر شیعیان رسالت او را با نجام نمی—رسانندند، شاید بیست نسل از نهضت حسین (ع) گذشته بود و هنوز چهرهٔ حقیقی و تاریخی او ناشناخته میماند. لذا با اینکه شخصیت و نه سال از شهادت میرزا گذشته است، هنوز کاری اساسی برای تخلیل از شخصیت میرزا نشده است. چون نهضت میرزا و تاریخ قیام امام حسین (ع) در بسیاری از موارد شبیه هم است و نشان میدهد که الگوی این بزرگوار امام حسین علیه السلام بوده است.

آنهائی که راجع به فرهنگ و مکتب این مرز و بوم

تحقیق میکنند، بدائند که هنوز نکته‌های بسیاری در زندگی و شخصیت و قیام میرزا موجود است که ناشناخته مانده است. البته این اولین کنگره‌ای بود که در مورد میرزا برگزار شده. انشا... در سالهای آینده کنگره‌های بزرگتر برگزار شود و مردم گیلان وظیفه دارند در بزرگداشت از میرزا شرکت کنند از محققین و پژوهشگرانی که در این کنگره شرکت کردند بسیار تشکر میکنم. میرزا حق بزرگی به‌گردان اسلام و مسلمین دارد. من چند پیشنهاد دارم اول از جناب آقای صدر واثقی با کمال خلوص تقاضا میکنم این تحقیق بزرگ و جامع را به امید خدا انجام دهند.

پیشنهاد دوم من به وزارت پست و تلگراف است که تقاضا میکنم تمیز جدیدی به مناسبت این کنگره چاپ کند (و از همه مردم گیلان تقاضا میکنم در همه شهرهای ایران یاد این شهری بزرگوار را گرامی بدارند. از همه بزرگان مجلس بخصوص جناب حاج آقا مظفری که یک ماه در برگزاری کنگره در همه موارد با ما همکاری کردند تشکر میکنم از همه برادران بویژه خانواده معظم شهدا که سه روز در این کنگره شرکت کردند متشرکرم و امیدوارم خداوند این خدمت کوچکی را که برای این مرد بزرگ انجام دادیم بپذیرد.

خطابه‌ای منظوم بر مزار میرزا کوچک جنگلی
در نخستین بهار آزادی:

سردار جنگل

ala ستاره‌ی آفاق سرخ عصیانی
رها که ساخت ترا زین محاقد طولانی؟
شهید اعظم رزمندگان عرصه‌ی عشق
که سوخت خرمن این لحظه‌های هجرانی؟
چگونه یاد تو شد زنده از حریق سکوت
جوانه حرف تو چون زد به شاخ عریانی
کدام معجزه آیا رهاند نام تو را
ز انزوای شبآلوهگان نسیانی؟
تو ای بلوط کهنسال جنگل تاریخ
تو ای تجسم اسطوره‌های ایرانی
تو ای ادامه‌ی نسل خجسته‌ی منصور
تو ای سلاله‌ی بومسلم خراسانی

تو ای تسلسل فکر رفیع آزادی
تو ای تفاخر قشر وسیع روحانی
سر از مزار بدر آور و ببین که شکست
طلسم عقده سنگین قوم گیلانی
زگردباد عظیم قیام خلق، فسرد
شاره کوره ظلم و فساد سلطانی
گذشت فصل بلند سکوت قمری شعر
شکفت روح گل از رخصت غزلخوانی
گذشت آنکه به تحریف داستان تو بود
قلم بدهست دبیران پست دستانی
گذشت آری آن شامها که تابش ماه
به روی گور تو دزدانه بود و پنهانی

* * *

مخواب اینهمه سردار من، زجا برخیز
الا صدای تو روح پیام قدآنی
بگو چه بر تو گذشت ای مجاهد سرسخت
زیاوران گرفتار سست پیمانی
بگو بکار عظیم و سترگه تو بستند
چه حیله پردگیان عظام دیوانی
چگونه یار تو بر دار شد زغیرت عشق
چگونه حشمت خون بر جنون شد ارزانی
قیام نسل تو اصل جهاد بود و نبود
به غیر این روش بارز مسلمانی
تو آمدی که زخوان زمانه برچینی
نشان سیطره خان و رسم خانخانی

تو آمدی که به معیار روزگار نوین
 اساس ظلم بهم برزنی و نادانی
 تو آمدی که زقاموس ملک محو کنی
 مگر مقاصد والا و پاکه انسانی
 تو آمدی که تجسم دهی به ذهن زمان
 صفات بوذری و اعتقاد سلمانی
 دریغ و درد که ای کوتواں قلعه‌ی عشق
 نداشت جان وطن، طالع نگهبانی
 تو نیز در پی انبوه نیکوان قرون
 شدی به مسلح موعود خویش قربانی
 ولی هنوز هر آن دانه کز زمین روید
 ببوقی تست در اندیشه گل‌افشانی
 هنوز دامنه‌ی کوه‌سار و دامن دشت
 قدح بیاد تو گیرد بشکر یزدانی
 هنوز وسعت مبهموت آسمان شمال
 زفکر کوچ تو غمناکه هست و بارانی...

بزرگ‌مردا، رزم‌آورا که دست تو بود
 پل عبور من از لجه‌ی پریشانی
 بیا و بر لب دریای خون تماشا کن
 شکوه رویش خورشید سرخ زندانی
 بیا که ذهن سپیدار جنگلی نشده است
 تهی زطرح تو در شامه‌ای ظلمانی
 کنون به بندر یاد تو لنگر اندازند
 سفایینی همه فارغ زبح طوفانی

به جنگلی که نهادی برای ما میراث
چه شیرهاست کنون شرزه و نیستانی
درود گرم‌تر از آفتاب ما به تو باد
الا ستاره‌ی آفاق سرخ عصیانی

بهمن صالحی - رشت - خرداد ماه ۱۳۵۸

سوگئ سردار

پگوشم آید از هر سو صدای زاری باران
که گرید آسمان امشب چو من در ماتم یاران
نوای مرغ حق گوید حدیث مرگئ خورشیدی
که روشن بود از رویش شب تار سپیداران
خدا را ای سواران سحر زآن برج سبز عشق
چرا دیگر نمیآید صلای سرخ بیداران؟
رسول وادی فریاد کو؟ آن میر روحانی
که ذات عاشقانش بود و روح پاک عیاران
کجا رفت آنکه چشمانش صفائ صحبت دریا
کجا شد آنکه دستانش پیام سبزه و باران؟
شراب ساغر یادش چو گیرد غیرت مستی
به بزم روزگار آید خروش از جان هشیاران
زاداغ عشق او باع است در اندوه پژمردن
ز آه یاد او ماه است با سیمای بیماران
شکوه قله ایمان پر پرواز عنقا داشت
درینغا زهر هجران بود با زوبین مکاران

شهید دشنه‌ی بیداد طوفان زمستانی است
زخون دل مزارش را کنیم ای دیده گلباران
به رغم تیغ نامردان، در این شبهای پائیزی
بنخوان با من الا ای دل سرود سوگئ سرداران

رشت - آذرماه ۱۳۶۵

مہتاب غمگین جنگل

ای شیر پیر بیشهی خونین جنگل
آئینهی خون تو باد آئین جنگل
شاهین زرین بال صبح سرخ رویا
یاد تو خوش چون باد فروردین جنگل
هر شب رود چشم سپیداران عاشق
در خواب سبز از قصهی شیرین جنگل
شکرانه بالندگی را هر درختی
دیوان سرشاری است از تحسین جنگل
ای روح پاک و سوگوار مهر بانی
بنشین خدا را بر سر بالین جنگل
غم‌نامه‌ی صدها درخت بی بهار است
تاریخ زخم حسرت دیرین جنگل
رسام تاریخ جنون با کلک تزویر
پرداخت از خون تو بر تزئین جنگل

گر ابرهای عالمی با هم بگردند
تسکین نیابد ماتم سنگین جنگل
از لابلای شاخه‌های خیس، تایید
مهتاب شعرم در شب غمگین جنگل

بهمن صالحی - رشت - آذرماه ۱۳۵۷

ماسوله

کوه، فریاد سبز تماشا
دره، ژرفای اندیشه‌ی کبک
رود، جریان بی‌وقفه‌ی روشنائی

* * *

شهر در ارتفاعی خنک بود
داشت خود را به ادراک خورشید تسلیم میکرد
خانه‌ها چیده تا ماه برهم
بوی نان در زوایای هر کوچه جاری
عشقمها در حفاظت تعصب
زندگی در لفاف بدایت.

* * *

آب بر صخره‌ها جوش میزد
سنگها در سکوت عمیق تفکر
باد در انتشار طراوت.

چشمهای دیدم:

سوسنی در کنارش به آهستگی لخت میشد

کودکی دیدم:

روی رنگین کمان افق تاب میخورد

دختری دید:

— گونه‌هایش زطغیان خون، سرخ —

داشت در متن یک آرزو راه میرفت.

این که بود، آه

این که از شیب یک تپه مثل پلنگی

ناگهان، روی احساس آرامش نارون جست

— با چموشی به پاها و در کف تفنگی؟ —

باد، در اجتماع علف شعر میخواند

ابر در آسمان فکر میکرد

بره در زین پستان

داشت زیباترین لحظه‌ی روستا را

حریصانه می‌زیست

آه، خورشید بیلاقی من

داشت بر سینه‌ی نرم یک کاکلی بوشه میزد.

برف بر قله:

روح طهارت

لاله در جاده:

برهان هستی.

بهرمن صالحی - ماسوله - اردیبهشت ۱۳۵۲

آخرین تصویر میرزاکوچکخان جنگلی

آرامگاه انقلابی شهید میرزا کوچک جنگلی واقع در سليماندار آب رشت
که بهمت اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان بنا شده است